

விவேக

போதனி

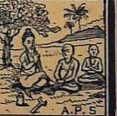

VIVEKA BODHINI

CONTENTS

Worship: General Remarks 238
Yagas:—General Remarks 234
Hastiness: by M.R.Ry. Pandit S.M. Natesa Sastriar Avl., B.A.	239
R. C. Dutt, B.A., LL.B., C.I.E. (life-sketch—concluded) 241
Some Precious stones: I. The Ruby: by M. R. Ry. P. V. Swami Rao Avl., M.A. 243
Be Industrious: by M. R. Ry. J. R. Ranga Raju Avl. 246
Responsibility: by a Pandit 247
Wonders in Nature: XIV Kinds of winds: by M. R. Ry. A. S. Kasturiranga Aiyar Avl., B.A., L.T. 250
The Teak of Burma: by M. R. Ry. V. G. Subbiah Aiyar Avl., B.A., L.T. 252
A plea for Religious Education in our Schools 254
Taming of the Shrew: An adaptation (concluded) 256
Sakuntala: A Drama—by M. R. Ry. T. S. Narayana Sastriar Avl., B.A., B.L. 258
Indu-Lekha: A Malayalam Novel 280
Children's pages 264
Ladies' pages 264b
General News... 264c

Among Contributors to the 'Viveka Bodhini'

- M. R. Ry. Mahamahopadhyaya Pundit, Sri V. Swaminatha Aiyar Avergal.
 Mahamahopadhyaya Pundit, Sri Chandra Sekhara Sastrigal Avergal.
 ,, Dewan Bahadur, R. Raghunadha Rao Avergal, C.S.I., C.I.E.
 ,, Pundit S. M. Natesa Sastri, B. A.
 ,, T. Kanakasundaram Pillai Avergal, B.A.
 ,, Mahesa Kumara Sarma Avergal.
 ,, T. Chelvakesavaroya Mudaliyar Avergal, M.A.
 ,, T. A. Gopinath Rao Avergal, M.A.
 ,, V. S. Chengalvaroya Pillai Avergal, M.A.
 ,, P. V. Shama Rao Avergal, M.A.
 ,, S. Kuppaswami Sastrigal Avergal, M.A.
 ,, T. S. Subramania Aiyar Avergal, M.A., L.T.
 ,, A. Panchapagesa Aiyar Avergal, M.A., L.T.
 ,, V. Appasami Aiyar Avergal, M.A.
 ,, A. S. Kasturiranga Aiyar Avergal, B.A., L.T.
 ,, V. Seshagiri Sastriar Avergal.
 ,, P. Sambanda Mudaliyar Avergal, B.A., B.L.
 ,, R. Narasimha Aiyengar Avergal, B.A., M.L.
 ,, P. Krishnaswami Sastrigal Avergal, B.A., B.L.
 ,, T. S. Narayana Sastriar Avergal, B.A., B.L.
 ,, S. E. Sankara Aiyar Avergal, B.A., B.L.
 ,, N. R. K. Tatachariar Avergal, B.A., B.L.
 ,, V. Subramania Aiyar Avergal, B.A.
 ,, T. R. Ramanatha Aiyar Avergal, B.A., L.T.
 ,, A. Madhaviah Avergal, B.A.
 ,, S. Chidambaram Aiyar Avergal, D.A.
 ,, K. Narayana Aiyer Avergal, B.A., M.B., & C.M.
 ,, Pundit Sri Gopalakrishna Aiyar Avergal.
 ,, J. V. Subramania Aiyar Avergal, B.A.
 ,, C. Ramaswami Aiyengar Avergal, B.A.
 ,, V. G. Subbier Avergal, B.A., L.T.
 ,, G. Sundaresa Aiyar Avergal, B.A., L.T.
 ,, G. Tatacharya Avergal, B.A.
 ,, A. K. Sundaram Aiyar Avergal, B.A., B.L.
 ,, C. Sundaram Aiyar Avergal, B.A., L.T.
 ,, C. S. Sundaram Aiyar Avergal, B.A., L.T.
 ,, T. Balasubramania Mudaliyar Avergal, B.A.,

NOTE :—There are other gentlemen and a few ladies who contribute to the magazine, whose names we withhold publishing, at their own request.

விவேக போதிகளி

“ எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு ”— திருவள்ளுவர்

தொகுதி II }

ஸௌம்யவ்ரு மாசியீர் 1910-வ்ரு பிப்ரவரியீர்

{ பகுதி 8

ஆராதனை : பொதுக் குறிப்புகள் WORSHIP. GENERAL REMARKS

ஆராதனைகள் பொதுவாக வெளிப்படை, அக் தரங்கம், காமம், சிவ்காமம், என்ற காண்குவகை என்றும், சிறப்பாக கோக்கின் பிதிர்க்கள், ஆசாரியன், இவ்வேதவேதகை, பரம்பொருள் ஆகிய இவர்களை ஆராதிப்பது என்று காண்குவதம் என்றும், தெரியவருகிறது.

வெளிப்படை அந்தரங்கம், இவ்வித ஆராதனைகளின் முக்கிய கோக்கம் யாதெனில், கமது உலகத்தொழில்களிலிருந்து கம்மைப் பிரித்து உலகவியல்பம் ஒன்றும் இவ்வாத செயல்களில் கொஞ்சமாகிலும் பிரவர்த்திக்கும்படி செய்து, கமது மனைத்தத்தகுந்தபடி விசாலப்படுத்தி ஏகாந்தப்படுத்த வேண்டும் என்பதே. இவ்விதமாகச் சுத்தப்பிட்ட மனதில் ஆத்மாவின் சிஜ்ஞபம், அசைவந் தண்ணீரில் ஆகாயம் பிரதிபலிப்பதுபோல், சுன்றக வெளியாகும். இவ்வாறு வெளியாவதனால் உண்டாகும் ஆனந்தமே எங்காளும் அழியாது நிலத்திருப்பது. இந்த ஆனந்தமாகிய ஆத்மனைத்தம் மனிதனிடம் இருக்கிறது. இதை அடையும் சக்தியும் இவனிடம் உண்டு. ஆனால் இக்காலத்திப காக்கத்தால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் தொழில்களில் அவன் மனம் அழுத்தி அசுத்தப்படி, அவன் காலத்தைப் பெரும்பாலும் அலைகளிலேயே நியாது கழிப்பதால், இவ்வித ஆராதனைகளுள் ஒன்றையும் செய்யக் காலநிலாமற்போக, வாவ உலக விஷயங்களில் அவன் பற்றுடையவனாகி அசுத்தனுகிறான். இதிலிருந்து மனிதர்களைக் காக்கவே இவ்விருவித ஆராதனைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. காமம் சிவ்காமம் ஆராதனைகளும் இத்தையே கோக்கமாக உடையன. மேலும் உலகத்தில் லாதானமாக ஸுகதுக்கங்கள் மாறிமாறி வரும். இதில் ஸுகத்தைத் தக்கவைக்கவேண்டும், துக்கத்தை நீக்க

வேண்டும் என்று மனிதனுக்கு வீண் ஆகை. ஆகவே தக்கக்காலத்தில் அது சிலையற்றது, மிகுந்த வெறுப்பை உண்டாக்குவது என்று உரை ஒருவனுக்குச் சித்தகத்தி உண்டாகின்றது. ஸுக காலத்திலோ அவ்வாறின்றி மனிதனுக்குப் புத்திமழுக்கிப் போகின்றது. ஸுகத்தின் சிலையாமை அப்பொழுது விளங்காமல் போக அதில் மனம் அழுத்தி மனிதன் மனம் கலங்குகிறது. காமம் ஆராதனை மூலமாக வேதம் மனிதன் மனதில் ஆராதனைத்தைப் புகட்டி விடுகின்றது. வாவ உலக விஷய சிலையாமை விளங்க மனிதனிடம் ஆராதனை மாத்திரம் தக்கிவிடுவதால் அது சிவ்காமம்யாதெனது. ஆகவே இவ்விருவித ஆராதனைக்கும் பரம்பொருளை உலகப் பற்றின்றி மனிதனை வழிபடச் செய்யவேண்டும் என்பதே கோக்கம். ஆனால் காமிகன் இதை உணரார். அவர்கள் தமது ஆராதனையால் ஸுகம் நிலத்தவியும் என்று சிவ்காமிகனாரும் வரையில் வீணாக எண்ணிக்கொண்டிருப்பார்கள்; பழக்கத்தால் இந்த எண்ணம் மாறும்.

சிறப்பாகக்கூறிய ஆராதனை மிரங்கனின் கோக்கம் யாதெனில் காம ஆராதனைக்கு வலது, தோற்றங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, கம்மைவிட மேலான நிலையில் இருப்பது என்று காட்டுவதே. இந்த வலது தோற்றங்களைப்போல மாறுதலடைவதன்று, இது நிலையலது என்று இக்கான்கு சிறப்புவித ஆராதனைகளும் குறிப்பிக்கின்றன. இத்தகைய வலதுவின் சிஜ்ஞபம், ஆனந்தம் முதலியன உன்னபடி பரம்பொருள் ஆராதனத்தில் தான் கன்றாக வெளியாகும்.

ஆதலால் இக்காலத்திய காகிக அவஸரத்துள் அசுப்பட்டு விடுகக் கெட்டுப்போகாது, கம்முன் ஒவ்வொருவருக்கும் சிறப்பாக ஏற்பட்டுள்ள ஆராதனைகளை விடாது, அவைகளின் கோக்கத்தை மறவாது, அவைகளில் தகுந்தபடி தினம் கொஞ்சகாலமாகிலும் பழகி, மேலான கமது சித்யானந்த சிலைய காம அடைய முயலவேண்டும்.

விவேக போதினி

தொகுதி 2] ஸௌம்யஸ்ரீ மாகிளி [பகுதி 8

யாகங்கள் -

பொதுக் குறிப்புகள்

YAGAS—GENERAL REMARKS

இக்காலத்தில் மாம்ஸ பக்ஷணமே கனவினும் அறியாத பிராம்மணர் முதலிய சில ஜாதியர்களுக்கு முன்னர் எடுத்துக் காட்டியுள்ள ஸோமயாகம் முதலியவைகளைச் செய்ய மனம் வராது. இவர்கள் ஜீவ ஜந்துக்களைத் தமக்குள்வர்காதிபோகம் வேண்டும் என்றோ அல்லது பசுவான ஆராதிக்கவேண்டும் என்றோ எவ்வாறு கொல்லத் துணிவர்? இது “அவறியம் ஸாபரமோதர்மம்” என்ற ஜீவகாருண்யக் கோட்பாட்டுக்கு விரோதம் அல்லவா? என்று அவர்களுக்கு அடிக்கடித் தோற்றிக்கொண்டிருக்கும் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேசம்? ஆதலால் இங்கு முதலில் யாக விஷயமாக ஏற்படும் இந்தச் சங்கைக்கும், இதிலிருந்து மேல் உண்டாகக்கூடிய மற்றைய சங்கைகளுக்கும் தகுந்த ஸமாதானம் கூறப்படுவோம்.

இந்தச் சங்கையை எடுத்து விஸ்தரிக்கும் முன்னர், நாம் அவசியம் தர்ம விஷயமாக ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். ‘எது தர்மம், எது அதர்மம்?’ என்ற விஷயத்தைத் தீர்மானிக்க நாம் நமது புத்தியை மாத்திரம் ஆதாரமாகக் கொள்ளக்கூடாது. இந்தப்பொருள் ஓளவையார் உலக ரீதியில் ‘மனம்போன போக்செல்லாம் போகவேண்டாம்’ என்ற வாக்கியத்தில் அமைந்துகிடப்பதைப் காணலாம். பொதுவாக ஜாதியர்கள் செய்யும் தீர்மானத்தால் அறியலாமோ எனின், அதனும் அவ்வளவு நல்ல வழியல்ல, ஜாதியர்களுக்குப்

பொதுவாக வரும் தீர்மானம், அவர்களுள் பெரியவனால் ஏற்படக்கூடியதே ஒழிய வேறல்ல. அவனும் குறைவுகள் நிறைந்த மனிதனான அவனுடைய மனோபலத்திற்கேற்பவே அவனிடம் இருந்து தீர்மானங்கள் பிறக்கும். இதை இவ்வழிகளில் ஒன்றும் தீர்மானம்செய்ய முடியாதாகையால் இதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு. அதாவது வேதம் முதலியவைகள் உணர்ந்த நமது குருவோ அல்லது முதாதைகளோ செய்யும் தீர்மானத்தின்படியே நாம் நமது நடவடிக்கைகளைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். இதிலும் வேதமே முக்கியமாக நாம் எடுத்துக்கொண்டு யோசிக்கவேண்டிய விஷயம். அதிலுள்ள விஷயங்களைப் பரிசீலனைசெய்து பார்த்துவிட்டுப் பின்பு நமது பெரியோர்கள் நடத்தை (அதாவது சிஷ்டாசாரம்) இவ்வாற்றுக்கிறதா என்பதை நன்குணர்ந்து அதன்படி ஒழுகவேண்டும். இதையே தருமபுத்திரர் கொக்குரூபமான யக்ஷன் கேட்ட கேள்விகளில் ஒன்றிற்குப் பதிலாகக் கூறுகிறார். ‘எது மோக்ஷபந்தா?’ என்ற கேள்வி பிறக்க, தருமபுத்திரர், ‘வேதங்கள் பலவீராக இருக்கின்றன. தர்க்கத்தால் பயனில்லை. ரிஷிகளது அபிப்பிராயங்கள் பேதப்பட்டிருக்கின்றன. மத விஷய உண்மைகளோ ரஹஸ்யமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் சிஷ்டாசாரமே மோக்ஷபந்தா.’ என்று மறுமொழி கூறினார். ஆதலால் பரமகுருவாகிய ஈசனிடம் இருந்து வந்திருக்கும் வேதங்களை இவ்வாறு சிஷ்டர்கள் அனுஷ்டித்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து நாம் இன்னது தர்மம் இன்னது அதர்மம் என்று கண்டு நடத்தல்வேண்டும்.

யாகங்கள் பண்ணுவது நியாயமன்று என்று கூறுவதற்கு முக்கிய காரணம், அவைகளில் பிராணிஹிமையை இருத்தலே. பிராணி ஹிமையை நோக்கி இவ்வாறு வீரிட்டெழுவது நமக்கு அழகன்று. உலகில் பிராணிஹிமையை செய்யாமல் ஒருவனால் இருக்கக்கூடுமா?

வீரஸ்வர்க்கம் என்ற பதவிக்கு மனிதனைத் தகுந்தவனாகி அவன் புகழை உலகுள்ள அளவும் நிலைநிறுத்திவைப்பது தரம்புத்தம் அல்லவா? அதன் முக்கியமான ஸ்வரூபம் பிராணி ஹிம்ஸை அல்லவா? போர்முனையில் உள்ள ஓர் வீரன் மற்றொருவனைக் கொல்லுகிறான். அவ்விருவர்களுக்கும் முன்பின் கிரோதம் ஏதாவது உண்டா? அல்லது, ஏதாவது சண்டைதான் நேரிட்டதா? அப்படி இருந்தும் ஒருவரை ஒருவர் அடிக்கும்படி யுத்தத்தில் நேர்ந்து கிடுகிறதில்லையா? இந்த ஸமயத்தில் போர்வீரன் கொலைத்தொழில் ஜீவகாருண்யத்தால் நிறுத்தி விட்டால் அவன் குற்றவாளியாகி விடுகிறான். இவ்வாறே அநேக ஸமயங்களில் பிராணி ஹிம்ஸை காம் அபசியம் செய்யவேண்டி வந்துவிடும். இம்மாதிரி விஷயங்களில் பாசம் ஒன்றும் ஜீவஹிம்ஸை இருக்கிறதே என்ற பயத்தால் மாத்திரம் யாசத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் அதை நிறுத்தி விடக்கூடாது. போர்வீரன் போரை நிறுத்திய குற்றம் அவனுக்கு வந்துவிடும். அபசியம் வாக்கூடிய மரணத்திற்குத் தர்மத்தை நடத்துங்கால் இவ்வளவுபயமீ மனிதனுக்கு இருக்கவே கூடாது. இந்த ஸமயத்தில்தான் ஆத்மா அழியாதது, அது வேறு சரீரம் ஏற்றுமணத்திற்குப்பின் மறுபடியும் கர்மானுஸாரம் பிறக்கும் என்ற ஞானம் ஸஹாயமாக வந்து நமக்குத் தர்மத்தை நடத்துவதில் ஏற்படும் தடைகளை நீக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் காம் தொடை நெடுக்கிலே யாகிவிடுவோம். ஸ்வதர்மம் நடத்துங்கால் தீரானை இருத்தல்வேண்டும் என்ற ரஹஸ்யத்தைத்தான் கிருஷ்ண பாமாத்மா யுத்த ஸமயத்தில் பகவத்கீதையில் அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசித்தது.

ஹிம்ஸை செய்வது கொடியபாபம்தான். ஆனால் சம்முள் ஜீவகாருண்யம் நிறைந்தவர்களுக்குக்கூட கொஞ்சமேனும் எதற்காவது கஷ்டங்கொடுக்காது ஜீவிக்கவே முடியாது. மர்மஸப்சுணிகளை விட்டுவிட்டு மற்றைபவர்

கள் நிலையை உற்றுநோக்குவோம். அவர்கள் முச்சகலமும் காலத்தும், நடக்கும் காலத்தும், கஷ்டம் அனுபவிக்கும் காலத்தும், நாக்குப் பூச்சி, முட்டைப்பூச்சி, தேள், பாம்பு, முதலிய வற்றைக் கொல்லுங்காலத்தும் அவர்கள் செய்வது பிராணிஹிம்ஸை அல்லவா? மாத்தை வெட்டுவது, பிஞ்சுகளைத்திருவது இவைகளைச் செய்பவாகாது என்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள் அல்லவா? இதைப்போன்றது தானே, புஷ்பம், இலை, காய், பழம் முதலியவைகளைச் செடி, கொடியமங்களிலிருந்து பறித்து உண்பதும். இதனால் தானே சில மஹான்கள் மரம் முதலியவைகளிலிருந்து உதிரும் சரகு பழங்களை உண்டு காலம் தள்ளிபிடுக்கின்றனர். ஆதலால் இம்மண்ணிலுக்கில் வாழுவதற்கு ஏதாவது ஓர்விதக்கில் பிராணிஹிம்ஸை இல்லாத முடியாது. ஆகவே 'கொல்லுவது தர்மமா அதர்மமா' என்ற சங்கை நிலைக்க இடமே இல்லை. நமக்கு நியாயமாக யோசிக்கங்கால் எதைக்கொல்வது தர்மம்? எதைக்கொள்வது அதர்மம் என்ற சங்கையே உண்டாகவேண்டியது. இததான் கர்மகாண்டத்தில் தீர்மானம் ஆகின்றது. *

* * * இது வரையில் வாசிக்கும் மிகுந்த ஜீவகாருண்ய முடைய நமது கண்பர்களுக்கு முந்தரிய ஒருமுகுப் படி இக்காலத்தே கோடானுகோடியாகக் கண்களின் றி ஊனுக்கு விக்கும் மாம்ஸபக்பிணிகளது செய்கையை சிபாயம் என்று கூறிவிடும்படி வந்துவிட்டதே என்ற பரிதாபம் உண்டாகும். இதை நீக்க இரண்டிலிஷயம் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டியது, முதலாவது அதிகமாக 'ஊனாத்தின்ன ஊனாப்பெருக்கவேண்டும்' என்ற ஆசையல்லாது ஏதோ வழக்கத்தின்கீழ் ஊன்தின்ன வந்த பிராம்மணஜாதியர் பிராம்மணத்தவம் நிலைக்க அக்காலத்தில் செய்துவந்த சில யாக்கைன் விஷயமாகவே இந்த சூர்யசரி பொருத்தமே ஏழிய, இதை விப? த அர்த்தம்செய்த குதர்க்கம் செய்பவேண்டும் என்ற கருத்தடை எழுதியதல்ல. ஞானடாவது, இதை எழுதபவர்களுக்கு ஜீவகாருண்யம் உண்டு, இருந்தும் இவ்வாறு எழுதிவரக் காரணம் ஏதாவது இருக்கும். ஆதலால் எழுதபவர்கள் எண்ணக்களுக்கு விசேடபாகக் குதர்க்கம் பண்ணுவது அழகன்று. எழுதவேராது லோக்கம் இவ்வியாஸம் முடிவில் தான் மலையிப்படுத்த முடியும். அதுவண்பில கண்பர்களை! தயவுசெய்து பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கர்மகண்டமும் ஸ்மிருதிகளும் கொல்லுதல் பாபம் என்று முற்றிலும் கூறிவிடவில்லை. யாகவியைப்பாசகக் கொல்லுவது பாபம் அல்ல என்பதே அவைகள் தனிபடி. மேலும் இவைகள் பிரம்மணன் தவிர மற்றையவர்களுக்குக் கொல்லாமையை விதிக்கவில்லை. இந்த விஷயத்தைப் பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம். யாகத்தின் பொது நோக்கம் ஸ்வர்க்க ஸுகத்தை அடைய வேண்டியது என்பதே. ஸ்வர்க்கத்தில் வெளி விஷயங்களில் இருந்து யாதொரு துக்கமும் வராது. அப்படி இருப்பினும் இந்த ஸுகம் நீடித்து நிற்பதல்லவே; புண்பும் கழிவித்தால் மறுபடியும் பூலோகம் போகவேண்டுமே; என்ற எண்ணங்களால் உண்டாகும் துக்கம் மாத்திரந்தான் அங்கு உண்டு. ஸ்வர்க்கத்தில் யாதொரு வித வெளிக் குறைவும் இல்லாததால், நன்மை செய்தல் முதலிய நற்குணங்களில் பழக இடமே இல்லை. உலகில் செய்த நல்வின்களின் பலத்தை மாத்திரந்தான் அங்கு அனுபவிக்கலாம். ஆதலால் ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவதைகள் தமது நற்குணங்களில் பழகுவதற்கு உலகம் நோக்கி வரவேண்டியதுதான். தேவதைகளுக்கும் தத்தமக்கு உரிய ராகத்தேவஷாதிகள் (வீரப்படி வெறுப்புகள்) உண்டு. இதை அறிந்து அவர்களைத் திருப்தி செய்பவர்களுக்கு அவர்கள் நன்மை புரிகின்றனர். அவர்களை அச்சிரத்தையாக விட்டுவிடுவார்களுக்கு அவர்கள் நன்மை புரிவதும் இல்லை. தேவதைகளிடம் ஸதஸங்கம், கெடுதியின்றமை ஆகிய இவைகள் அமைந்திருக்கின்றன. இத்தகைய தேவதைகளையே பெரும்பாலும் யாகத்தில் பிராணி ஹிம்ஸை மூலமாக இஹலோக ஸ்வர்க்கலோக ஸுகம் வேண்டும் என்று பிரம்மணர்கள் ஆரதிப்பது.

‘இத்தகைய தேவதைகளையா அறித்யமான ஸ்வர்க்க போசத்திற்காக ஆரதிக்க வேண்டும் என்று வேதங்கள் விதிக்கின்றன?’ என்ற சங்கை பிறக்கும், இவ்வாறு விதிப்பது வேதத்தின் ஸ்வபாவமே. எல்லோருக்கும் பொதுவாக விதிக்கும் வேதம் அவரவர்கள் நிலைக்குத் தக்கவாறு

தாழ்த்தவர்களுக்குத் தாழ்த்ததையும், மேலானவர்களுக்கு மேலானதையும், விதிப்பதில் என்ன தவறு. உலகப்பற்றுகள் உள்ள ஒருவனுக்கும், உலகம் ஸுகிக்கவேண்டும் என்ற ஆவலுடையவனுக்கும் வேதம் யாகத்தை விதித்தது. யாகத்தில் ஆரதிக்கும் தேவதைகள் நம்மைப் போலத்தாழ்த்தவர்கள் என்று எண்ணிவிட வேண்டாம். இவர்கள் பரம்பொருளை உத்தேசிக்க மிகத் தாழ்த்தவர்களாயினும், உலகில் வாழ்ந்துவரும் அவதாரங்களின் தவிர, மற்றைய நம்முள் சிறந்தவர்களிடமிட அநேக ஆபிரம் மடங்கு மேற்பட்டவர்களே. அவர்களிடம் பகவான் அதிகமாக விளங்குகிறார். ஆதலால் அவர்கள் மூலமாக இந்த யாகங்களில் பரம்பொருளையும் ஆங்காங்குத் துதிக்கும் மந்திரங்கள் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. இவைகளே யாகங்களின் அந்தரங்க நோக்கத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டுகின்றன. ஆதலால் பொதுவாக யாகங்களில் ஆரதிக்கப்படும் தேவதைகளாலே நமக்கு சிறந்த மேன்மைகள் வர இடம் உண்டு. அவர்கள் மிகத்தாழ்த்தவர்கள் என்று இழிவாகப் பேசவேண்டியதில்லை.

இவ்வளவு நற்குணம் வாய்ந்த தேவதைகளைப் பிராணிஹிம்ஸை செய்து ஆரதிக்கவேண்டுமா? இந்தக் குற்றமற்ற பிராணிகளைக் கொன்றதால் ஸ்வர்க்கம் வரும் என்று மனிதன் எண்ணுவது நியாயமா? என்ற சங்கை உண்டாகலாம். வேதத்தின் அந்தரங்கநோக்கம் எவ்வாறிருப்பினும், உலக விஷயங்களில் காணப்படும், மாம்ஸபகூணம் முதலியவைகளைக் கண்டு அவைகளுக்கு ஆளாக இருந்தவர்களுள் மேலான ஜாதியாரை நோக்கி ‘நீங்கள் பகவத் அர்ப்பிதம் செய்யாது மாம்ஸம் உண்ணவேண்டாது’ என்று விதித்தது. அவரவர்கள் வழக்கப்படி பொதுவாக எதை எவர்கள் உண்டப்போதினும், அதைப் பகவத் அர்ப்பிதம் செய்துவிட்டு உண்ணவேண்டும் என்பதே வேதத்தின் வெளிக்கொள்கை. இதை விதித்த வேதம் ஆஹுதையைச் செய்தபின்னர் வரும்

புகையை முகூர்தால்மாத்திரம் போதும் என்றது. ஆதலால் மாம்ஸம் முதலியவைகளை விட்டு டொழிவது வேதத்தின் உட்கருத்தாயினும், அதை உண்ணுபவர் அதை நிவேதனம் செய்து பசுவான ஆராதிப்பதைத் தடுக்காமல் விட்டது. இப்படி இருப்பினும் வேதத்தின் அந்தாங்க நோக்கம் கர்மகாண்டத்தில் ஆங்காங்கு வெளியாகின்றது. ஸ்வர்க்காமிகளாக இந்த யாகங்களைச் செய்பவர்கள் இந்த ரகஸ்யத்தை அறிவது மிகக் கஷ்டம். ஆதலால் தேவதைகள் பிராணி ஹிம்ஸையில் பிரியமுடையவர்கள், அவர்களுக்கு ஆடுகளைப் பலிகொடுக்கவேண்டும் என்பது கர்மகாண்டத்தின் நோக்கமே அல்ல. மேலும் யாகங்களில், பசுக்கள் இறக்குங்கால் கத்துவது முதலிய கஷ்டங்களுக்குப் பரிஹாரமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆஹூதிகளே இந்த நோக்கத்தை வற்புறுத்துகின்றன. தேவதைகளை ஆராதிக்கவேண்டும். அவனவன் தனக்குப் பிரியமானவஸ்துக்களை அவர்களுக்கு அர்ப்பிதம் செய்து திருப்தி செய்யவேண்டும். முன்காலத்தில் மேலான ஜாதியாரும் மாம்ஸம் புஜித்திருந்தனர். ஆதலால் அவர்களுக்குப் பிராணி ஹிம்ஸை மூலமாக ஆராதனத்தை வேதம் கர்மகாண்டத்தில் விதித்தது. இதை நன்கு உணர்ந்து வேதத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கும் கருணையைத் தெரிந்தவர்களாய் மாம்ஸ பசுணைத்தில் பழகியவரது யாகத்தை, கசாப்புக் கலையிலிருந்து வியூ விங்கமாம்ஸம் உண்ணும் ஸாதாரண ஜனங்கள் பிராணிவதநிமித்தம் பழிப்பது, குடியன், மருந்துக்காகத் தீராதென்று கொஞ்சம் மதுவைச் சேர்த்து மருந்துண்ணும் தர்மசிலனைப்பழிப்பதற்கு ஸமமே ஓழிய வேறில்லை.

இதுவரையில் கூறியதிலிருந்து மாம்ஸபசுணத்திலிருந்து பழக்கம் விட்டு, பிராணிகளைக்கொல்லுவதில் ஓர்வித வெறுப்புடையவன் ஒருவன் யாகம் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்பது நன்கு விளங்கும். ஆனால்

வேதத்தில் விபக்தமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதாயும், பிராம்மணியம் நிலைப்பதற்கு அவசியமாயும் உள்ள யாகத்தை எவ்வாறு செய்யாது விடுவது என்ற சங்கை பிறக்கும், இதை இரண்டு விதமாக எடுத்து ஆண்டு ஸமாதானம் கூறலாம்.

(1) வேதங்கள் அதிகாரி பேசத்திற்கு ஏற்ப கர்மங்களை விதிக்கின்றன. மேலும் ஓர் கூட்டத்தார்களது ஸாதாரமும் அவர்களது நிலைக்கேற்பமாறுதலும் அடைகின்றது. முன்காலத்தில் சிராத்தக்கத்தில் மாம்ஸம் உபயோகப்படுத்தி வந்ததும் அதற்குப் பதிலாக பின்னர் உருந்த உபயோகப்பட்டுவருவதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். ஆதலால் பிராணி ஹிம்ஸை இல்லாத வைதிககர்மங்களைச் செய்துகொண்டு மற்றவைகளை விட்டு விடுவதால் நாம் வேதவி ரோதிகளாக மாட்டோம். ஏனெனில் மேல்நோக்கி விருத்தியடைபவன் தாழ்ந்தவைகளை விட்டு விடவேண்டியது நியாயம்தான். (2) யாகங்களில் ஆராதனமே முக்கியம், பிராணி ஹிம்ஸை முக்கியமல்ல. ஆனால் முன்னர் எடுத்துக்காட்டியபடி பிராணியைக் கொல்லவேண்டும் என்பதன் உட்கருத்து நமது கோபத்தைக் கொல்லவேண்டும் என்பதே. ஆகவே நாம் செய்யும் யாகத்தில் கொடிய பிராணிவதம் இல்லாவிடினும் அந்த ஸாதானத்தில் உட்கருத்தைக்காட்டும் அறிகுறிபான கர்மம் வேண்டும். இதற்கு ஓர் பிராணிபோன்ற உருவம் செய்து அதைப் பலிகொடுக்கவேண்டும். ஆகவே யாகத்தைப் பிராணி ஹிம்ஸைபின்றி நடத்தலாம்.

இங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்ட ஸமாதானங்கள் நாமாகக் கூறியவைகள் அல்ல. இதற்கு ஆதாரமாகக் சிஷ்டாசாரமும் இருக்கின்றது. வைஷ்ணவர்கள் நாராயணைப் பரதெய்வமாகக்கொண்டு 'ஸ்ரீவம் வாஸு-தேவமயம் ஜகத்' என்று மந்தித்து ஜீவகாருண்ய மிகுதியால் யாகத்தையே செய்யாது விட்டனர். இதுபோல சைவ லித்தார்த்திகளும் கொல்லாமையைக் கைக்கொண்டு பிராணி ஹிம்ஸையை

உடைய யுகத்தைவிட்டனர். மாத்வுர்களோ வேதத்தில் உள்ள கர்மத்தைபும் விடாது, பிராணிவிரிமணையும் செய்யாது பிஷ்டபசுவை (மாவால் செய்தபசுவை) பஸ்கொடுத்து யாகத்தை நடத்துகின்றனர். * இதனால் ஆராதனமும் வைதிகதர்மப்படி நடக்கின்றது, பசுவதத்தால் ஏற்படவேண்டிய உட்கருத்தம் மாறாதிருக்கின்றது. அத்வைத ஆசார்பராகிய ப்ரீமத் சங்கராசாரியாரோ 'கர்மஸங்கினாக இருப்பவர்கள் நம்பிக்கைகளை அநாவசியமாகச் சீர்குலையும்படி செய்யக்கூடாது; வேதத்திலுள்ளவைகளைக் குற்றங் கூறலாகாது' † என்ற கொள்கைகளைப் பின்பற்றி யாகத்தைப் பழிக்காதும் 'இதை அநிகாரி பேதப்படி நடத்துபவர்கள், நடத்தட்டும்,' என்ற உட்கருத்துடன் யாகத்தை அவசியம் செய்யவேண்டும் என்று கூறினார்போலும். இதனால் தான் ஸ்மார்த்தர்களில் சிலர் மாத்ந்திரம் இன்னும் ஆட்டைக்கொன்று யாகம் செய்து வருகின்றனர்.

இந்தப் பெருதக்குறிப்புக்களிலிருந்து நாம் உணரவேண்டிய விஷயம் பின்வருவன. வேதவிஷயங்கள் அந்தரங்க நோக்கங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன. ஆதலால் வேதத்தில் காணப்படும் விஷயங்கள் எதையும் குற்றங்கூறுவது பாபவேறுது. வேதங்களில் அநேக மார்க்கங்கள் காணப்படுகின்றன. அவைகளுள் நமது நிலை சிஷ்டாசாரம் முதலியவைகளை உத்தேசித்து நமக்குத் தகுந்த மார்க்கங்களைப் பின்பற்றி ஒழுக்கலாம். இதை உத்தேசித்து பிராணிவதந்துடன் யாகம்செய்வது நமக்கு வெறுப்பாகவிரும்

* இய்வாறு செய்வதற்குப் பாகவதம் காண்க. ஸ்கேத்தத்தில் வரும் பிராணபுலிஸ் உபாத்திபானமும் (புறவர்களை பகத்ததைப் பாக்கே) மஹா பாரதம் சூத்ரி பங்கதிலுள்ள ஓர் உபாத்திபானமும் மாத்வுர்களுக்கு முக்கிய சூதாக்கள்.

† விவேக போதினி தொகுதி 2, முதல் கட்டுரையில் தெய்வக்கே பகத்தையில் உள்ள பீயாநம் என்பது குறிய வரம்பு என்ற கதைபை யளித்தால் அவரைப் பற்றி பழிப்பதால் வரும் கேடு வெளியாகும்.

தால் நாம் செய்யாதும் விடலாம், யாகம்செய்ய வேண்டும் என்று வருபவருக்கு தம்வய ஸஹாயம் செய்யாதிருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் வீணாக வேதத்தைபும், பாகங்கள் செய்யவரையும், அவைகளுக்கு ஸஹாயம் செய்யவரையும் பழித்துப் பரபத்திற்கு ஆளாகக்கூடாது. பிராணிவத சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு மாம்ஸங்கள் தயார்செய்யப்பெற்று, ஜனங்களில் பெரும்பாலர்கள் மனம்போனபடி 'ஊணத்தின்று ஊளைப் பெருக்கும்' இக்கொடிய காலத்தில், அவர்களையும், அந்தச்சாலைகளையும் குற்றங் கூறுதற்கும் தன்மை வாய்ந்தவர்கள், வேதங்களில் மாம்ஸ பக்ஷணங்களை நிறுத்த ஏற்பட்டிருக்கும் யுகங்களைக் குற்றங்கூறி மகிழுவாராயின் எககில் வீழ்ந்து பரிதவிப்பார் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேகம்?

இளமேல் வரவேண்டியதைப்பற்றி நாம் அதிக கவலை கொண்டிருக்கலாகாது. — சீயாமகேக் கலை வெண்பத எப்பொழுதும் கூடாது. எல்லாவத பாததையும் சுவரன் தலையில் சுமத்தி, நாம் செய்யவேண்டியவைகளை மட்டும் சரிவர நடத்தி சுவரன் விட்டவழி விட்டும் என்று கலைவெண்பத யில்லாமலிருப்பத மிகவும் உத்தமகுணம். ஏற்கனவே நடத்தபான விஷயத்தைப்பற்றியும் இளமேல் வரப்பொதிர விஷயத்தைப் பற்றியும் யோசித்த யோசித்தக் கவலைப்பும் மனிதன் கால்மனிதன். இவ்விருவத கலைகளுக்கும் அவனிடமிருக்குமாயின் அவன் தந்தாலத்தில் செய்ய வேண்டியதை யுபிழப்பான். நாம் தந்தாலத்தில் எதைச் சரிவர நடத்தவேண்டுமோ அதை நடத்தி வீண் தக்கவர்களேயும் வீண் விசாரங்களேயும் வீண்காலம் கழிக்காமலிருக்க வேண்டும். தந்தாலத்தைப்பற்றி நாம் விசாரப்பட்டல் போதாதா, வினுகே கண்டயாக்கி, சென்ற கவலைகளைப் பற்றியும் இனி வரப்பொதிர விஷயங்களைப்பற்றியும் விசாரப்படவேண்டியோ? தந்தாலம் ஒன்றையேபற்றி நாம் விசாரப்படுகின்ற குணத்தை அப்பிபலித்து வந்தால் மற்ற காலங்களைக்கொந்த விஷயங்கள் தங்களுக்குத் தீருகவே ஏற்பட்டுவிடும். — பண்டித நடுச சாஸ்திரி.

அவஸரம் HASTINESS

அவஸரம் என்பது எப்பொழுதுவது ஒரு மையத்தில் எல்லோருக்கும் உண்டாகலாம் என்றிருந்தபோதிலும், நாம் எப்பொழுதும் அவஸரத்துடனேயே ஒரு காரியம் செய்யும் வழக்கத்தைக் கைப்பற்றக்கூடாது. நாம் இவ்வித அப்பியாஸத்தில் விழுந்து விடுவாமேயானால் இதைவிட்டுத் தப்பிப்பது வெகு கஷ்டம். ஒரு பட்டணத்தில் நடக்கும் வேலைகளை நாம் உற்று நோக்கினால் அவஸரமே எப்பொழுதும் மேலிட்டிருக்கும். ஒருவனாவது வீண்காலம் போகாமாட்டான். ஒவ்வொருவனும் அவனவன் தொழிலை வெகு வேகமாகச் செய்து கொண்டேயிருப்பான். நகரங்களில் போட்டி அதிகமாகையாலும் விவீதமாகப் உழைத்தால் ஒழிய முடியாது. நியாயத்தவங்களில் வக்கீல்களும், ஓனஷத கொடுப்பதில் வைத்தியர்களும், விசேஷமாகப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பட்டணங்களில் உழைப்பார்கள். அவ்வாறேதான் பட்டணத்திலிருக்கும் வியாபாரிகளுக்கும், ஸாவகாசம் என்பதே கிடையாது. ஸாவகாசத்தின் சுகமனுபவிக்கவேண்டி உட்காருவார்களேயானால் அவர்களுடைய வியாபாரமெல்லாம் கெட்டுப்போய்விடும். பட்டணத்தில் ஜட்காக்குதிரைகளைப்போல் எவர்களும் உழைத்துத் தீரவேண்டும்.

எல்லா விஷயங்களையும் சிக்கிரத்தில் முடித்துக்கொடுக்கப் பட்டணத்துக்கு என்று சில அவசர சாதனங்கள் எங்கும் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பம்பாயில் கால் மணிக் கொரு தடவை புறப்பட்டுப்போகும் ரெயில் வண்டிகள், ஐந்து நிமிஷங்களுக்கு கொரு தடவை புறப்பட்டுப்போகும் டிராம் வண்டிகள் முதலிய சாதனங்கள் இருக்கின்றன. லண்டன் முதலான ஐரோப்பிய தேசத்துப் பிரதான நகரங்களில் ரெயில், டிராம், இவைகளுடைய அவஸர ஏற்பாடுகளை நாம் சொல்லிமுடியாது. இவ்வித சாதனங்கள் சற்று ஏறத்தாழ நமது சென்னையிலும் உண்டு. இவைகளல்லாமல், 'டெலிபோன்' என்று சொல்லப்படும் கேள்வினு பேசிக்கொள்ளும் மின்சாரக் கம்பிகள், 'டெலிகிராப்' என்ற மின்சாரக் கம்பிகளுமுள். இவைகளுடைய அனுசூலம் நமக்குத் தெரிந்த விஷயமே. அவசரம் அவசரம் என்று கால முதல் மாலை வரையில் அவஸரப்பட்டுக்கொண்டே வேலை செய்யும் பலவேலைக்காரர்களை நாம் நகரங்களிற்காணலாம். அவர்சளுக்கு எல்லாம் அவஸரம்; ஸ்ரானம் அவஸரம்; ஐபதபம் அவஸரம்; சாப்பாடு அவஸரம்; எல்லாம் அவஸரம். ஏன் இவ்வளவு அவஸரம்? எல்லாம் பணத்தாசையால்; பணம் என்ற பேராசை பற்றிக் கொண்டதும் எல்லாம் அவஸர அவஸரமாகச் செய்யாவிட்டால் லாபம் கிட்டுவது தூரலபம். இவ்வித அவஸரத்தில் கடைசியாய் நமக்குக் கிடைக்கும் லாபம் நமது தேக சௌக்கியம் முற்றிலும் குன்றிச் சப்பை அற்ற மாடுகள் பொத்தென்று விழுவதுபோல் நாம் சக்திபற்று கீழவேண்டியது தான். சிறு பிராயத்தின் பலத்தின் நம்பிக்கை பால் 'என் உடம்புக்கு ஒன்றும் பண்ணுகிறதில்லை' என்று உடம்பாகச் சொல்லிக்கொண்டு எல்லா விஷயத்திலும் அவஸரப்பட்டுக்கொண்டு காலமுதல் மாலைவரையில் நாயாக உழைத்து ஜட்காக்குதிரைகள் போல் ஓடி ஆடி ஆலைந்து திரிந்து பிராணனை விட்டுப் பணம் தேடுகின்றோம். தேசத்தில் பலமிருக்கிற வரையில் எல்லாம் ஸரிவர நடந்துவருகின்றதென்பதில் ஆசுஷ்பணியில்லை. கொஞ்சம் அயர்ந்து கீழே படுத்தோமோனால் அத்துடன் நமது தேக சௌக்கியமே தொலைந்தது. அப்புறம் எழுந்திருக்கும் வழியேயில்லை. படுத்ததமுதல் திருநாடு செல்லும்வரையில் மருந்து சாப்பிடாமல் ஒரு நாளாவது நாம் கழிக்க முடியாது. எப்பொழுதும் கையும் மருந்துமாக வேயிருந்து பிராணனை விடவேண்டும். இவ்வளவும் முதல் அவசரம் அவசரம் என்று

எல்லாவற்றிலும் அவசரமாயிருந்ததால் விளைந்த நோய்! அப்புறம் விடாமருந்து! தேகத்தைச் சீர்திருத்திக்கொள்ளக் கும்புரமும் லீலகிரி மூதலிய தேச சஞ்சாரமும் அவசரத்திலேயே இவ்வளவும் எவ்வாறு விளந்தன?

அவசரத்தால் முதன்முதல் விளையும் ரோகம் அஜீர்ணம், வெகு நாட்கள் அவசர அவசரமாய் உழைத்தவனுக்கு அஜீர்ணம் வந்துவிட்டால் அதிலிருந்து அவன் தன்னைத்தான் விடுவித்துக்கொள்ள முடியாமல் அதற்கே இரையாவான். முதலில் அஜீர்ணம். அதனால் ஆகாரம் செல்லாமல் முற்றிலும் கைகால்களின் ஒப்ப்சல், சக்தியின்மை, தீராத பலவீத நோய்கள், கண்டசியாய்த் தூக்கமற்றுப்போகுதல்.

எனது நண்பரொருவர் இவ்வித அவஸ்தைக்குள்ளானார். அவர் வெகு புத்திமான். தமது தேக சக்திக்கு மேல் அவஸா அவஸாமாய் இடைவிடாமல் 10, 15 வருஷகாலம் படித்துப் பிரலித்த பரிஷைகளில் தேறி உயர்ந்த பதவிக்கு வந்தார். வந்ததுதான் லாபம். அஜீர்ணநோய் அவரைப்பற்றிற்று. அவர் வெகு சிமான். ராஜ வைத்தியம் செய்து எவ்வளவோ பொருள் செலவிட்டுப் பார்த்தும் அவ்வஜீர்ணம் நீங்காமல் அதிகரித்து அவருடைய தூக்கம் நீங்கி அவஸ்தைப்படும் நிலைமைக்கு அவரைக்கொண்டுவந்து விட்டது. பல தடவைகளில் அவர் பட்ட அவஸ்தைகளைப் பற்றி நாம் அவரிடமிருந்தே கேட்டிருக்கின்றோம். இரவு 10-நாழிகைக்கு மேல் அவர் தமது படுக்கையில் படுத்துக்கொள்வாராம். சூரியோதயம் வரையில் கண்ணாடா நோன்பு நோற்பாராம். என்ன சிரமப்பட்டுப் பார்த்த போதிலும் ஒரு நிமிஷமாவது தூக்கம் பிடிக்காதாம். எலிகள் ஓடுவது, அவைகள் ஸங்கியை, மற்றவர்கள் எழுந்திருப்பது, ஏதாவது பேசிக்கொண்டிருப்பது, இவைகள் அவ்வளவும் அவருக்கு இடையில் ஒன்று விடாமல் தெரியும். இவ்வாறு அவஸ்தைப்பட்டு

ஒரு பெரிய வைத்தியர் உபதேசப்படி அவர் இரண்டொரு வருஷகாலம் விடுங்களத்தில் சஞ்சாரம் பண்ணி ஒருவாறு தன் தேகத்தைத் தேற்றிக்கொண்டார் என்றாலும் சரியான நிலைமைக்கு இன்னும் வரவேயில்லை. இவ்வளவு தூரம் நாம் இங்குச் சொல்ல வேண்டிய காரணம் என்னவென்றால், நாம் ஒரு சமயத்தில் இவ்வாறு அவசரத்தா லிழந்த தேக சௌக்கியம் ஒருபொழுதும் நமக்குத் திரும்பி வரவேமாட்டாதென்பதாம். எந்த வேலையாக விருந்தபோதிலும் தனது பலத்துக்குமேல் உழைத்தவன் ஒருபொழுதும் பிற்காலத்தில் அவஸ்தைப் படாமலிருக்கமாட்டான். அவஸாமாய்ப் பணக்காரனாக நாம்கொள்ளும் எண்ணத்தால் இவ்வளவு ஸங்கடங்களும் நமக்கு விளைகின்றன. ஒரு தடவை யிழந்த தேக சௌக்கியம் மறுபடி திரும்பி வருவதில்லை யாகையால் இவ்வளவு அவஸாம் ஒருவருக்கும் கூடாது. மற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் நாமே இக்குற்றங்களுக்கு உள்ளாயிருக்கலாம். இவ்வித அவஸ்தைகள் எல்லாம் பட்டு நம்மைப்போல் மற்றவர்களும் அவஸ்தைப்பட வேண்டா மென்று மற்றவர்களை எச்சரிக்கும் பொருட்டே நாம் இதை யிப்பொழுது இவ்வளவுதூரம் விவரிக்கின்றோம். பின்னாலுண்டாகும் துக்கங்களை நமது சிறுவர்கள் நன்றாக அறிந்துகொண்டு நம்மைப்போல் 40-வயதிலேயே 80-வயதுள்ள கிழவர்களைப் போல்காமல் சௌக்கியப்படவேண்டுமென்று இவ்வளவுதூரம் எச்சரிக்கலானோம்.

பண்டித நடுச சாந்திரி,

நர்க்கிப்பதை ஒழித்தல்.—பலபேர்கள் சேர்ந்திருக்கும் சங்கத்தில் தர்க்கித்தல் என்பதே கூடாது. எனினில் அது எவ்வளவுதான் கொஞ்சமாயிருந்தாலும் சிந்தனை வருத்தத்தையே விளைவிக்கும். ஒருகால் நம்மையறியாமலே நாம் தர்க்கித்துத் தர்க்கமும் முற்றி விட்டால் சிரிப்பான தொரு சந்தர்ப்பத்தை அந்தச் சமயம் பார்த்ததெனது கணக்கன்மனைதச் சந்தோஷப்பிழித்த தர்க்கத்தை விட்டுவிட்டு ஓய்விடும்.—

ஸ்ரீ ரமேச சந்திர தத்தர்

R. C. DUTT B.A., LL.B., C. I. E.

(A Life—Sketch)

பரிசுஷ்குப்பின்

ஸீவில் ஸெர்வீஸில் தேறிய பிறகு ரமேச சந்தர் தம் இளமைத்தேழர்களாகிய விஹாரி வாலோடும், ஸுரேந்திர நாதரோடும் ஐரோப்பாக் கண்டத்தைச்சுற்றிப் பயணம் செய்யப் புறப்பட்டார். 1871-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அவர்கள் ப்ரான்ஸ் தேசத்தின் ராஜதானி பட்டணமாகிய பாரி (பாரிஸ்—Paris—என்று எழிதியிருப்பதற்குப் ப்ரெஞ்சு பாஷை யுச்சரிப்பு இதுவே) நகரத்துக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். 1870-71-ம் ஆண்டில் யுத்தம் அப்போது முடிந்துவிட்டது. ப்ரான்ஸில் அமைதியும் அமரிக்கையும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. 'கம் யூனியனிஸ்ட்'க்ஷியார் நகரங்களுக்குள் ராணியாய், உப்பரிக்கைகளாகிய கிரீடமணிந்து விளங்கும் பாரிநகரத்தின் மகாஹமான மாளிகைக் கூட்டத்தைச் சூன்மாக்கி த்வம்ஸம்செய்தனர். அதன்மேல் ப்ரென்ச் போர்வீரர் கம் யூனியனிஸ்ட் க்ஷியாரைக் குண்டுபோட்டுச் சுடுவாராயினர். இந்தச் சமயத்தில் ரமேசர், விஹாரி, ஸுரேந்திர ஆகிய இம்முன்று நண்பர்களும் பாரி நகரத்துக்குவந்திருந்தனர். அவர்களமார்ஸேஸில் என்னுமிடத்தைப் பார்ச்சுப்போயிருந்தனர். அந்த இடத்தில் தான் ப்ரென்சுக் காரர் இவர்களை விதேசிய கம்யூனியனிஸ்ட் க்ஷிக்காரர் என்று சந்தேகித்து அரெஸ்ட் செய்தார்கள். அம்மூவரும் ப்ரென்ச் கவர்ன்மெண்டின் காவற்சாலையில் ஒரு இரவு கழித்தனர். அடுத்தநாள் ப்ரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டின் பாஸ்போர்ட்டைக்காட்டி அவர்கள் மரணதண்டனையடையாமல் விடுதலைபெற்று மீண்டனர். இன்னும் சில தினங்களுக்குமுன் அவர்கள் பாரியில் பிடிக்கப்பட்டிருப்பார்களாயின், பாரி நகரின் ப்ரெஞ்சுநகரிகளிலேயே அவர்களின் ப்ரெஞ்சு பெளதிக சரீரம் கலந்துபோயிருக்கும்.

ஸீவில் ஸெர்வீஸ்

1871-ம் ஆண்டில் ரமேச சந்தர் வங்காளத்தில் ஸீவில் ஸெர்வீஸில் நியமிக்கப்பட்டார். 1871-ம் ஆண்டு முதல் 1872-ம் ஆண்டுவரையில் அவர் வங்காளத்தின் வெவ்வேறு ஜில்லாக்களில் வேலைபார்த்தார். 1874-ம் ஆண்டில் நதீயா என்னும் நவதீப ஜில்லாவின் ப்ரெஞ்சு நிவர்த்தி அலுவலில் நியமிக்கப்பட்டார். 1876-ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த பெரும் புயற் காற்றால் கீழ்வங்காளத்துக்குப் பெருந்த நசும் உண்டாயிற்று. பாக்களுக்கும் தென்பாறுள்ள ஷாஹராஜபூர் சின்னாபென்னமாகிச் சுடுகாடாய் மாறிவிட்டது. ஸமஸ்த தீவுகளும் பிணவுட்புகளால் மூடப்பட்டுப் போயின; வழிகளிலும் கடைத்தெருவுகளிலும் வயல்களிலும் மரித்த நரநாரியின் சவங்களே; மரக்கீளைகளிலே ஒதுங்கி நடுவிய நரநாரியின் பிணங்கள் தொங்கலாடிக் கொண்டிருந்தன; தடாகத்திலும், குட்டைபிலும், லாசியிலும், ஆற்று நீரிலும் செத்த பிணங்களே காணப்பட்டன. நாடும்கண்ணும் ம்ருத்பு பயமும், உயிரற்ற தேகங்களினின்றும் பிண நூற்றமும் நிறைந்திருந்தது. ம்ருத்புயின் தாண்டவத்தினால் த்வம்ஸம் செய்யப்பட்ட ஷாஹராஜபூர்த்தில் ரமேசர் அமைதியையும் அமரிக்கையையும் நிலையாக்கி தேசவாலிகளின் வாழ்த்துகளையும் துரைத்தனத்தாரின் புகழ்ச்சியையும் பெற்றார்.

உத்தியோக நிலைமை

ஸீவில் ஸெர்வீஸில் ரமேச சந்தருக்குப் பதினொரு வருஷங்கள் கழிந்தன. இந்தப் பதினொரு வருஷங்களில் ரமேச சந்தர் இரண்டு தடவை சிறிது காலமட்டும் காயமாயில்லாத மாஜிஸ்ட்ரேட் உத்தியோகத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டார். அப்போதும் ஒரு வெங்காளி லீவிஸியவை து ஜில்லாவின் பக்கா மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக ஆனது கிடையாது. பிறகு 1883-ம் ஆண்டில் அவர் பாரிஸால் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக

நியமனம் பெற்றார். 1875-ம் ஆண்டு வரைக்கும் அதே வேலையிலிருந்தார். வங்காளத்து ஸர்கார் சரித்திரத்திலே பாரிஸாலுக்குக் கெட்ட பெயர் உண்டாயிருக்கிறது. எப்போதும் கொந்தளிப்புடன் கூடிய பாரிஸாலில் அமைதியின்மையும் உபதர்வமும் கலசமும் கலவரமும் குறைவில்லாமல் இருந்தனென்றேயிருக்கும். வெங்காளி விவிலியகூடிய ரமேசசுந்தரர் துரைத்தன நிர்வாகத்தில் நிபுணரென்று பெயர் பெற்றிருந்ததனாலும், ஜனங்களின் குறையைறிந்து ஒழுகும் தன்மையினாலும், இந்திய கவர்ன்மெண்டார் அவரை விஹாரதேசத் தலைவராக நியமனம் செய்தனர். துரைத்தன நிர்வாகப்பகுதியின் உயர்ந்த பதவியில் வெங்காளிகள் போலேசுப்பதற்கு வழியைப் பரிஷ்கரித்து வைத்தார். தம்முடைய விசாரணைக்குட்பட்ட உயர்ந்த அந்தஸ்துள்ள ஆக்சல உத்தியோகஸ்தர்களையும் ஜாயின்டும் அவிஸ்டென்டுமான மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளையும், விவிலிஸர்ஜன், போலிஸ் ஸுப்பிரன்டென்டென்ட் முதலியவர்களையும் நல்ல மாதிரியாகவே தட்டிக்கொடுத்து வேலை வாங்கி ரமேசசுந்தரர் தம் திறமையை வெளிப்படுத்தினார். கவர்ன்மெண்டார் ஸர்க்கார் கெஜெட்டிலே இதைப்பற்றி அவரைப் புகழ்ந்து பேசியிருந்தார்கள். ரிப்பன் ப்ரபு ஒருதடவை அவரைக் கூப்பிட்டனுப்பினார். ரமேசசுந்தரர் அந்த அழைப்பை ஏற்று பேட்டி செய்துகொள்ள வந்தபோது, ரிப்பன் ப்ரபு அவரை நோக்கி “நான் பாரதநாட்டை விட்டுப் போவதற்கு முன் உம்மை ஒரு தடவை பார்க்கவேண்டுமென்று உம்மை வரவழைத்தேன். நீர் உம் அலுவலைச் செய்யும் சிமையிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியும் பட்சத்தில், அப்போது துரைத்தன நிர்வாகத்தில் பாரதவாலிகளுக்கு ஸாமர்த்தியம் இருக்கிறதா என்னும் விஷயத்தில் சிமையில் இனி ஸந்தேஹமே உண்டாகாது,” என்றார்.

காம் வாழ்க்கையைத் தொடங்கும்போதே ரமேசசுந்தரர் வங்காளிப் பரிஷ்டேவோரின் நிலைமையின் சம்பந்தமாய் நூல் எழுதலானார். அது மாத்திரமன்று. குடி முறைமையைப் பற்றிய சட்டத்திற்காக உழைத்து வந்தார். இவர் விஹாரதேசத் தலைவராக இருந்தபோது ராஜாங்கமெவ்வாறு நடத்தவேண்டும் என்று காட்டிய ஓர் குணவிசேஷத்தால் தேசப் பிரதிநிதியாரின் சட்டசபையின் அங்கத்தினரில் ஒருவராக ஏற்படுத்தப்பட்டனர். இவர் எவரும் மதிக்கும்படி இந்த நிலைமையை வலுபடுத்துவதனர். இதற்குள் இடை இடை இவர் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று வந்துக்கொண்டிருந்தனர். 1892-ஆண்டு இவருக்கு இந்திய ஸ்டாடீசுன் என்னும் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. 1897-ஆண்டு அவர் இந்திய கவர்ன்மென்ட் வேலையிலிருந்து “பின்சின்” வாங்கிக்கொண்டார். இடையில் இந்திய ஜாதிய மஹாநாட்டிற்கு கொருமுறை அக்கிராசன நிபந்தயம்வலுபடுத்துப் பின் பரோடராஜ்யத்துத் மந்திரியாக விருந்து, இடையில் ராஜகுவ பிரிவினை குழ்ச்சிக்கூட்டத் (Decentralisation Committee) தற்கூடி உழைக்கும் பொருட்டு அந்த நிலைமையிலிருந்து வெளிவந்து, அது முடிந்ததும் மறுபடியும் பரோடா நீகரத்து மந்திரித்வத்தை வலுபடுத்து, இறக்கும் வரை நன்றாக ஒழுகி வந்தனர்.

அவரதுமேன்மை

ரமேசசுந்தரர் வடமொழியில் தேர்ந்த அறிவினர்; அதிலுழைத்து பாடுபட்டவர். வங்கபாஷையிலும் தேர்ந்த துண்ணுணர்வுடையார். ஆங்கிலத்திலும் மிக உழைத்த ஞானி, சரித்திரம், சாஸ்திரம், இலக்கியம், பாஷா விவரணம், மத ஒழுங்கு இவை முதலிய எல்லாவற்றிலும் ஆழ்ந்த உணர்ச்சி யுடையவர். வங்கஸாஹித்திய பரிஷாதத்தை 1893-ஆண்டு த்தில் ஏற்படுத்தி வங்கபாஷையைச் சீர்திருத்த முயன்றார். அப்பாஷையில் “ஆக்ரா நகரத்து ஊழியக்காரி” என்னும் ஓர் கவின

மெழுதினர். பின் ஆங்கிலத்தில் “தேன்னைத் தடாகம்” என்னும் ஓர் நவீனமும் உண்டாகி, பிமலா வெள்ளும் கதையும் இயற்றினர். ரிக் வேதத்தை வங்கத்தில் மொழிபெயர்த்து வங்க நாட்டாரது மனதை விஸ்தரித்தனர். இவருடைய நூல்களெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் மிகப் பெயர் பெற்றன. சாரித்ரத்தைச் சீர்திருத்தித் தனது வடமொழி அறிவால் அதன் நிஸ்சயத்தை அழிந்து, புன்மையைக் கழித்து, ஸத்திபத்தைக் காட்டினர். புராநன இந்தியரின் நாகீர் மென்னும் நூல் இன்னமும் சாரித்திரம் படிப்பவரின்று முதலாகி நிற்கிறது. ‘கர்ஸன் பர்புலி’ற்கு எழுதிய பஹிரங்கக் கடிதங்கள், ‘விக்டோரியாவின் காலம்’, புராநன இந்தியசரித்திரத்தின் காலநிலை முதலிய புத்தகங்கள் மனத்தின் நிலைமையையும் ஆராய்ச்சியின் ஆழ்ந்தன்மையையும்; இந்தியகுடி ரீர்வாஹ சரிதை அவர் குடிசனிடத்துக்கொண்ட அன்பும், ஆர்வமும்; ஆங்கில நகரத்தில் சென்றிருந்தபோது அங்கு லண்டன் நகரத்து சர்வகலாசங்கத்து இந்திய சரித்திர பண்டிதராக ஏற்படுத்தப்பட்ட பொழுது இடைபில் ஆங்கிலகவியில் இராமயணத்தையும், மஹாபாரதத்தையும் இயற்றியது அவரது வடமொழி இடத்திருந்த பேரவாவையும் காட்டுகின்றன; பரோடா நகரத்து மந்திரியாக வாழ்ந்தகாலத்து இயற்றிய ராஜாங்க விமரிசைகள் அவரது அன்பின் உயர்வையும், எளியோரைக் காப்பாற்றும் குணத்தையும் விளக்குகின்றன.

இந்தகைய மஹான் நம்மிடைபெருந்துட்டிய அமுதமெல்லாம் மனத்திலூறி பெருமைவாய்ந்திருக்கும்படிச் செய்யா தொழியாதென்பது தண்ணமாசக் கூறலாம். அவருடைய காலடிமேல் எாம் பாலை கொள்ள முயற்சித்து உயர்ந்து, இந்திய நாட்டிற்கும், உலக விருத்திக்கும் உபயோகமாகும்படி முபலவேண்டுமென்புதே அவர் சரிதையைப் படிப்பதின் படிப்பினை எனக்கூறலாம்.

சில உயர்ந்த கற்கள்

1 : மாணிக்கக்கல் அல்லது செம்பு

SOME PRECIOUS STONES

1: THE RUBY

சாதாரணமாகக் செம்பு என்று வழங்கப்படுகிற மாணிக்கக்கல் குருவிந்த (Corundum) ஜாதியின் சிறந்த ரத்தம். மகோரம்பத்தை உண்டாக்கும் விஷயத்திலும், பார்வைக்கு அழகைக் காட்டும் விஷயத்திலும் மாணிக்கக் கற்கள் சிறந்தன. இந்தக் குருவிந்த ஜாதியின் கற்களுக்குப் பிரகாசம் மிகவும் மேன்மையானதாக விருக்கின்றது. அதன் மழமழப்பான முகம் பிரகாசத்தை அதிகப்படுத்துகிறது. ஒளியில் வைரம் பாய்ந்திருப்பதன்மிக் குணத்தில் அதை ஒவ்வாது. வலிவுகிறவின்மையாலும் ஸ்வபாவத்தில் கண்ணாடியைப்போல் வெடிக்கக்கூடிய தாலும் வைரத்தை அது ஒவ்வாது. இதைப் போன்ற பிரகாசமும், நெருப்புப்போல் பிரகாசிக்கும் தன்மையும் வைரம் தவிர மற்ற எந்த ரத்தினத்திற்கும் கிடையாது. அதுபோலன்றிப்பொய்ம் மாணிக்கமும் தாப்புக்கல்களும், மாணிக்கத்துக்கு ஈடாகா. குற்ற முள்ள மாணிக்கமும் கூட, தன்னொளியின் ஸ்வபாவத்தினால், செதுக்கப்பட்டால் பிரகாசம் உயர்ந்து மதிப்படைகிறது. மேலும் அஜாந்தரையாக உபயோகப்படுத்தினார்கூட, அதன் ஒளி மாறாது. அதன் சத்தமான தன்மையும், உயர்ந்த பிரகாசமும், அழகிய வர்ணத்தோடு கலந்து மயங்கி மனதை ரம்யப்படுத்துகின்றது.

ரத்தின பரீசைக் செய்பவர்களும், நகை செய்வோரும், செம்பு (மாணிக்கம்) என்னும் பதத்தைப் பேதமின்றி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அது இரண்டுவிதம். பொய்ம்மாணிக்கம், மெய்ம்மாணிக்கம் (செம்பு). என இரண்டு வகைப்படும். பொய்ம்மாணிக்கம் சிறந்ததாக மதிக்கப்படாது. தாப்புக் கல்களும் இந்த

ஐதியின் ஓர் வகை. இதன் பிரகாசம் மந்தமாயிருக்கும் நீரோட்டமென்பதின்மீ விளங்கும்.

மெய்ம்மாணிக்கம் வலுவிற்குரியது. பிரகாசத்தில் உயர்ந்தது. பால் ரோஜா வர்ணத்திலிருந்து ரத்த வர்ணம் வரை கெம்புக்கல்லில் பிரகாசம் விகம். இதன் இடை இடையில் ஊதா நீலம் பாய்ந்தார்போல் பக்கவாட்டில் பார்க்கத்தென்படும். இந்தக் குணத்திற்கே நீரோட்டமென்று ஜனங்களால் சொல்லப்படுகிறது. மெய்ம்மாணிக்கத்தில் இது காணப்படாது. சிறந்த மாணிக்கத்தின் வர்ணம் கருஞ்சிவப்பில் பால் நீலம் பாய்ந்தார்போல் பிரகாசிக்கும். மாதுளைப்பழத்தின் விதைபோல் ஒளிவிகம். இந்த வர்ணம் இயற்கையாய் அமைந்தது. குரோமியம் எனும் வேலுத்தில் பிராணவாயு கலப்பினால் உண்டாகும் உப்பின் (Oxide of chromium) இருப்பினால் இவ்வாறு பிரகாசிக்கிறது. ஓர் பக்கம் விட்டு மற்றொர் பக்கத்தில் பார்த்தால் மாணிக்கக் கற்கள் பருமன் அதிகமாவதாகத் தோற்றும். இதற்கே த்விவர்ணஸ்வபாவம் (Dichroism) என்று சொல்லப்படும். இந்தக் குணவிசேஷத்தால்தான் தரப்புக்கற்கள், மெய்ம்மாணிக்கங்கள், இவற்றிலிருந்து மெய்ம்மாணிக்கத்தை ரத்ன பரீக்ஷகர்கள் அறிகிறார்கள். அவற்றிற்கு இக்குணம் இல்லை. மற்றொர் விதமாகவும் அறியலாம். ஒரே (முகத்தலளவு) அளவான தர்ப்பு கலையும், மெய்ம்மாணிக்கத்தையும் நீரில் வைத்து நிரைசெய் வேமானால் மெய்ம்மாணிக்கம் கணம் அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரியவரும். மெய்ம்மாணிக்கம் தன் அளவான ஜலத்தைக் காட்டிலும் நான்கு மடங்கு கனமானது. மெய்ம்மாணிக்கமும் தர்ப்புக்கற்களும் கெம்பைக்காட்டிலும் கணம் மிகக்குறைவு. இது மாத் திரமன்று மற்றொர் விதத்திலும் அறியலாம். மாணிக்கக்கல்லி எடுத்து அதன் கூறிய முனைபால் மெய்ம்மாணிக்கம் தர்ப்புக்கற்கள் இவைமேல் தேயினால் கோடுகள் விரும்பும். அவைகளால் மாணிக்கத்தின் மேல் தே

முடியாது. இம்முன்று குணங்களாலும் கெம்புக்கல்லானது மற்றைய பொய்க்கற்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்படுகிறது. பக்கம் பக்கத்திற்கு ஒளி வேறு படுவதால் ஒளிக்குத் தக்கவாறு மாணிக்கத்தைச் செதுக்கவேண்டும். அவ்வாறு செதுக்கினால்தான் உயர்ந்த ஒளி உண்டாகும். இல்லாவிடில் மிகத்தாழ்ந்த ஒளிதான் கிடைக்கும்.

மெய்ம்மாணிக்கங்கள் நமது தேசத்திலும் பூமியின் பூர்வபாகங்களிலும் கிடைக்கின்றன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் கிடைக்கும் கற்களெல்லாம் தர்ப்புக்கற்கள். இந்திய நாட்டில் கிடைக்கும் கற்கள் மிகவும் உயர்ந்தவை. குற்றமற்ற மாணிக்கம் கிடைப்பது மிகவும் அருமை. மூன்று கோட் (Carat) கனமுள்ள கல் கிடைப்பதே அருமை. மூன்று கோட்டுள்ள வைரக்கல்லின் விலை 2000 ரூபாய். மூன்று கோட்டு கனமுள்ள கெம்புக்கல்லின் விலை 20,000 ரூபாய். அதாவது வைரத்தைக்காட்டிலும் பதினமடங்கு உயர்வானது. மாணிக்கத்தின் விலையை மதிப்பவர் கிடையாது. கன்ஸ் என்னும் (Mr. G. F. Kunz) அமெரிக்கா தேசத்து ரத்ன பரீக்ஷகர், ஒன்பது கோட் கனமுள்ள கெம்பின் விலை 105,000 ரூபாய் என்று ஓர் தரம் மதித்து ருக்கிறார். ஸ்டிரீட்டர் (Mr. E. W. Streeter) என்பவர் 32, 38 கோட் கனமுள்ளவை 150,000 ரூபாய் முதல் 300,000 ரூபாய் வரை என்று விலை மதித்ததாகச் சொல்லுகிறார்.

இவ்விதமாகிய உயர்ந்தவிலை குற்றமற்ற கெம்புக்கற்களுக்குத்தான் கிடைக்கும். கெம்புக்களில் பலவித குற்றங்கள் உண்டு. ஒளிமங்கியிருக்கும், தன்மை, வெள்ளை வெள்ளைபாசி முந்ல் பாய்ந்திருக்கும் நகரீசைகள், இவைகள் பால் வர்ண பதம ராகங்களில் சந்திக்கக்கூடியவை. இவைமாத் திரமன்றி, வெடிப்பு, கோடுகள், சரியாக ஒளிபரவாதிருத்தல் இவைமுதலானவை கெம்புக்கற்களில் காணக்கூடிய குற்றங்கள்.

மீட்டராகுகளில் யாத்திரைசெய்து பெயர்பெற்ற

டெர்ரீரியர் (Terrenier) என்பவர் பீஜாபுர (Bijapur) மன்னரிடத்து 600000 கூ மதிக்கப்பட்ட 50 கோட்பருமனுள்ள கல்லையும், ஆவாநகரத்து அரசன் காநனிப்பின்பொருந்திய 74,550 கூக்கு மதிக்கப்பட்ட 15 கோட்பருமனுள்ள மாணிக்கக் கற்களைக் கண்டதாகவும் கூறியிருக்கின்றனர். ஜெர்மானிய தேசத்தரசனாகிய இரண்டாவது ரோடால்ப் (Rodolph II) என்னுமாசன் 420,000 கூக்கு மதிக்கப்பட்ட மாணிக்க மடைந்திருந்தான் என்றும் கூறுகிறார். டெர்ரீரியர் மொகலாய ராஜ்யத்தின் வியம்ஹூஸனத்தில் 108 மாணிக்கக் கற்கள் இழைத்திருந்ததாகவும், ஒவ்வொன்றும் 100 அல்லது 200 கோட்பருமனுள்ள தென்றும் கூறியிருக்கின்றனர். இவர் மாத்திரமன்றி வேறு யாத்திரிகர்களும் இத்தகைய கிருத்தாதங்களைல்லாம் கூறுகின்றனர். ஆயினும் இவர்கள் தரப்பட்ட கற்களை மாணிக்கக் கற்களென்று மயக்கியிடலான்று தோன்றுகிறது. ஆங்கிலேய நாட்டரசாதி மகுடத்திலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற கீர்த்திபெற்ற ராக்கமும் தரப்பட்ட கல் என்றுதான் ஊழலிக்கப்படுகிறது. இவைகள் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மிகப்பெரிய மாணிக்கமாக விளங்கியது, இலங்கை நகரத்தரசரிடத்திருந்த தென்று மார்க்கோ போலோ (Marco Polo) என்னும் கீர்த்திபெற்ற யாத்திரிகர் கூறுகின்றனர். அது ஒரு சாண் றீளையும், கைப்பிரமாணம் பருமனும் உடைத்தாயிருந்ததாம். அதுமாத்திரமன்றிக் குற்றமென்பது வலவேழுசமின்றி யிருந்ததாம். இதைக் குப்பலாய்கான் என்னுமாசன் தன் பிரசித்தி மூலமாக கிலக்குக்கேட்டு அதற்குப் பதிலாக ஓர் பெரும் நகரம் கொடுப்பதாகவும் சொல்ல, இலங்கைகாட்டு மன்னன் அதற்கிணங்கவில்லை. பின் அந்த மாணிக்கத்தின் வாலாயு என்னவாயதோ இன்னமும் தெரிந்ததில்லை.

1903-ல் காட்டிய இந்திய கைத்தொழிற் காட்சியில் ராயபுலுதூர் துஸ்புலுதூர் அண்ட்

ஸன்ஸ் என்னும் கும்பெனியாரால் காட்டப்பட்ட "சுத்திரபதி மாணிக்கம்" என்னும் மாணிக்கம் 2-அங்குலம் றீளமும், 1 1/2-அங்குலம் அகலமுள்ளது. இது க்ரமமாக இந்திய, மஹாதீப அரசர்களால் அவரவர் காலங்களில் உரிமை பாராட்டப்பட்டு வந்தது. இக்கல் சிறந்த இந்திய பட்டை வைரக் கற்களோடு கூடிய ஆபரணம் ஒன்றில் நெடுநாயமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இனிவரும் பகுதியில் மாணிக்க கற்களைக் கடைசல் செய்யும் விதம் முதலியவற்றைப் பற்றி விரித்தெழுதுவோம்.

பி. வி. ஸ்வாமீராவ், எம். ஏ.

பிரகிருதீ சாஸ்திரசாலை.—லண்டன்கோட்டில் ஒரு பெரிய சாஸ்திரசாலை இருக்கின்றது. யதாசென்ற சாஸ்திரிகள் அங்கே பேசுவதெழும்பும். பெரும்பாலும் வெள்ளிக்கிழமை சாயந்திரம் அங்கே அங்கேயே போலிக் காணலாம். தலைமையிலுள்ள கிணத்திற்கும், தலைமையிலும் தலைமையிலும் பற்பல இடங்களிலிருந்து வந்த பேசுவார்கள். அந்தச் சாலைக்குள் பிரவேசித்தபொது எதிரில் ஒரு கூடம் இருக்கும். அதின் மத்தியில் ஒரு பெரிய படி இருக்கும். அது அருங்கல்லால் கட்டப்பட்டது. கூடத்தின் இருபுறத்திலும் அறைகள் உண்டு. அந்த அறைகளில் யார் தெரியாமல் ஊக்கெல்லாத புத்தகங்கள் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலேயின்மேல் அந்த அறைகள் சாஸ்திரபத்திரிகைகள் பாய்விடும்படி, சாலையினால் இயந்திரங்களைக் காணலாம். சாஸ்திரபதிக்கு வேண்டிய அரும்பொருள்களும் அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும். படியின்மேலேயே வலதுகைப்பக்கமேயுள் திருப்பியுள்ள பிரசங்கசாலை காணப்படும். அங்கே பெரிய மேலே இலங்கை இருக்கின்றது. அது லாட்பைப்போலிருக்கும். பரிசுஷுக்கு ஏற்றதாய் செய்யப்பட்டு இருக்கிற அந்த மேலேக்குப் பின்புறத்தில் உலகெழுமும் கையுடைய மானபலகையும் இருக்கும். மேலேயைச் சேறி உட்காருவதற்கு வரிசை வரிசையாக நாற்பாதி பேர்மேலும். ஏறக்குறைய எழுதுபேர் இருப்பதற்குப் போதாமையே இடமிருக்கின்றது. மேலேயின் மேலே சாயனசாஸ்திர பரிசுஷுசாலை ஒன்றுண்டு. அதில் இப்போது தேவையாயுள்ள சலை எருவிகளையும் காணலாம். அந்தக் கட்டிடத்திலேயே ஒரு இடத்தில் அதற்கு அங்காரிகள் குடியிருக்கிறார்கள். தெரியாதபற்றைத் தெரிந்தகொள்ளும், புதிதாய் கண்டபிடிக்கப்பட்ட உபபொருள்களையும் தாழை சுவைத்தையும் ஊக்கென் எளிதில் அறிந்தகொள்ளும், கொடுக்கும் செய்தியும் பிரசங்கத்தினாலும் செய்து காட்டுகிற பரிசுஷுயினும் சாஸ்திரத்தின் சொல்லிய உண்மைகளை அறுபுறத்தில் கண்டறியும்பொருட்டும் மேற்படி சாலை கட்டப்பட்டது.

தூங்கா திருங்கள்

BE INDUSTRIOUS

சில நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் கைத்தொழிலிலும், வியாபாரத்திலும், விவசாயத்திலும் சமாளிமில்லாமலிருந்த நாம் இப்பொழுது என்ன ஸ்திதியிலிருக்கிறோம், நமது கைத்தொழில்கள் என்னவாயின, நமது வியாபாரம் எங்கே போயிற்று, நமது விவசாயம் எப்படியிருக்கிறது, என்னும் விஷயங்களைச் சற்றுக் கவனிப்போம்.

அயல் நாட்டார் எல்லாரும் யந்திரசகாயத்தினால் கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்து குறைந்த விலைக்கு விற்றுக்கொண்டிருப்பதாலும் நாம் நமது புராதன வழக்கத்தைவிடக் கூடாதென்னும் ஒரே வைராக்கியத்தைக்கொண்டு சுலபமாய் வேலை செய்யும் யந்திரங்களை, நமக்கு முன்னால் எவ்வாவது கொண்டுவந்து காட்டினாலுங்கூட அதைக் கண்ணெடுத்துக் கூட பார்க்காமலும், அது எப்படி வேலை செய்கிறதென்று பார்ப்பதற்குக்கூட பொறுமையிலாமலும் அதுகொள்ளாமல் நமக்குத் தகாதென்று சொல்லிவிட்டும் மாழல் பிரகாரம் நமது முன்னோர்கள் செய்தபடியே நாமும் செய்துவருவதாலும் நாம் செய்யும் சாமான்களின்விலை அதிகமாவதாலும் நமது சரக்குகள் சரியான விலையாகாமல் நமது கைத்தொழில்கள் நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. மற்ற தேசத்தார் எப்படிக்குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கவனித்து அவர்கள் உபயோகப்படுத்தும் கருவிகளையும் யந்திரங்களையும் உபயோகித்து நமது கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்ய பிரயாசைப்படாமல் இன்னமும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தால் நமது கைத்தொழில் இருந்த இடம் தெரியாமல் போகுமென்பதில் கொஞ்சமாவது சந்தேகமில்லை.

நமது நாட்டின் முக்கியமான வியாபாரங்களுக்கெல்லாம் சொந்தக்காரர் யார்? நிச்சய

மாய் நாமல்ல. ஏன்? வியாபாரங்களுக்கு வேண்டிய வீடு முதல் நம்மிடம் இல்லையென்னும் காரணம் ஒப்புத்தக்கதல்ல. ஏனென்றால் சிலவருஷங்களுக்கு முன்னால் இன்சால்வன்ட் ஆன அர்ப்பந்தக் கம்பெனியே அதற்கு போதுமான சாக்ஷி. இப்போது சரிவர நடத்தப்படும் வியாபாரஸ்தலங்களிலெல்லாம் வியாபாரம் அன்னியர்களுடையதாயிருந்தாலும் வியாபாரத்தைச் சரிவர நடத்திக்கொண்டு போவதெல்லாம் நாம் ஆகையால், நமக்கு வியாபாரம் நடத்தக் கூடிய சக்தியுமில்லை யென்பதும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதல்ல. ஆனால் நம்மிடத்தில் ஒன்று மையிலாததும் நம்பிக்கையிலாததும் தான் முக்கிய காரணங்கள். இப்போது முன்னாலிருந்ததைப் போலிராமல் நமது ஜாதியார் கொஞ்சம் ஒன்றுமையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் வியாபாரங்களைக் கூட்டுப் பிராமாணத்தால் செய்துவருகிறார்களென்பதைப் பார்க்க அதிகச் சந்தோஷப்படுகிறோம். இன்னும் இந்த விஷயம் பூராவாய் விருத்தியாகவேண்டுமென்று கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறோம். இவ்விஷயங்கள் இப்படியிருக்க, நமக்கு ஜீவாதாரமாயிருக்கும் விவசாயம் என்ன ஸ்திதியிலிருக்கிறதென்பதையும் கைத்தொழில்களை விட்டுவிட்டதுபோல் விவசாயத்தையும் சற்றுக் கவனிப்போம். நமது தேசத்திலிருக்கும் ஜனங்களில் முக்கால் பங்குக்குமேல் விவசாயத்தையே ஜீவனோபாயமாகக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அயல் தேசங்களிலிருந்து அனேகமாய் உணவு தானியங்கள் இறக்குமதியாவதில்லை. ஜனத்தொகையானது நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. அனேகமாய்ச் சாகுபடிக்கு வாயக்கில்லாத கல்லாக்குத்துகளும் ஓடைப்போக்குகளும் களர் நிலங்களுந்தான் இப்போது விவசாயம் செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. மாசூல் குறைந்தும் தரத்தில் தாழ்ந்தும் இருக்கிறது. மழையுபத்தம் சீதோஷணம் முதலிய காலியியப்புகள் மாறியிருக்கின்றன.

தன்பொறுப்பு.

RESPONSIBILITY

தற்காலத்தில் விவசாயமானது கேவலமான தொழில் யென்று மதிக்கப்படுவதால் கற்றவர்களாலும் புத்தி விசாலமுடையவர்களாலும் கேரில் செய்யப்படாமல் புத்திவிசாலமில்லாதவர்களால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் தங்கள் முறைகளே சிலாக்கியமானவைகளென்றும் விவசாய கிருத்தியே அனுவசியமென்றும் அபிப்பிராயப்படுவதால் காளுக்கு நாள் விவசாயம் கழிந்தது வருகிறது. சாஸ்திர சிதிப்படி விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு அகப்படும் மாகுலில் நமக்கு நாலில் ஒரு பங்குதான் அகப்படுகிறது. உயர்தாக்கல்சீபில் தேர்ந்தவர்களுக்கு இப்போதே சரியானவேலை அகப்படாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்னும் சில வருஷங்களில் இவர்களுக்கு வேலை அகப்படுவது அதிக கஷ்டமாகும். ஆகையால் இப்போதே இவர்கள் கைத்தொழில் விபாயரம் விவசாயம் முதலியவைகளில் தேர்ச்சியடைவது சிலாக்கியமாகும். ஆகையால் இன்னமும் தூக்கிக்கொண்டிராமல் தூக்கத்தை உதறியிட்டு நன்றாய்க் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு ஜாக்கிரதைப் படுவார்களென்று நம்புகிறோம்.

ஜே. ஜி. ரங்கராஜு.

√ ஒருவரையும் அதிமாய் நம்பாதே.—என் தான் மனிதர்கள் எல்லாரும் ஒன்றை நாம் சொன்ன பொதிலும், ஒவ்வொருவர்களுக்கும் சில வித்தியாசங்கள் இருக்க நாம் பிரசேதித்தால் காணாம். யோக்கிய முன்னவர்களும் அயோக்கியமானவர்களும் ஒரு சமயத்தில் செய்கிற விடுகிறார்கள்; அந்தக் கள்ள மனிதன் அற்ப விஷயங்களையும் செய்து விடுகிறான்; கல்லவன் கெடுதலையும், கெட்டவன் கல்லதையும் ஒரு சமயத்தில் செய்வதை நாம் பார்த்திருக்கிறோமல்லவா? ஆகையால் ஒவ்வொருவரையும் நாம் பிரசேதித்தப் பார்த்து வண்ணமென்று ஏற்படுகிறதல்லவா? ஒரு மனிதன் தான், மிகவும் கௌரவ முன்னவனென்று சொல்லிக்கொண்டான்; கடுமையான அப்படியே அவன் சொல்லிக்கொண்டான்; அதைப் பற்றி எமக்கு ஒன்றும் பொருளும் வேண்டாம். ஆனால் அவன் சொல்வதை நம்பி நமது கைப்பொருளை அவனிடம் ஒப்புவித்துவைப்போமோமாதல் நம்மைவிடப் பெரும் லாபம் இல்லை. “தன்னுயத்தமும் தன் கையிற் பெருகும் பிறர்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதமே.”

“கட்டிக்கொடுத்த அமுதும் சொல்லிக்கொடுத்த புத்தியும் எத்தனை நாள் வரும்” என்றும், “தென்னைமரத்தில் ஏறிகிறவனை எவ்வளவு தூரம் தாங்கலாம்” என்றும் உலகத்தார் சொல்லுவதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். இச்சொற்கள் வேகு உண்மையான சொற்கள். தாய் தந்தையர்கள் புத்தி புகட்டி நடத்துவதில் சொற்பகாலம், நாம் நமது சொந்த விஷயங்களைச் செய்யத் தெரிபாது வகையற்று வேகு சிறுவர்களாயிருக்கிறவரையில் நமக்கு உடை உடுத்துவதும் புகிப்பு உண்டுவதும் நம்மைத் தூக்கி எடுப்பதும் நமது தாய் தந்தையர்கள் உதவியாலாகின்றன. அதேமாதிரி நமது குறையும் நண்பர்களும் நமக்குப் புத்தி சொல்லி அறிவு புகட்டி நம்மை நடத்துவதில் சொற்பகாலம், இக்காலம் கழிந்த பின்பு ஒவ்வொருவரும் தம்மைத் தாமே இவ்வுலகத்தில் நடத்திக்கொள்ளும் காலம் வருகின்றதல்லவா? இக்காலம் 14-ஆவது வயது முதல் 20-வயதுக்குள் என்று சொல்லலாம். அதுவரையில் நாம் பொறுப்பற்ற சிறு குழந்தைகளாக கிருந்தோம். சட்டக்களிறுக்கூட 12-வயதுக்குள் ஒரு குழந்தை ஒரு குற்றம் செய்துவிட்டால் அது சிற்சில சமயங்களில் குற்றமாகாதென்று கிதித்திருக்கின்றது. குழந்தைகளாயிருந்த வரையிற்றான் மற்றவர்கள் பொறுப்பில் நம் நாமிருந்துவிட்டோம். தன்பொறுப்பு தனக்கு வந்தபிறகு ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு அடக்குகிறவனாகமாட்டான். தன் செயலுக்குத் தானே உத்தரவாதியாகின்றான். அவனிஷ்டப்பட்டால் சகவானுக்குக் கூட அவன் அடக்கி நடக்கவேண்டியதில்லை. ஆகையால் இவ்விதமாகத் தன்பொறுப்பு வரும் பருளம் அதாவது, 14-ஆவது வயது முதல் 20

வயதுக்குள்ளாகிய காலம் ஒவ்வொருவன் ஆயுளிலும் வெகு சிலாக்கியமான காலம். ஒரு வளை நற்பதவிக்குக் கொண்டுவருகிற காலமும் அதுதான்; ஒருவனைக் கொடுக்கிற காலமும் அதேதான். இதன் துட்பமான அர்த்தமாவதென்ன? என்னை மேன்மையாக எண்ணிக் கொள்ளவோ, அல்லது என்னையே நான் செபித்துக்கொள்ளவோ, இப்பருவத்தில் நான் சர்வாதிகாரம் பெற்றிருக்கிறேன் என்றபடி, இப்பருவம் நமக்கு வந்ததும் நம்முள் ஒவ்வொருவரும் வெகு நாகரிகமான நிலைமையில் தத்தளிப்பவர்களாகின்றோம். ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நாம் செய்யப்புகும் வேலைகளில் இவ்வாறு செய்வது நியாயமா அநியாயமா என்பதை நாமே நிச்சயித்துக்கொள்ளும் பதவியில் வந்து விடுகின்றோம். நமது தேகப்பயிற்சி, படிப்பு, உழைப்பு, வேடிக்கை, கிணைதம், வ்யவகாரம் எல்லா விஷயங்களிலும் நாமே நமக்குள் இவ்வாறு செய்வது உத்தமம், அவ்வாறு செய்வது குற்றம், என்று நிச்சயித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

இவ்வண்ணம் நமது பொறுப்பால் நாம் நியாயத்தை நியாயமாகவே பார்த்து இறங்கி விடுவோமேயானால் அதுதான் நாம் மேன்மேலும் அபிவிருத்திக்கு வருவதற்கு ஓர் பெரும் அக்காஷி; அதற்குப் பதிலாக அக்கிரமத்தைக் கிரமமாகவும் அநியாயத்தை நியாயமாகவும் நமது பொறுப்பால் கருதி, குற்றமான நிச்சயங்களைக் கைக்கொண்டு ஒரு விஷயத்தில் இறங்கிவிடுவோமேயானால் அத்துடன் நமது ஜீவமம் அப்பொழுது தொலைவதமல்லாமல் நான்குசூரன் நாம் சங்கடங்களில் சிக்கிக்கொண்டு வெகு கஷ்டதசையில் வீழ்ந்து பரிதவிப்போம். “ஒரு கொடியில் அழிந்த கற்பு ஒரு யுகமானாலும் திரும்பி வராது” என்றபடி, தன்பொறுப்பு வந்த காலத்தில் நாம் ஒரு விஷயத்தில் தப்பி நடந்து அக்கிரமத்தில் இறங்கிவிட்டால் அக்குற்றத்தை நாம் மறுபடிபும் சீர்திருத்திக்கொள்ளவே முடியாதாகையால் இந்த

விஷயத்தில் ஒவ்வொருவரும் வெகு கவனமாக கிருக்கவேண்டும்.

இன்னும் சிலர் தன்பொறுப்பு வந்தபிறகும் பிறர் உதவியையும் செயலையும் கொண்டு தன் காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள்; அம்மாடித்தன்; அப்பாடியித்தன்; மித்திரன் டித்தன்; மந்திரி டிமித்தன் என்ற சிலர், (இவ்விதமான புருஷர்களுடைய பட்டத்தின் அருத்தம் என்னவெனில்) அம்மா சொல்லுகிறபடி நடக்கிறவன்; அப்பா சொல்லுகிறபடி நடக்கிறவன்; ஒரு சிநேகிதன் புத்திப்படி நடக்கிறவன்; ஒரு மந்திரி புத்திப்படி நடக்கிறவன் என்பதாம். இவ்வாறான அம்மா, அப்பா, மித்திரன், மந்திரி இவர்கள் நல்லவர்களாககிருந்து நல்வழியிலேயே ஒருவனை நடத்தினபோதிலும் அவனுக்கும், கடியாதத்தில் நாம் ஈதிலுட்ப்படி திருப்பி வைத்து ஓட்டும் நிமிஷமுள்ளுக்கும், வினாடிமுள்ளுக்கும் வித்தியாசமே இல்லை. தன் ஸ்வய புத்தியைக் கொண்டு ஒரு காரியம் செய்யச் சத்தியம் மற்றவர்கள் உதவியை நாடுகிறவன் மனிதனல்ல; மனிதவடிவங்கொண்ட ஒரு கருவியாவான்.

நீ முன்னுக்கு வர உனக்கு மனமிருந்தால் நீ ஒரு நிராகு கிருக்கவேண்டும். உன் பொறுப்பும் உன்னிலும் உன் உள்ளத்திலிருந்தே உதிக்கவேண்டும். வெளியார்கள் பூசும் மேல்பூச்சு ஒரு பிரயோஜனமும் ஈயாது. பெரிய வம்சத்தில் பிரபுக்களின் குழந்தைகள் சிற்சில சமயங்களில் மற்றவர்கள் சொற்கேட்டு நடப்பவர்களாய் ஆகியிடலாம். கஷ்டதசையிலிருந்து அவஸ்தைப்பட்டு முன்னுக்கு வருகிறவர்கள் பெரும்பாலும் மற்றவர்கள் சொற்கேட்டு நடக்காமல் தங்கள் பொறுப்பைக்கொண்டு நடப்பவர்கள் என்பது சாஸ்திரம்.

இதுவுமன்றித் தன் பொறுப்பால் ஒரு காரியத்தை நடத்தாமல் மற்றவர்கள் உபதேசத்தால் நடத்தப்பட்டவர்கள் தங்கள் வேலையைத்

தாங்களே செய்ய சோம்பேறிகளாய் மற்றவர்களிடம் ஒப்புணவத்துச் சுகப்படும் துட்ப அறிவுள்ளவர்களாய் அபவாதம் பெறவார்கள். இவர்கள் ஒருபொழுதும் சுகப்படப்பட்டவர்களல்லர். சுகப்படுவதாக இவர்கள் எண்ணுவதற்குப் பிதமான கொள்கை. ஏனெனில் இருவர்கள் எப்பொழுதும் எவ்விஷயத்திலும் ஒரேவித சிச்சிபித்துக்கு வரவேமாட்டார்கள். சொற்பகாலம் ஒரேவழியில் நடந்து அப்புறம் எப்பொழுதாவது பிரிந்தே திரவேண்டும். முதல் முதல் அவ்வாறு பிரிவதால் உண்டாகும் வித்தியாசம் வெகு துட்பமாயிருக்கும். எனாக நாளாக இவ்விருவர்களும் முற்றிலும் வித்தியாசப்பட்டுச் சொற்பமேனும் ஒவ்வாமல் நடப்பவர்களாவார்கள்.

கப்பலை நடத்துவோன் தலைமையுண்டு நடத்தினுள்ளறிப் பெரும் புசலடிக்கும் பொழுது தலைவன், இப்பாயை இறக்கென்றால் அவன் நண்பன் "வேண்டாம், இப்பாய் இப்படியே இருக்கட்டும்" என்றால், அப்புறம் அம்மர்க்கலம் எவ்வண்ணம் முழுகாமலிருக்கும்? அதுபோலவேதான் தன் பொறுப்பு வந்தபின்னர், தன் புத்தியால் சரியான வழியில் நடப்பவன் முன்னுக்கு வருவான்; மற்றவர்கள் புத்தியைக்கொண்டு நடப்பவன் மேற்கூறிய மர்க்கலம்போல நசுமடைவான்.

ஸ்ரீ காலடி : கும்பாபிஷேகம்

ஆர்யதேசமான இந்தப் பாரதநாட்டில் கலியின் மகிமையால் தர்மங்கள் யாவும் தவறிப்போய் அதர்மமே மேலோங்கி வரும்போது கருணாநிதியான ஸர்வேச்சுவன் ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாதாசார்யர்களாக அவதரித்துத், தர்மதங்களைக் கண்டித்து, அத்தவைதம் முதலிய ஆறுவைதகமதங்களை மாத்திரம் நிலைநிறுத்தி, இவைகள் எப்போதும் குறைவு அடையவண்ணம் ஆங்காங்கு மடங்களையும் அவைகளில் தன் சிஷ்யர்களான மகாத்மாக்களையும் ஏற்படுத்தி, நம்மவருக்கு மிகவும் உதவி புரிந்திருக்கிறாரென்பது நம்மவர்களெல்லாருக்கும் நன்றாய்த் தெரிந்த விஷயமே. இந்தப் பரமசார்யர் அவதாரமடையப்படியான பாத்யத்தையடைந்தது காலடி என்னும் ஒரு தீவ்யக்ஷேத்ரம். இசற்கு ஸமிபத்தில் சூர்ணி என்ற ஒரு நதியுண்டு. இந்தக்ஷேத்ரம் திருவாங்கூர்

ஸமஸ்தானத்தில் அங்கமலி என்னும் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு 5-மைல் தூரத்திலுள்ளது. இப்போது கொஞ்சகாலத்திற்கு முந்தி சில ஆஸ்திக கனவான்கள் இந்தக்ஷேத்ரத்தின் நமது பரமசார்யரின் ஆலயத்தை நன்றாகக் கட்டி முடித்தார்கள். இதற்கு இப்போது சிருங்கேரீயில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற ஆசார்யாளவர்கள் வந்து கும்பாபிஷேகம் செய்து பிரதிஷ்டை செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு நமது தேசத்தின் எல்லாபாசத்திலிருந்தும் ஜனங்கள் வந்து கூடினார்கள். அந்த மகா பரிசுத்தமான கும்பாபிஷேகம் சென்ற மாகிமீ 10உ திங்கட்குமுமை பகல் மணி 12-30-க்கு வெகு மக்களகரமாய் நடந்தேறிபது. அப்போது கணக்கற்ற பிரம்மணர்களும் யதிச்சுவர்களும் ராஜாக்களும் இன்னும் மற்றுமுள்ள கனதனவான்கள் யாவரும் வந்திருந்தார்கள். இந்த அப்புத்தகாக்ஷிபைத் தரிசித்தவர்களின் பாத்யமே பாத்யம். குறிப்பிட்ட ஸமயத்தில் பஞ்சசுலோஹங்களால் சாஸ்திரப்படி செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் விசுரஹத்தையும் ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாள் விசுரஹத்தையும் ஸ்ரீமத் சிருங்கேரீ ஆசார்யாளவர்கள் பிரம்மணர்களின் உபநிஷத் முதலிய வேதகோஷங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு நன்றாய் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். இந்தப் புண்பகாரியம் சரியாய் நிறைவேறியதும் அன்று மாலையாவரிகளவர்களின் ஸந்திரானத்தில் கூடின வித்வ மகாலையில் சில பண்டிதர்களால் ஸ்ரீ சாரதாம்பாள், ஆசார்யர் இவர்களைப்பற்றி ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் மற்றைய பாஷைகளிலும் வந்தனப் பத்திரிகைகள் படிக்கப்பட்டவுடன், ஸ்ரீமத் சிருங்கேரீ ஆசார்யன் சுமார் ஒரு மணி நேரம், தமிழில், சிஷ்யன் குருவினிடமிருக்க வேண்டிய முறை, நீத்யகர்மாறுஷ்டானம், மனதை அடக்க வேண்டிய வழி, கர்மம், ஜன்மாதாம், யோகம், அத்தவைதம் இந்த விஷயங்களைப் பற்றியும் அந்தந்த மதவிஷயத்தில் நமது காரணிய கவர்ன்மெண்டார் கமர்க்குக் கொடுத்திருக்கும் ஸ்வதந்திரிபத்தைப்பற்றியும் தெளிவாய் ஜனங்கள் மனதில் படுப்படியாயும் பேசினார்கள். இவ்விதம் சிரேயஸ்ஸுக்கிடமான இந்த மகாகும்பாபிஷேகமகோதஸ்வம் நன்றாய் நிறைவேறியது.

இயற்கை அற்புதங்கள் WONDERS IN NATURE

XIV. காற்றினங்கள் KINDS OF WINDS

வாயுவில் உண்டாகும் அசைவுகளுக்கே காற்று என்று பெயர். இவைகள் உண்டாக பொதுவான காரணத்தை முன்னரே கூறியாய் விட்டது. இவைகள் சிற்சில சிறப்பான காரணங்களால் அதிக விதமாகக் காணப்படுகின்றன. ஸமுத்திரக்கரை ஓரமாக உண்டப்பட்டணங்களில் கூல்காற்று, நிலக்காற்று; வருஷங்களில் சிற்சில மாதங்களில் ஏறும் காச அடிப்பனவாகிய பருவக்காற்றுகள்; அக்லாமிக் பவியிக்கு மஹா ஸமுத்திரங்களில் அடிக்கும்படியான வந்தகக்காற்று, பிரதி வந்தகக்காற்று, ஆகிய இவைகளே காற்றின் முக்கியமான மாறுபாடுகள்.

முதலில் கடற்கரைப் பட்டணங்களில் கடற்காற்று, சிலக்காற்று முதலியவைகள் உண்டாகும் விதத்தை ஆராய்வோம். பூமி ஸூரியனிடம் இருந்து அதிக சீக்கிரமாக உஷ்ணம் என்று உஷ்ணத்தை வெளிப்படுத்திவிடும். தண்ணீரோ அவ்வாறின்றி மெதுவாக உஷ்ணத்தை ஊங்கி மெதுவாகவே வெளிவிடும். காலப் பத்தினனிக்குக் குளிர்ந்த இரவு இவ்வாறில் மணல் உஷ்ணமாயும், தண்ணீர் குளிர்ச்சியாயும் இருக்கும். இதனால் இவைகளின் உஷ்ணம் ஏற்கும் சக்திவெளியாகிறது. பனிபெய்யாத இரவு 7-அல்லது 8-மணிக்கு இதேமாதிரி செய்வோமாகில் மணல் குளிர்ச்சியாயும் தண்ணீர் ஸூச உஷ்ணமாயும் இருக்கும். இதனால் இவைகளின் உஷ்ணம் வெளிவிடும் சக்தி வெளியாகின்றது. பூமிக்கு ஸூரியனிடமிருந்து உஷ்ணம் எடுப்பதில் 12 மணிக்கு அதிகமாக வந்தபோதிலும் மேல்மேலும் 1-மணி வரையில் அதிக உஷ்ணம் வந்தகொண்டே இருப்பதால், பூமி ஸூமார்பகல் 1-மணிக்குத்தான் தான் வாக்கிய உஷ்ணத்தை வெளிவிடத் தொடங்குகிறது. அப்பொழுது பூமிமேல் உள்ள காற்று உஷ்ணப்படுத்தப்பட்டு மேலேகொம்புகிறது. உடனே பூமியில் அழுக்கும் சக்தி குறைய ஸமுத்திரத்திலிருந்து குளிர்காற்று கையை கோக்கி அடிக்கின்றது. பூமியில் மேலே கொம்பும் காற்று உஷ்ணக்குறைந்த உடன் அடியில்வரும் உஷ்ணக்காற்றால் தன்னப்பட்டு ஸமுத்திரப் பக்கம்போகிறது.

இம்மாதிரி ஸாதாரணமாக ஒவ்வொருகாலும் ஸூமார்பகல் 1-மணிமுதல் இரவு 1-மணி வரையில் கூடும்பாற்று அடித்தகக் காண்கிறக்கும். இரவு 1 மணி ஸூமாருக்குப் பூமி கண்ணாடிக்குள் குளிர்ந்துவிடும். அப்பொழுது மெதுவாக ஸூரியாஸ்தமனம் வரை உஷ்ணம் ஊங்கிக்கொண்டிருந்த ஸமுத்திர ஜலம் உஷ்ணத்தை வெளிவிடுகின்றது. அப்பொழுது ஜலத்தில் மேலுள்ள வாயு உஷ்ணமாகி மேலே கொம்பிவிட அங்கு அழுக்கல் சக்தி குறைந்துவிடும். பூமியிலிருந்து குளிர்காற்று கடல்நோக்கி அடிக்கும். கடலிலிருந்து தினம்பிய உஷ்ணக்காற்றுமேல்போய்க் குளிர்ந்து விட சீமே வரும் உஷ்ணக்காற்றால் பூமியை நோக்கித் தன்னப்படுகும். இம்மாதிரி பூமியிலிருந்து தினம் இரவு 1-மணி முதல் காலை 9-அல்லது 10 மணி வரையில் கடல் நோக்கி அடிக்கும் காற்றிற்கு நிலக்காற்று என்று பெயர். கடற்கரை ஓரங்களில் பூமியில் உஷ்ணம் ஏறுதலால் கடலிலிருந்து குளிர்காற்று வந்து அதைத் தணிக்கும், பூமியில் குளிர்ச்சி அதிகப்பட்டால் காற்று வந்து தனம் போய் அங்கிருக்கும் காற்று பூமிக்கு வந்து குளிர்ச்சியை ஒருவாறு குறைத்தும் வருவதால், கடற்கரை இடங்களில் எந்தக் காலத்திலும் அதிக உஷ்ணமோ அதிகக் குளிர்ச்சியோ உண்டாகமாட்டாது. காண்குபுறமும் தண்ணீர் சூழ்ந்த நிலமாகிய நிலங்களில் இதே காரணத்தால் சீதோஷ்ண ஸ்திதி ஏழும்படுபடுத்தப்படும். இம்மாதிரி ஏழும்படுபடுத்தப்பட்ட சீதோஷ்ண ஸ்திதிக்கே நீயிப சீதோஷ்ண ஸ்திதி என்று பெயர். இதற்கு மாறாக உள்ளது உள்நாட்டு சீதோஷ்ண ஸ்திதி என்பது. உள்நாடுகளில், அதாவது கடலை விட்டு வெகு ஊரத்தில் இருக்கும் காடுகளில், முற்கூறியபடி சீதோஷ்ணங்களை ஏழும்படுத்தவதான காற்றுகள் உண்டாக இடமில்லை. ஆதலால் அங்கு உஷ்ணகாலத்தில் அதிக உஷ்ணமும், குளிர்காலத்தில் அதிகக் குளிர்மும் இருக்கும்.

இனிப்பருவக் காற்றுகளின் விஷயத்தை எடுத்துக் கூறுவோம். கம் பாதகண்டத்தில் இரண்டு விதமான பருவக்காற்றுகள் உண்டாகின்றன. அவையாவன, வைகாசிமாமம் முதல் ஆனிவரையில் அடிக்கும் நென்மேயுதப் பருவக்காற்றும், புரட்டாசி முதல் காந்திசுமாதம் வரையில் அடிக்கும் வடகிழக்குப் பருவக்காற்றும் ஆகிய இவைகளே. இதேமாதிரி நேடாலில் முன் ஆறமாதத்திற்குள் அடிக்கும் நென்கிழக்குநாற்றும், பின் ஆறமாதத்திற்குள்

கள் அடிக்கும் வடமேறிநுக்காரியும் பருவக்காற்
றகளை, இதில் தென்மேற்குக்காற்று அதிக
மழையைக் கொண்டுவந்து மேற்குத்தொடர்ச்சிமலை
கரையில் கொட்டுகின்றது. வடகிழக்குக் காற்று அதை
விட குறைந்ததாசிய மழைகளைக் கொண்டுவந்து
துலாமாஸ மழைபாக தக்பிணைதேசத்தில் எங்கும்
பெய்யும்படி செய்கின்றது. இப்பருவக்காற்றுக்கள்
பொதுவாக மழைகொண்டிவரும் காற்றுக்கள்.
இவைகளுக்கு மூச்சியசாணம் ஸூரியனது உத்த
ராயண தக்பிணைமே, உத்தராயணகாலத்தில்
பூமியின் மத்தியபாகத்திற்கு வடக்கில் ஸூரிய
கிரகணம் கோசை 12-மணிக்கு வியும். அந்தப்பாக
ம் அதிகமாக உஷ்ணப்படுத்தப்பட உஷ்ணவாயு
மேலேகொம்பும், அங்கு அமுக்கும் சக்தி குறைபும்,
அப்பொழுது காற்று தெற்குப் பாகத்திலிருந்து வட
க்கே ஓடிவரும். இதுதான் கோடாலில் தென் கிழக்
குக் காற்றாகவும், பரதகண்டத்தில் தென்மேற்குக்
காற்றாகவும் காணப்படுகிறது. இதுபோல தக்பிணை
யண காலத்தில் காற்று பூமியின் வடபாகத்திலி
ருந்து தெற்கே ஓடும். இதுதான் பரதகண்ட
த்தில் வடகிழக்குக் காற்றாகவும் கோடாலில் வட
மேற்குக் காற்றாகவும் காணப்படும். ஆனால் வடக்கே
இருந்து தெற்கேயும், தெற்கே இருந்து வடக்கேயும்
ஓடும் காற்று கோசை சாய்ந்துபோவதற்குப்
பூமி தினம் ஒருசரம் தன்னைத்தானே மேற்கே இரு
ந்து கிழக்கே சுற்றிவருவதே காரணம்.

இனி வர்த்தகப் பிரதிவர்த்தகக் காற்றுக்கள்
பற்றி விசாரிக்கப் புகுவோம். பூமியானது தினம்
ஒருசரம் தனது தூருவரேகை மத்தியமாகக் கொண்டு
சுற்றிவருகின்றது. இதனால்தான், இராப்பகல் ஆகா
யத்தில் தொக்கும் கோள்கள் உதயாலதமனமா
வது ஆகிய இத்தோற்றங்கள் உண்டாகின்றன. வட
க்குத்தெற்கு தூருவாகங்களுக்கு மத்தியில் பூமி
யைச் சுற்றிவருவதால் கோகக்குப் பூமியரேகை
என்ற பெயர். இதற்கு வடக்கிலும் தெற்கிலும்தான்
ஸூரியன் உத்தராயண தக்ஷணைணங்களில் போ
வது. ஸூரியன் உத்தராயண தக்பிணைணங்களில்
ஸஞ்சிக்குத்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவே பூமிய்
ரேகையின் இருபுறத்திலும் உஷ்ணம் அதிகமாக
இருப்பது. இத்தன்மைக்குமேற்பட்ட வடக்குத்தெற்
குபாகங்களில் அதிக உஷ்ணமே இல்லை. வடக்கு
த்தெற்கு ஹருவபாகங்களில் பனிக் கட்டிகளும் அநி
கக் குளிரும் காணப்படும், ஒரு குடைமையப் பிரித்

த்த அதன் காமரைச் சுற்றிவரும்படி ஆணைச் சுற்றி
னல் கம்பின் அருகாமையிலுள்ள குடையின் பாக
க்கள் எல்லாம் சிறு வட்டத்திலும், குடைக்கம்பி
யின் துளி எல்லாம் பெரிய வட்டத்திலும் சுற்றி
வரும். காமப்பில் உள்ள பாகங்களோ சுற்றவேமா
ட்டா. எல்லா வட்டங்களும் ஒரே காலிகையில் பூர்
ணமாக்கப்படுவன. ஆணைபால் குடைக்கம்பி துளி
கள் அதிக வேகமாகச் சுற்றுகின்றன. கம்பிற்கு
அருகாமையிலுள்ள பாகங்களின் வேகம் போகப்
போகக் குறைந்துகொண்டு வருகின்றன என்பது
தெரியவருகிறது. இதுபோல பூமத்திரைக்கு அரு
காமையில் உள்ள பிரதேசங்கள் அதிகவேகமாயும்
துருவரேகைக்கு அருகாமையில் போகப்போகப்
பிரதேசங்கள் குறைந்த வேகமாயும் சுற்றுகின்றன
என்பதற்கு என்ன ஸந்தேகம்.

இப்பொழுது பூமத்திரைக்கு வடக்கிலும்
தெற்கிலுமுள்ள அருகாமையப் பிரதேசங்கள் ஸூர்
யனல் அதிக உஷ்ணப்படுத்தப்பட மேலுள்ள வாயு
உஷ்ணம் அடைந்து மேலேகொம்புகிறது. உடனே
இங்கு அமுக்கும் சக்தி குறைந்து விடுகின்றது.
இந்தப் பாகத்திற்கு எதிர்தி வடக்கு தெற்கு தூருவ
பாகக்காரிலிருந்து குளிர்ச்சுற்று வீசுகின்றன. இவை
களுக்கே அத்தவாதிக்க பவிரிப்பக் மலீர ஸமுத்திரக்க
ளில் வர்த்தகக்காற்று என்று பெயர். இவைகள்
வர்த்தகர்களுக்கு ஸுறுயமாக இருந்திருக்கலாம்.
இவைகள் கோசை வடகாற்றாயும், தென்காற்றாயும்
அடிக்காமல் வடகிழக்குக்காற்றாகவும் தென் கிழக்குக்
காற்றாகவும் அடிக்கின்றன. மேலேகொம்பிய உஷ்ண
க்காற்றுமேல் பாகங்களில் குளிர்ச்சியடைந்து சீழே
இறங்க யத்தனிக்கையில் அடியில் கொம்பிலும் உஷ்
ணக் காற்று அவைகளைப் பூமியில் வடக்கு தெற்கு
பாகங்களில் தள்ளிவிட வெகு தூரம் வடக்கிலும்
தெற்கிலும் போய் அங்கு இவை முறையே தென்
மேற்கு, வடமேற்குக் காற்றுக்களாக வீசுகின்றன.
இவைகளை பிரதிவர்த்தகக் காற்றுக்கள்.

வர்த்தகப் பிரதிவர்த்தகக் காற்றுக்கள் கோசை
அடிக்காத மூலயிலிருந்து அடிப்பானேன்? என்ற
சுவக பிரந்தும் இதற்கு ஸுறுயதாகக் கொள்ளல்
பருவக்காற்றங்கள் மூலயிலிருந்து அடிப்பதற்கு எளி
தில் காரணம் கூறிவிடலாம். வடக்கே இருந்து பூம
த்யரேகையை கோக்கிவரும் வர்த்தகக் காற்றானது
சுற்றும வேகம் குறைந்த இடத்திலிருந்து அதிக
மானவேகம் உடைய இடத்திற்கு வருகின்றது.
ஆதலால் அது கொஞ்சம் மேற்கேயின்றடைந்து
விடும். அதாவது அது வடகிழக்கிலிருந்து வரு
வது போலக் காணப்படும். எவ்வாறு காற்றில்
வாது மழை சிந்து பெய்யும்காலத்தில் கூட கரம்

ஒழுனல் கடித முகத்திற்கு எதிரே மறைத்துள்ள சரிந்து அடிப்பது போலக் காணப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே இக்காற்றும் சரிந்து முலையிலிருந்து வருவதாகக் காணப்படுகின்றது. வடக்கே அடிக்கும் பிரதிபுருவக்காற்றே வேகமாகச் சுற்றும் இடங்களில் இருந்து வேகம் குறைந்த இடங்களில் அடிப்பதால் சற்றே அலை முன்னேக்கி கிழக்கே போகின்றன. இதனால் அலை தென்மேற்கு காற்றாக வீசுகின்றன. (நீரில் வண்டி உடொன்று நீரில் உள்ளிருப்போர், முன் கோக்கி விழுவது போல), இம்மாதிரியே தான் பூமியேடுகையின் தென் பாகத்திய வந்தகப் பிரதிரிந்தகக் காற்றுகள் சாற்றது அடிக்கின்றன.

இப்பிரதிபுருவக்காற்றுகள் விஷயத்தைக்கூறி இவ்வியலத்தை முடிப்போம். ஸமுத்திரத்தில் வந்தகப் பிரதிபுருவக்கக் காற்றுகளே சிலத்தில் புருவக் காற்றுகளாக மாறுகின்றன. உத்தராயணத்தில் ஸூரியன் பூமியேடுகையின் வடபாகத்தைக்கு கே மேலே நடுக்கால் அங்கு வாயுவில் அழுக்கும் சக்தி குறைபு தருவதாகவளிலிருந்து குளிர்ந்து வருகின்றது. இதில் பூமியேடுகையின் தெற்கே இருந்து வரும் தென்முகுக்குக் காற்று கோலில் தென்முகுக்குப் புருவக்காற்றாக இருக்கின்றது. இது அழுக்கும் சக்தி குறைந்திருக்கும் இடம் வந்து சேருவதற்கு முன் பூமியேடுகையைத் தாண்டிப்படி கேரி உத்திக வேகத்தால் சுற்றும் இடத்திலிருந்து வேகம் குறைவாய்ச் சுற்றும் இடத்திற்குப் போகவேண்டியவருகிறது. உடனே இதே வர்த்தகக்காற்று தென்மேற்கு புருவக்காற்றாகப் பரதகண்டத்தில் அந்தகண்டத்தில் வீசுகின்றது. இப்பிரதிபுருவக்காற்று பெரும்பாலும் ஸமுத்திரத்தின் மேலாகவே வருவதால் ஏராளமான மழையைக்கொண்டி வருகிறது. இத்தமாதிரி தக்பியை காலத்தில் வடகிழக்கு வர்த்தகக்காற்று பரதகண்டத்தில் வடகிழக்கு புருவக்காற்றாகவும், கோலில் வடமேற்குப் புருவக்காற்றாகவும் வீசுகின்றது.

மலைகளின் அமைப்பால் காற்றுகளின் மார்க்கம் மாறுபடும். மலைதொடர்களில் கணவாய்கள் ஏற்பட்டால் அவைகளின் வழிபாகக் காற்றுப் புருவ புறப்பட்டால், அவைகள் கோக்கும் திக்கை கோக்கியே காற்றும் அடிக்கும். எவ்வாறு கவற்றில் பாய் அடிபடும் பந்தானது போகும் மார்க்கம் மாறி வேறு மார்க்கமாக எழும்பி வருகின்றதோ அதுபோல வேகமாக அடிக்கும் காற்றும் மலைச்சாரணால் தடுக்கப்பட்ட தனது மார்க்கத்தில் மாறுதல் அடைந்து வெவ்வேறு திக்கிலிருந்து அடிப்பது போலத் தோற்றலாம்.

ஆகவே ஸூரியன் உஷ்ணத்தால் பூமி உஷ்ணமாகி வாயுவில் அசைவு ஏற்படுவதாலும், அது பூமி சுற்றுவதாலும், சிலமும் சீர்த் உஷ்ணத்தை ஏற்று வெளியிடக்கூடிய சக்தி பேதத்தாலும், மலை முதலியவைகளின் அமைப்பாலும் உலகில் உள்ள காற்றினங்கள் உண்டாகின்றன என்பது தெரியவருகிறது.

பர்மா தேக்குமரம்

THE TEAK OF BURMA

பிருகக்களுள் சிங்கம் எப்படியோ, அப்படியே மரக்களுள் தேக்குமரமும், இம்மரம் விசேஷமாய் பர்மாதேசத்து காடுகளிற் காணலாம், இம்மரத்தின் குணங்களை முடிவில் விவரிக்கலாம். பர்மாதேசத்தில் இம்மரம் மாத்திரமல்ல, அனேகவித மரங்களைக் காண்கிறோம். ஆனால் பர்மாமரமென்றால் எல்லாரும் தேக்குமரமென்றே எண்ணுவார்கள். ஏனென்றால் இம்மரம் நாலவித தேசக்களுக்கு ஏராளமாய் ஏற்றமதி செய்யப்படுகிறது.

இம்மரங்களை நன்றாய் முதிர்ந்த பிறகு கவர்ன்மெண்டார் வெட்டிவதற்கு உத்தரவு கொடுக்கிறார்கள், வெட்டியபிறகு மேலுள்ள பட்டையைப் பச்சை நாரையும் கோடரியால் வெட்டியெடுக்கிறார்கள், பிறகு மரத்தின் இலைகள் உதிர்ந்த மரம் உலர்த்த மார்கிறது. இம்மாதிரி இரண்டு மூன்று மாதங்கள் உலர்ப்பட்டு, பிறகு தண்ணீரில் மிதக்கவிடப்படுகிறது. இக்காலங்களில் மிகவும் ஜாக்கிரதைபாயிருப்பார்கள். ஏனெனில் ஒருவேளை சூரிய வெப்பத்தினால் மரமெட்டுப்போகக்கூடும். அல்லது தரையேடு சேர்த்த மரமாக வளரவுக்கூடும். அம்மாதிரி வளர்த்தால் வெட்டிய மரமென்று ஆகுதாமல் விட்டுவிடவுக்கூடும். நன்றாய் முதிர்ந்தமரங்களை எப்பொழுதும் அடிப்பக்கத்தில் வெட்டித்தள்ளுவார்கள். முண்டி முடிச்சாயிருக்கும் மரங்களை மேற்பக்கத்தில் இம்முடிச்சு இல்லாத பாகமாய்ப்பார்த்து வெட்டுவார்கள்.

இம்மாதிரி வெட்டியபிறகு, மரங்களை ஸரியான துண்டுகளாக வெட்டுவார்கள். இது எதற்காக வெளில் ஜனங்களுக்கு கதிக்கையோடுகளுக்கு இழுத்துக்கொண்டுபோவதற்குச் சலபமாயிருப்பதற்காகத்தான். இழுத்துக்கொண்டு போதல் மிகவும் கடினமான காரியம். ஏனெனில் குறைந்தபட்சம் மரத்தின் திரிலிருந்து சமீபத்திலுள்ள கதிக்கரைக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு மைல் தூரமிருக்கும். மேலும் வழி கடு முடாய்மேடுபள்ளமாய் வலித்துக்கொண்டுபோகும் ஆட்களுக்கு அதிக சிரமத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயிருக்கும். இம்மாதிரி வேலை மாளிடர்களால் செய்யக்கூடியதல்ல. இதை யறிந்து நான் ஸைலு ஜீவராசிகளையும் புறப்பூண்டு

களைப் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாய்ப் பாதகாத்தவருகின்ற லோகநாதர் இக்காடுகளில் ஏராளமாய் யானைகளைப் படைத்திருக்கிறார். இந்த லாதுவான பிராணிகள்தான் அக்கடினமான வேலைகளைச் செய்துகொண்டு வருகின்றன. திருவாக்கூர் இராஜ்யத்தாக் காடுகளிலும், கொச்சி தேசத்துக் காடுகளிலும், இப்பிராணிகள்தான் கடினமான வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி இழுத்துக் கொண்டு போவதற்கு லாதனமாய் காலமுழுண்டு, அதாவது மழைகாலத்தான், ஏனென்றால் கதிக்கும் ஓடைகளும் தண்ணீர் சிறைத்துள்ளதாயிருக்கும். தரையோ ஈரமாயும் சருக்குள்ளதாயிருக்கும். சீதோஷண ஸ்திதிமீயா அதிக உஷ்ணமில்லாமல் இவ்வாயில்லாப் பிராணிகள் உதலாகத்துடன் வேலை செய்யத் தகுந்த குளிர்ச்சியாயிருக்கும். இம்மாதிரி காலங்களில் மரங்களை யழுத்துக்கொண்டு போவதால் அவ்வழி முழுவதும் ஒரு மாதிரி பள்ளமாய் தண்ணீர் சிறைத்து மங்களை யழுப்ப தற்கு அதிக சலபமாகிறது. இப்பிராணிகள் மரங்களை யிழுப்பதற்காக ஒரு தனியில் ஒரு துவார மிட்டிச் செவிலி கோர்த்து அவைகளின் வாயில் கொடுத்திருக்கும். மற்றொரு துளியில் வேறொரு மரத்தைச் சேர்த்திருக்கும்.

வலித்துக்கொண்டு போகும் வழியில் இருக்கின்ற ஓடைகளோ கதிர்களோ எல்லாவற்றையும் உபயோகிக்கிறார்கள். ஏனெனில், தண்ணீரில் பளுவான வஸ்துக்களை எளிதில் கொண்டுபோகலாம். இம்மாதிரிப் பிராணிகளைப் பதினெட்டு வயதில் இக்கடினமான வேலையில் அமர்த்தக்கூடாது. இவ்வேலைக்குத் தகுந்த வயது முப்பது முதல் அறுபது வரை, அந்த வயதிற்குள் அவைகளுக்குப் பலமும் உதலாகமும் ஏற்படுகிறது.

இம்மாதத்துண்டுகளைப் பெரிய கதிகளில் பிரவாகம் வந்தாலொழிப விடுவதில்லை. இவைகளை ஒவ்வொன்றும் ஆழமான பாகத்திற்குத் தள்ளி அப்புறம் தினுசு தினுசாய்க் கோர்த்து தண்ணீரில் அனுப்புயார்கள். இடாவதீயிலும் ஸிட்டாடெங்கிலும் மரங்களை எந்த இடத்தில் வேண்டுமென்றாலும் அனுப்பலாம். ஆனால் ஸிடாலீயின் கதவில் முகத்தவாரத்திலிருந்து அறுபது மைல் தூரத்திற்குள்ளே அனுப்பலாம். ஏனெனில் இக்கதி முழுவதும் மலைகளின் ஊடே செல்லுகின்றது. அப்படிச் செல்வதால் தேக்குமரங்கள்

கதவின் வேகத்தால் குச்சி குச்சியாய்ப் போய் உபயோகமற்றுப் போகின்றன. இம்மரங்களை ஒன்று சேர்த்தாக் கட்டி ஒரு படகுபோலச் செய்து அதன்மீது காலு ஐந்து ஆங்கன் உட்கார்த்து செல்லுவார்கள். எந்தெந்த இடங்களில் சிறுத்தவேண்டியோ அந்தந்த இடங்களில் சிறுத்தி கரையோரஞ்சேர்த்தும் முன்போலவேயானவர்கள் வந்து கரையின் மீது இழுத்துச் செல்லும். அந்தந்த இடங்களில் சேர்த்து வைத்து அப்புறம் கப்பல் ஏற்றி வெளி தேசங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

இதன் குணத்தைப்பற்றிக் கூறவோம். அதிக ஈனமாயும் வீரம்பாப்த்ததாயும் பெரிய உத்தரங்களாய்க் கிடைக்கக்கூடியதமான மரம் இது ஒன்றே. மிகவும் கனமுள்ளதமல்ல. ஏனெனில் கோடரி அரிவான் இழைப்புளி இவைகளைக் கொண்டு சேதமில்லாமல் இம்மரங்களில் வேலை செய்யலாம். மேலும் இம்மரங்களினூடே கட்டடைகளுக்குச் சேதமில்லாமல், ஆணிகளைச் செலுத்தலாம். சில மரங்களோ ஆணியை அடித்தால் கீரல் ஏற்படும். எல்லாநீர்மும் சிலாக்கியமான குணம் ஏற்படுவனவே இவ்மரங்களுடே சேர்த்துள்ளாநாறும்பு ஆணிகளோ அல்லது இரும்பு உத்தரங்களோ இவைகளை ஓர்மீப்பாழ்தும் துரப்பிடிப்பதெயில்லை. இத்தகைய குணம் வேறே மரங்களுக்கு இல்லாமலிருப்பதின்றான் எல்லா தேசத்து ஜனங்களும் கட்டடைகளுக்கு இம்மரத்தையே உபயோகிக்கிறார்கள். இதைத் தவிர இதன் சிறமோ கண்ணுக்குத் திருப்பியாயும் வார்த்தெ கொடுத்தாற்போல கருஞ் சிலப்பு. இதன் வாலுண்டியே மரத்தை யரிக்கின்ற புழுப் பூச்சிகளையோட்டாக் கூடியாதா யிருக்கிறது. இம்மரத்திலிருக்கும் ஒருவித எண்ணெய் பசுசயாற்றான் இம்மரம் கெட்டுப்போகாமல் வெகுநேரம் நீடித்திருக்கின்றது. இத்தகைய மரம் கம் தேசத்திலிருக்கும் போது ஜனங்கள் ஏராளமாய் இரும்புத்துண்டுகளையும் இரும்பு உத்தரங்களையும் வெளிதேசத்திலிருந்து வரவழைத்து கமது பணத்தை யீடுக்கச் செல்லு செய்கிறார்கள். கமக்கு வேண்டுமென்ற லாமான்கள் கம்மதேசத்திலிருக்கும் பொழுது ஏன் வெளியிற் செல்லவேண்டும். இம்மரத்தை எம்மாதிரியானாலும் உபயோகிக்கலாம்.

வி. ஜி. சுப்பையா ஐயர். பி. ஏ. எல்.டி.

நமது பாடசாலைகளில் மதக்கல்வி பயிற்றுவிக்க ஒரு வேண்டுகோள்

A PLEA FOR RELIGIOUS EDUCATION IN OUR SCHOOLS

பர்மாவில் சுவர்ன்மெண்டி கலாசாலைகளிலும் முனிசிபல் கலாசாலைகளிலும் மாணாக்கர்களுக்கு மத விஷயங்களைக் கற்பிக்க இவ்வொத்திலிருக்கும் இந்நிய செக்ரெட்டரியினிடமிருந்து 1909-ம் வருஷம் அக்டோபர்மீ உத்தரவு வந்தது. மாணவர்களின் பெற்றோர்களெல்லாம் சம்மதிக்கிறீர்கள், இம்மத வித்தையைக் கலாசாலை கேரத்தில் கற்பிக்கலாமென்றும், இவ்வாறில் சாஸ்திர கல்விசேரம் முடிந்தபின் கலாசாலையிலேயே மதாசாரங்களுக்கும் மதக்கொள்கைகளையும் பற்றி உபாத்திமார் உபன்னியாசஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும் கட்டளை பிறத்திருக்கிறது. இந்த ஆணையை யறிந்ததும், மகிழ்ந்து கொண்டாடாத பர்மர்களில்லை. இந்த உதாரச் செய்கைக்காகப் பர்மா லெப்டினன்ட்டு கவர்னரையும் லார்டு மார்லியையும் வாழ்த்தி பர்மாவில் பல விடங்களிலிருந்தும் நத்திகள் பாய்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

சமத ஆரியமதத்தில் ஒரு வாலிபனுக்கு ஏழா மாண்டில் உபநயகம் நடத்தும் அவன் பூர்வத்தில் ஏற்படி குருகுலவாசஞ்செய்த நன் ஆசாரியனிடத்தில் அட்சராப்பியாசத் தொடங்கி சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி யடையவேண்டிய தவசியமாயிருத்தேனா, அப்படியே பர்மாவிலும் சிறு பையன்கள் 8-வது ஆவதற்குள்ளேயே பொருசி யென்னும் புத்தயதிகளின் மட்டுசென்று அங்கேயே தங்கியிருந்து அவர்களிடம் வித்தையைக்கற்று தாம் சாஸ்திரங்களிலும் பெறத்தமக் கிரந்தங்களிலும் தேர்ச்சிபெற வேண்டிய தவசியமாயிருத்தது. இப்படிப் பொருசிமடங்களில் பெற்ற சிட்டுசைதான் பர்மர்களிடம் பெரியோரை வழிபடுத்தல், விருத்தோம்பல், குணத்தழுவல், ஒப்புரவறிதல் முதலிய பல மேலான குணங்களைப் பொருத்தியிருக்கச் செய்தது. ஆங்கிலேய கலாசாலையிற் கற்கும் பிள்ளைகள் பொருசிமடப் பிள்ளைகளைப்போல அடக்கவொடுக்கறும், பயபத்தியும், சில சிஷ்டமும், கிருதஜ்ஞஞ விசுவாசங்களும் பெற்றிருப்பதில்லையென்று வெகுநாளாக முறைபாடுகள் இரு

ந்துவந்தன. இவைப் பரம்பப்பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களால் மாதிரிமன்று. அகேச ஐரோப்பிய பெரிய மனிதர்களை பொருசி மடங்களில் கற்றுலரும் பிள்ளைகளின் குணங்களையும் இங்கிலிஷ் கலாசாலைகளில் படித்துலரும் மாணவர்களின் குணங்களையும் ஒப்பிட்டு மேற்சொன்ன தாரதம்மியத்தைக் கண்டுபிடித்து முறையிட்டிருக்கிறார்கள். பர்மா சர்வகலாசாலை வருஷாந்திர ரிப்போர்ட்டுகளைப் படித்துப்பார்த்தால் மேற்சொன்ன முறைபாடுகள் உண்மையே யென்று நன்கு விளங்கும்.

ஆங்கிலேயர் 1852-வது வருஷத்தில் பெருமகாணத்தைக் கைப்பற்றியது முதல் கீழ் பர்மாவில் மதாசாரமும், ஒழுக்கமும், சீலமும், தறுவிரைவழிபடுத்தலும் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது ஒரு சாரார் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அதிலும் சுவர்ன்மெண்டாராலும் சிவில்சுவப் பாதிசினாலும் ஆங்கிலேய பாணை கற்பிக்கப் பலவிடங்களிலும் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் இப்பாடசாலைகளில் கற்று வந்த மாணவர்களின் குணங்களும் ஒழுக்கங்களும் விரும்பக் கூடாமையாயிருந்தமை விசிதமாயிற்று.

பிரிட்டிஷ் பர்மா சீப் கமிஷனராயிருந்த லீட்ஜூதி பேர் என்பவர் பொருசிமடக் கல்வியின் உயர் தரவியல்பை யாராய்ந்தறித்து பர்ம வாலிபர்களுக்கு அக்விதக் கல்வியை பயன் படைக்கத்தக்கது, ஆனால் அக்கல்வியுடன் பூகோளசாஸ்திரம், கணிதசாஸ்திரம் இவைகளையும் கற்பித்தால் சிறுவர்கள் கதேசலீதையுடன் ஐரோப்பியவிதச் சிட்டுசையும் பெறுவார்களென்றெண்ணி 1866-வது வருஷம் இந்தியாகவர்ன்மெண்டுக்குப் பொருசிமட சதேசக் கல்விப் பயிற்சியை யயிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் ஏழுதித்தெரிவித்தார். இத்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் இவ்வேண்டுமென்ற கோளுக்கிணங்கினார்கள். உடனே பர்மாவுக்கு ஒரு டைரக்டர் ஜூப் பப்ளிக் இன்ஸ்டிரக்ஷன் என்னும் சர்வ கலாசாலை யதிபதியும், அவருக்குதவி புரிய சில இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் சஞ்சார உபாத்தியாயர்க்கும் சியமிக்கப்பட்டார்கள். ஐரோப்பிய விதிப்படி இயற்றப்பட்ட சில பூகோளசாஸ்திரங்களும் கணித சாஸ்திரங்களும் பர்மா பாணையில் அச்சிட்டுப் பொருசி மடங்களுக்கு இனமாகப் பங்கிட்டார்கள். இதன்கவந்தை அகேச பொருசிபார்க்கள் அறித்துகொண்டு ராஜாங்கத்தாரின் அபிப்பிரா

யத்தை நிறைவேற்றத் தக்கவால் கூடிய உதவியைச் செய்வார்கள்.

ஆனால் காண்டலில் பொருளிடைத்தின் செல்வாக்குப்போய் பிள்ளைகளெல்லாம் கவர்ன்மெண்டு, முனிசிபல், பாதிரி கலாசாலைகளில் வித்தை கற்கத் தொடங்கினார்கள். மதக்கல்வி கற்றுக்கொள்வது பற்றிய பிள்ளைகளின் குணங்களும் கடவுள்களும் பழுத படத்தொடங்கின. ஆங்கிலேயக் கல்வி பரவுத மேல்பர்மா பிள்ளைகளைவிட, ஆங்கிலக் கலாசாலைகள் நிறைந்த சீழ் பர்மாவிலுள்ள பிள்ளைகள் ஐரிசி மதாசாலைகளைக் கைவிட்டவர்கள் என்று இன்றும் ஜனங்கள் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இதற்குக்காரணம் சீழ்பர்மாவில் கவர்ன்மெண்டு, முனிசிபல் கலாசாலைகளில் மதவிஷயங்களைப்பற்றிக் கற்பிக்காமையும் பாதிரிமார் கல்லூரி களில் அன்னிய மதத்தைப்பற்றிக் கற்பிப்பதுமே. மேல் பர்மாவிலே இன்னும் பொருள்களுக்குச் செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களிடம் ஜனங்களுக்குப் பயம்பத்தி, மதிப்பு, விசுவாசம் இவைகள் அதிகமாயுண்டு. ஆதலால் ஆசாலைகளும் கொள்கைகளும் சீழ்பர்மாவைவிட மேல்பர்மாவில் அதிகமாக அணுகிக்கப்பட்டுருகின்றன. ஆனால் காண்டலில் மேல்பர்மாவின் பிள்ளைகளும் சீழ்பர்மாவிலுள்ள பிள்ளைகளைப்போல விராத்தியர்களாகி விடுவார்களென்ற ஒரு பயமிருக்கிறது.

வெகுளாக விரும்பு வந்த ஜனங்களுடையவும் ஐரோப்பியர்களுடையவும் முறைப்பாடுகளை நீக்குவதற்காகவே இந்திய செர்வோடிரிபிடமிருந்து முற்பொன்னி உத்திரவு வந்திருக்கிறது.

இனி ஒவ்வொரு கவர்ன்மெண்டு முனிசிபல் ஸ்கூலில் மதவிஷயங்களையும் கற்பிப்பதற்காகப் பொருளிகளாவது அல்லது மிக்க மதிப்புடைய பெரியோர்களாவது சீயிக்கப்படுவார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. இவ்வுத்தரவினால் பாதிரிமர்களின் கலாசாலைகளுக்கு மிக்க கல்கடம் சேரிடுமென்றும் அவர்களுடைய கலாசாலைக்கு பர்மர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை இனி அனுப்ப மாட்டார்களென்றும் ஒருவத்தி இருக்கிறது.

கமது இந்திய வாலிபர்களும் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசாரம் ஒழுக்கங்களைப்பற்றிக் கற்பிக்கப்படாமையால் சுயமதப் பற்றில்லாமை காணிக்கொண்டவராவது கம்பிக்கையற்றவர்களாகவாவது வாய்க்காலை விண்ணாக்குகிறார்கள் என்பது பொய்யல்ல. கிறிஸ்தவ கலாசாலைகளில் அன்னிய மதத்தைப்பற்றிப் பொருளையாகப் பேசிக் கற்பிக்கப்படுகிறபடியால், அம்மணவர்கள் சுயமதத்தின் அருமை பெருமைகளை யறியாத நிறைநறவர்களாகிறார்கள். கவர்ன்மெண்டு முனிசிபல் கலாசாலைகளிலோ ஒரு மதத்தைப்பற்றியும் அறிவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அவற்றில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களும் எம்மதத்தின்மேலும் பற்றில்லாமல் உலகவாழ்க்கையெல்லாம் பொருள் இன்பம் இவற்றையிட்டிடுதற்கேயன்றி அறம், வீடு இவற்றைப்ப

ற்றிச் சித்தனை செய்வதற்கல்ல வென்றிருக்கிறார்கள். இந்தியர்களாலேற்படுத்தப்பட்டுச்சுமரட்சிக்கப்பட்டு வரும் சந்தேக கலாசாலைகளுக்கூட பெரும்பாலும் மத வித்தை ஊட்டப்படுகிறதில்லை. சென்ற சில வருஷங்களாக ஸ்ரீ அர்ஷி பிஸிண்டி அமாமளின் முயற்சியால் அதேகே இந்து ஸ்கூல்களில் லுதன தர்மங்களைப்பற்றிக் கற்பித்து வருகிறார்கள். இதுவே சரிமான தெரி. சந்தேகிகளாலையொய்யப்பட்டு வரும் பாடசாலைகளிலேயே அவர்கள் தங்கள் சொந்த மதத்தைக் கற்பிப்பதற்கும் பொது கவர்ன்மெண்டு பாடசாலைகளில் சமயவறிவூட்டாமல் இருப்பதற்காக காம் கவர்ன்மெண்டாரை கோவதி வெண்ணு பாகம்? சந்தேக கலாசாலைகள் கவர்ன்மெண்டு கல்விகளை யொட்டி உணைக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் அவற்றில் மதக்கல்வி யூட்டப்படவில்லை யென்று சிலர் வாதிக்கலாம். ஆனால் ஒரு சிவ்யம் தன் குறைக்காட்டிலும் பாண்டித்தியம் அதிகமாகப் பற்றக்கூடுதென்று விதிபிரிக்கிறதோ? கமது கலாசாலைகள் கவர்ன்மெண்டாரின் பாடசாலைகளை யணுகித்து ஏற்படுத்தப்படவேண்டியவே. அப்படிச் செய்யப்படுதா கவர்ன்மெண்டு பாடசாலைகள் குறைபிடுதென்று தெரித்து அக் குறைமாத பாடசாலைகளிலும் காணப்படுதாபடி யூர்த்தி செய்வதென்று பேரறிவு.

பர்மாவைப்போன்ற தேசங்களில் ஜனங்களில் ஏதோ சிலபேர்தவர் ஏனையோ செல்லும் பெரித்த மதம் ஒன்றையே அணுகிப்பதால். அங்கு மதாசாலைகளைக் கற்பிப்பது எளிது. ஆனால் இந்தியாவில் ஐந்துக்கணக்கான மதங்களும் ஒவ்வொரு மதத்திலும் உட்பிரிவுகள் காண்கமுமிருத்தலால் அங்காட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு எந்த மதத்தைப்பற்றி உபதேசிப்பது என்று ஒருகேள்வி பிறக்கலாம். இப்பொழுது செண்டர்ஸ் ஹிந்துகாலேஜிலும் அதையணுக ரித்த அதேகே பாடசாலைகளிலும் கற்பிக்கும் லுதன தர்மவிஷயங்கள் எவராலும் ஆட்சேபிக்கப்படவில்லை. அவற்றை ஒவ்வொரு கலாசாலைவிலும் பயிற்றுவதற்கு யாவரும் அங்கீகரிப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்து மாணவர்கள் எவ்வகைய ராயினும் அவர்களுக்கெல்லாம் இவ்விஷயத்தையும் மகமதியர்களுக்கு அவர்களுடைய மதங்களில் சிரோஷ்டமான தூல்களையும் அப்படியே கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய மதத்தைப்பற்றியும் கற்பித்து வந்தால் இந்தியர்களுடைய கீரும் தூய்மையும் புராணகாலங்களில் எப்படி உயர்க்கிறதென்தோ அப்படியே திரும்பவும் உடரும் என்பதும் பொய்யோ?

கமது உதார குணமும், பேரறிவுருடைய இந்திய செர்வோடிரி பர்மாவைக்குச் செய்ததுபோலவே இந்தியாவிலும் கவர்ன்மெண்டு முனிசிபல் கலாசாலைகளில் மதவறிவூட்ட வேண்டுமென்று ஆணைபிழப்பித்தால் இந்தியர்களையெல்லாம் அவருக்கு மிக்கக் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள் என்று சொல்லவும் வேண்டுகிறோ?

நீலி வசுகரம் TAMING OF THE SHREW

நா.—கேட்டுக் கொள்ளுகிறீரா! இப்படிக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் காலில் வீழ்த்தால், வரமாலிருப்பானா? இதற்காகவாவது வருவான்.

பிர.—உமது மனைவி, காலில் வீழ்த்தும்பிடு? வருத்தியழைத்தாலும் வரமாட்டாளே.

(கேசவன் திரும்பிவருதல்.)

எக்கே என் மனைவி?

கே.—நீர் ஏதோ வம்புக்குக் கூப்பிடுகிறீராம்; அவள் வரமாட்டாளாம்; வேண்டிமாளுல், உம்மைத்தான் அவளிருக்கும்படித்துக்கு வாச்சொல்லுகிறார்.

நா.—பேஷ்! பேஷ்! கல்லபதில்! வரமாட்டாளா அதோடவிடாமல் அவளையும் அக்கேவரச்சொல்லுகிறானா? நிரம்பவும் கன்றகவிருக்கிறது!—பொன்னு! உன் எஜமானியிடம் போய், அவளை உடனே வரும்படி நான் கட்டினாயிடுவதாகச் சொல். (பொண்ணன் போதல்)

பிர.—அவள் சொல்லக்கூடிய பதில் எனக்கு இன்ன தென்ற தெரியும்.

நா.—என்ன?

பிர.—வரமாட்டாள்.

நா.—வராதபோனால், இதோடு சளி தொலைத்தது.

ரகு.—இதென்ன வித்தை! இதோ வருகிறானே கௌதமி!

(கௌதமி வருதல்.)

கௌ.—எதற்காகக் கூப்பிட்டனுப்பினீர்கள், நாடா? என்னசெய்யவேண்டும்?

நா.—உனது தங்கையும், பிரதாபருத்திரசின் மனைவியும் எக்கே யிருக்கின்றனர்?

கௌ.—சமையல் அறையில் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நா.—அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுவா; வராமல் போனால் இழுத்துக்கொண்டி வா; சிக்கிரம்போ. (கௌதமி போதல்).

விஜ.—ஏது! பெரிய அதிசயமாக விருக்கிறதே!

பிர.—அப்படித்தானிருக்கிறது; என்ன முடிவு உண்டாகுமோ தெரியவில்லை.

நா.—என்ன முடிவு உண்டாகுமோவா? என்! மனவொற்றுமை, பணிவு, சந்தேகம், இன்பம் இவை கந்தாம்.

ரகு.—நாராயணதேவரே! நீர் சௌக்கியமாக வா

மும்! இந்தப் பணையத்தை நீர் வென்றவிட்டீர்; இதனோடு நான் இன்னும் ஒரு இருபதினாயிரம் பவுள் கொடுக்கிறேன்; என் மகன் குணவதியாக முற்றிலும் மாறிவிட்டான்; ஆகவே இன்னொரு பெண்ணுக்கு இந்த இருபதினாயிரம் பவுளையும் சீதனமாகக் கொடுக்கிறேன்.

நா.—அவளுடைய புதுக்குணங்களாகிய, பணிவு, அடக்கம், நற்புத்தி முதலியவற்றை இன்னும் கன்றாக நிரூபிக்கிறேன்; அதோ பாருங்கள். அந்த இரண்டு பெண்களையும் தனது சாமார்த்தியத்தால் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்.

(வரிதேசுவரியையும் சசிலையையும் அழைத்துக் கொண்டு கௌதமி திரும்பிவருதல்.)

கௌ.—நாதா! இதோ அழைத்துக்கொண்டு வந்து விட்டேன்.

நா.—கௌதமி! உன் தலையில் வைத்துச் சடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிற சுவரி கன்றகவிருக்கவில்லை; அதை யெடுத்தெறிந்துவிடு. (கௌதமி தன் சடைச் சுவரியை எடுத்தெறிக்கிறார்.)

சு.—கன்றகவிருக்கிறது! இப்படித்தான் இல்லாததை யெல்லாம் செய்யச்சொல்வார்களோ? என் அப்படியெல்லாம் செய்யமாட்டேன்.

வரி.—இதெல்லாம் ஒரு காரியமா? பைத்தியக்காரன் செய்கிற வேலையல்லவா?

விஜ.—வரிதை! நிறுத்து; நீ சாமார்த்தியசாலியென்று நனைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்; உன்னால் எனக்கு இப்போது தூறு பவுள் கஷ்டம்.

வரி.—அப்படி கஷ்டம் வரும்படி என்னதான் செய்யச் சொன்னேனோ?

நா.—கௌதமி! ஸ்திரீகள் தக்கன் தக்கன் நாயகர்களிடத்தில் கடந்துகொள்ளவேண்டிய முறை களைப்பற்றி, இந்த அகம்பாவம் படைத்த இருவர்களுக்கும் சொல்லு.

சு.—கல்ல பரிசாசம் பண்ணுகிறாய்; எக்களுக்கு ஒன்றும் சொல்லவேண்டாம்.

நா.—கௌதமி! முதலில் இவளுக்குச் சொல்லு.

சு.—எனக்கு ஒன்றும் வேண்டாம்; அவள் புராணத்தை அவளே வைத்துக்கொண்டிருக்கட்டும்.

நா.—கௌதமி! முதலில் இவளுக்குத் தான் சொல்லவேண்டும், நீ—

கௌ.—சீ! சீ! உனது பதியையும், நாடனையும், ஆள்பவனையும் உள்எவர்மீது கோபக்குறியோடு பார்ப்பதைத் தவிர; அத்தனும் உனது அழகு குன்றும்;

உனது கற்பெயர் அழிந்துவிடும். ஸ்திரீக்கு அவள் புருஷனே தெய்வம். "தெய்வத்தொழாஅன் கொழுந் நெருடுதெழுலாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" என்பதை நீ கேட்டதில்லையோ? கோபமுள்ள ஸ்திரீ யொருத்தி கலங்கிய நீராயுடைய ருளத்துக்குச் சமானம்; அக்குளத்தில் ஒருவரும் தண்ணீர் குடிக்கமாட்டார்; அதுபோல உன்னிடம் ஒருவரும் அணுகமாட்டார்; உனது புருஷனே உனக்கு எஜமானன்; உன் உயிரும் அவனே; உன்னைக் காப்பாற்றுவான் அவன் தான். உனக்குப் போஷணை செய்பவனும் அவன்தான்; பசுவென்றும் இவ்வென்றும் பாராமல் வெளியில் அலைந்து கடல்மீதும் கரைமீதும் போய்த்தேடி சிரமப்பட்டு உழைக்கிறான்; நீ செளக்கியமாய் வீட்டிலிருக்கிறாய். இவ்வித கஷ்டஜீவனத்துக்குப் பதிலாய் அவன் உன்னிடம் எதிர்பார்ப்பது என்னவெனில் முகமலர்ச்சியும், பணிவும், கல்லுரைபுமேயாம்; அவன் பரிம கஷ்டத்தையும் செய்யவேண்டியவற்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் நீ செய்யவேண்டியது தெரு அற்பமான தென்ற தெரியவரும். அரசனிடம் குடிக்கன் அடக்கி உட்பதைப்போல, புருஷனிடம் ஸ்திரீ அடக்கிக்கவேண்டும். அவ்வாறிராமல், எப்போதும் முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டும் வெடுவெடுவென்றும், வாயாடியாயும் இருந்தால், அந்த ஸ்திரீ இராஜதிரோகிக்கெல்லாம் கேடுகெட்டவன் என்னலாம். அன்புடன் பணிந்து, பணிகேட்க வேண்டியிருக்கையில், அவ்வாறிராமல், நாயக்கர்களுடன் சண்டையிடும் ஸ்திரீகள், கேவலம் கலக்காரர்கள் போன்றவரேயாவார்கள். கமது சரீரம் கடினவேலைக்குத் தகுத்தாக இராமல் மிருதுவாகவிரும்புபது எதற்காக? தேகத்தைப்போலவே மனமும் இருக்கவேண்டுமென்று காட்டுவதற்காகத்தான்; என் மனமும் வெகு கடினமாகத்தானிருந்தது! நான் ஒருவருக்கும் கீழ்ப்படிந்ததில்லை. எப்போதும் சண்டையிடுவதிலேயே திருப்தியுள்ளவனாகவிருத்தேன். ஆனால் அதுபவ சித்தமாகச் சொல்லுகிறேன்! கமது சத்திகளெல்லாம் வெகு கேவலமானவை; ஒப்புமை சொல்வதற்கேற்காத; ஆதலால், ஒன்றும் பதிக்சொல்லாமல், இன்றே உங்கள் கணவர்களுடைய கால்களில் விழுங்கள். அம்மாதிரி நீங்கள் செய்து

காட்டுவதற்காக, நான் இதோ என்னுடைய திருவடிக்களில் உணங்குகிறேன்.

(கௌதமிய வணக்கி யெழல்)

நா.—கௌதமிய! பேஷ்!—ஒடிவந்து, என்னை ஒரு தரம் முத்தமிட்டுக்கொள். துரோபதை சத்திய பாணைக்குச்செய்த உபதேசம்கூடக் கெட்டதா! விஜ.—நான் இவ்வாறு முடிபுமென்று எதிர்பார்க்க வேயில்லை. கௌதமிய சொன்னது முற்றிலும் உண்மைதான்.

நா.—கோது, வா; நாம் போவோம்.—நாங்கள் மூவரும் கல்யாணம் செய்துகொண்டோம்; நீங்கள் இருவரும் ஒடிவிட்டீர்கள்; பந்தயத்தை வென்றவன் நானே. ஆதலால் ஐயத்தோடு போய்வருகிறேன்.

• (கௌதமியும் காராயணத்தேவரும் போதல்).

பிர.—போ, போ; நீவியை நன்றாய் வசப்படுத்தி விட்டாய்

விஜ.—அடக்காப்பேயாகிய அவன் இந்தமாதிரி அடக்கி விடுவானென்று நான் கணவில்கூட நினைத்ததில்லை; இஃது, பெரிய அதிசயமாக விருக்கின்றது.

(அனைவரும்போதல்)

• நீலவசிகரம் முற்றியு

மரியாதையுடன் மறுத்துரை.—ஊக்கன் பிரசக்தம் செய்யும்பொழுது அவர்கள் சொல்லுவது ஏதாவது உனக்குத் தெரியாததாயிருந்தால் அப்பொழுது அதை மிகவும் வணக்கத்துடனாகக் கேள் முதவியவைகளை ஒடுக்கிக்கொண்டு மிருதுவான தொனியில் வெகு நயமாய் மஹதலிக்கவேண்டும். அப்படி மஹதலிப்பதிலும் கண்டிப்பும்புது கொஞ்சமேனும் இல்லாமல் ஒருகால் இப்படி இருக்கலாமோ என்னவோ சிச்சமாய்ப் தோன்றவில்லை. ஆனால் சந்தேகமாயிருக்கிறது, ஏதோ இப்படியும் தோன்றுகிறது என்று தாழ்த்த பேச்சாய்ச் சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லவதிலும் நாம் வாதிப்பது பிரச்சுரிப்பவனுக்குக் கொஞ்சமேனும் வருத்த முண்டாகாதபடிக்கு ஏதாவதொரு சிரிப்புண்டாக்கும் சக்கதியாய்ச்சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.

உ.
கடவுள்தனை

சாகுந்தலம்

அல்லது

“காணாமற்போன கணையாழி”

இஃது

ஸ்ரீ காளிதாஸ் மஹாகவியவர்களால்
ஸம்ஸ்கிருத பாஷையி லியற்றப்பட்டதின்
நம்ழ்மொழி பெயர்ப்பு

முகவுரை

இவ்வலகின்கண் பல்வகை ஸுகஸாதாக்க
ருக்குள்ளும் காவ்யமே சிறந்த லாதகமாம். இக்
கவிதையானது, அற்புதமான ப்ரதிபை (கவித்வ
சத்தி)யும், அபாரமான வ்யபத்தி (கல்வி)யும்,
அமாதாரணமான அப்யாஸமு (பயிற்சியும்) பொருக்
கிய லோகோத்தர வர்ணகா சிபுனனான மஹாகவியி
னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிடு, சப்தாந் தத்துக்களென்னும்
சொற்பொருட்களையே ஸ்தூல ஸூக்ச்மரூபமான
இருவகை புடலாயும், சொற்சுவை பொருட்களைய
மென்மை ரஸபாவங்களையே ப்ரத்யகாதம் பரமா
தம் ஸ்வரூபமான இருவகை யுரியாயும், சொல்லணி
பெருநணி என்னும் இருவகை பலக்காரங்களையே
ஆபரணங்களாயும், ஜஹ்ஸ் (உலி), ப்ரஸூதம்
(தெளிவு), மாதர்யம் (இன்பம்) முதலிய தர்மங்க
ளையே குணங்களாயும், சொற்களிையைதற்குக் கார
ணமான நெறியையே ரீதியாகவும், செய்யுண்டை
ணையே சம்மையாகவும் பொருத்தி, ச்ருத்திதவ்டம்
(வன்மொழி தொடுத்தல்), அபுஷ்டாந்தம் (சின்று
பயனிணம்) முதலிய சொற்குற்றங்கள் பொருட்
குற்றங்களாகிய இருவகை தோஷங்களுயின்றி,
காவ்ய சோபையாகிய ஸமாஸபாஷணம் (சுருக்கச்
சொல்லல்) முதலிய முப்பத்திரண்டுவிவகை அழகும்
பொருத்தி, சிற்றறிவினர்களுக்கூட 'ராமன்
முதலானாரைப்போல் கடக்கவேண்டும், ராவணன்
முதலானாரைப்போல் கடக்கலாகாத' என்று ச்ருத்
யாந்ருத்ய ப்ரவ்ருத்தி சிவ்ருத்தி யுபதேசவாயிலாம்,
அதும், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய கால்வகை புரு
ஷாந்தத்துகளையும் வெகு ஸுஸபத்தில் பயப்பிக்கும்
ஓர் உத்தம வசிதைபோல் விளங்கா சிற்றின்றது.
இதனை ஆதரவுடன் அடித்தவர்களுக்கு மகதில் எவ்
வகை வ்யஸங்கள் தோன்றினும் கடினத்தில்

இருந்தவீடமே தெரியாமல் மறைந்தபோவது
மன்றி, பிரம்மாசந்தத்திற்கொப்பான ஓர் அதிசய
மான ஆசந்தமும் உண்டாம்.

இத்தகைய காவ்யமானது ஸம்ஸ்கிருத பாஷை
யில் 'சாவ்யகாவ்யம்' என்றும் 'த்ருச்யகாவ்யம்'
என்றும் இருவகையாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்
றது. அவற்றுள் ச்ரவணேந்திரியத்திற்கு மாத்திர
ம் ஆசந்தத்தைக் கொடுப்பவனான 'ராமாயணம்'
'ரகுவம்சம்' முதலிய காவ்யங்கள் ச்ராவ்ய காவ்யங்
கள் என்றும், நடர்கனால் அபிநயித்துக் காட்டப்படு
தலினால் ச்ரவணேந்திரியத்திற்கு மாத்திரமேயன்றி
நயனேந்திரியத்திற்கும் ஒரேமையத்தில் ஆசந்தத்
தைக் கொடுப்பவனான 'சாகுந்தலம்', 'உத்தராம
சரிதம்' முதலிய காவ்யங்கள் த்ருச்ய காவ்யங்கள்
என்றும் வழங்கப்படும்.

இத் த்ருச்ய காவ்யமும் பரதமுசிவர் முதலிய
முற்காலத்திய ஸாஹித்ய வித்வான்களால் 'ரூபகம்',
'உபரூபகம்' என இருவகையாய் பகுக்கப்பட்டிருக்
கின்றது. அவற்றுள்ளும் ரூபகமென்பது (1) நாட
கம், (2) ப்ரகாணம், (3) பாணம், (4) வ்யாயோகம்,
(5) ஸமவாகாரம், (6) டிமம், (7) ஈஹாந்ருகம், (8)
அங்கம், (9) வீதி, (10) ப்ரஹஸம் என்று பத்து
பேதங்களையுடையது. உபரூபகமோவெனில் (1)
நாடிகை, (2) த்ரோடகம், (3) கோஷ்டி, (4) ஸட்ட
கம், (5) நாட்பராலயகம், (6) ப்ரவ்ஸ்தாகம், (7) உல்பாப்
யம், (8) காவ்யம், (9) ப்ரேக்ஷணம், (10) ஸம்லாபகம்,
(11) ஸ்ரீகதிர்தம், (12) சிஸ்பகம், (13) விலாவிகை,
(14) ராஸகம், (15) தூர்மல்லிகை, (16) ப்ரகாணி,
(17) ஹல்லீசம், (18) பாணிகை என பதினெட்டு
பேதங்களோடு விளங்கும். இவ்விருப்பெட்டு பேத
ங்களோடு கூடிய த்ருச்யகாவ்யத்திற்கு, லகலலக்ஷ
ணங்களும் பொருத்தியிருப்பதனால், நாடகமே முக்
கியமாம். இக்காடகங்களுக்குள்ளும் ஸ்ரீ காளிதாஸ்
மஹாகவி யியற்றிய நாடகக்களே ரமணியமானவை
யாம். அவற்றுள்ளும் ச்ருக்கார ரஸபரிதமானதும்
சந்திர வம்சத்தாசனாகிய துவ்யந்த மஹாராஜாவி
னுடையவும் ஸ்ரீ விசுவாமித்ர மஹர்ஷிகளுக்கு மேச
கை என்னும் ஓர் உபஸரோத்தமையினிடத்தில்
ஐதித்தவளான சகுந்தலியினுடையவும் காதற் பெ
ருமையை எடுத்துக்காட்டும் இச் சாகுந்தல நாடகமே
ஸ்ரவ ஸிவாக்கியமாம். ஸம்ஸ்கிருத நாடகத்தின்
பெருமையும், காமரீர்யமும் இக்காடகமொன்றினு
லேயே அறிந்தகொள்ளலாம்.

இச் சாகுந்தல நாடகமே ஸம்ஸ்கிருத காவ்யங்க

ளுக்குள் ஸர்கோத்தமமான காவ்யமென்றும் விஷயத்தில் மத முன்னோர்களான பண்டித சிகாமணிகள் தொன்றுதொட்டு வழங்குவரும் கீழ் வரையப் பட்ட கலோசமே போதுமான பிரமாணமாம்.

“பாஷாஸு ரம்யா கைர்வானீ,
தஸ்யாம் காவ்யம் மகோஹரம்
தஸ்யிந்லி நாடகம் ரம்யம்
ததாபி ச சுகுந்தலா”
‘உலகினிள் மொழிக ளுக்குள்
உயர்வட மொழியே யாகும்,
பலவித கலைக்கு ளாக்குப்
பாக்குறும் காவ்யமேயாம்;
கலமுடன் சுவைகள் தோன்று
காடகமதினு மேலாம்,
பொவிஷா ருத்த ஸ்தான்
புகழுடைத் ததனிள் மீதே.’

இவ்வாறு கந்தேசத்துப் பண்டிதர் இங்காடகத்தை விசேஷமாய்க் கொண்டாடியிருப்பது மாத்திரத்தினாலேயன்றி, கந்தேசத்திலும் பிறதேசங்களிலும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலிருந்து ஆங்காங்கு வழங்குவரும் ஒவ்வொரு தேசபாஷையிலும் மொழிபெயர்க்கப் பெற்ற ஆங்காங்குள்ள பற்பல வரங்க்காலகளில் அபிஷயிப்பட்டு அனைவராலும் அபிஷதிக்கப்படுகிற அநுவாதங்களினாலேயும் இங்காடகத்தின் சிறப்பு என்ற புலப்படுவதால், அதனைப் பற்றி ஈண்டு விசேஷமாய் ப்ரசம்ஸித்த எழுதவேண்டியது அநாவச்யமாம். ஆயினும் தற்காலத்திய ஸாஹித்ய நாடக வித்வான்களுக்குள் சர்க்காரத்தி போல் விளங்கிவந்த ஸ்ரீகீதி என்னும் ஜராமாய் ‘ஜ்ரமனி’ தேசத்துப் புலவரின் அப்பிராயம் ஒன்றை மாத்திரம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டுவாம். இப்பணமாத் திரோமணி அபுத்த புஷ்கலமான இங்காடகத்தின் ஆங்கலாநுவாதத்தைக் கண்டே இவ்வாறு களித்துக் கூறியிருக்கின்றார்.

“Wouldst thou the life's young blossoms
and fruits of its decline,
And all by which the soul is pleased
enraptured, feasted, fed,
Wouldst thou, the earth and heaven itself
in one sweet name combine?
I name thee, O Sakuntala
and all at-once is said.”

‘வாழ்களின் வாலிபத்தின் தளிரும் பூவும்
மாண்புடைய மூதறிவின் பழமுஞ் சாறும்
பேழ்காங்கு புருஷார்த்தப் பயனும் பூண்டு

பேரின்பக் கடல் மூழ்கிப் பூரித்தோங்கி
காழ்காம மொன்றதலுள் விண்ணு மண்ணும்
கவினுடனே கலந்திடுமீ கனவிற் போலும்
தாழ்காவா லுனதுபெய ரொருத ரத்தான்
சுகுந்தலையே! என்றலுமே எல்லா மாமே!’

அத்தோ! இத்தகைய சிறந்த நாடகம் கேவலம் மத தேசத்தில் மாத்திரமின்றி உலகிலுள்ள மற்ற எல்லா முக்கியதேசங்களிலும் அந்தந்ததேசபாஷைகளில் ஆவலுடன் மொழிபெயர்க்கப் பெற்ற வினக்குவ தன்றிரும், விசேஷ உத்ஸாஹத்துடன் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய திராவிட பாஷைகளில் பல பெயரால் பற்பலவிதமாய் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றுப் பிரவலித்தி பெற்றோங்க, திராவிட பாஷைகளுக்கெல்லாம் மாத்திர பாஷைபோன்றதும், சிரந்த பாஹுன்யத்திலும் காலவரையிலும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷைக்குச் சமமாகமெனச் சொல்லக் கூடியதும் மத தென்னாட்டிற்கே ஓர் சிறந்த ரத் நம்போல் வினக்குவதுமான தமிழ்ப் பாஷையில் மாத்திரம் இங்காடகம் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலுள்ள படி செய்யுளுக்குச் செய்யுளாயும் வசகத்திற்கு வசமாயும் அந்தந்த நாடக மாத்திரத்திற்குத் தக்க நாடக கலையில் இதுகாறும் மொழிபெயர்க்கப்படாமலிருப்பது இத்தமிழ் நாட்டிற்கே ஒரு பெருங்குறையாம்! இப்பெருங்குறையைச் சற்றேனும் நீக்குவ தற்காகவே ஸ்ரீ வித்வன் மனோகுஜுரீ ஸபையோரின் வேண்டுகோளின்படி 1901-ம் வருஷத்திலேயே இங்காடகத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் சுமார் இரண்டு ஆங்கம் வரையிலும் அச்சிடலுமாயினேம். ஆயினும், ‘சீசேயாம்லி பஹுவிக்காசி’ ‘கல்ல காரியத்திற்கு காலாயிரமிடர்’ என்பதுபோல இக்கங்காரியத்திற்கு காராவதமான இடையூறுகள் உண்டாய் சீனாத் வண்ண மிங்காடகத்தை முற்றிலும் அச்சிட இடவெளியிட அவகாசமில்லாந்ந்போயிற்று. இப்பொழுது மத கண்பராசிய ம-ள-ஸ்ரீ, வி. குப்புல்வாமி ஐயர் அவர்கள் எம்மை கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் அவர்கள் சென்னை மலியலிலிருந்து பிரசுரித்துவரும் “விவேக போதினி” என்னும் இம்மாதாந்தர தமிழ்ப் பத்திரிகை வாயிலாம், மாதம்மாதம் காங்கு பக்கங்களுக்குக் குறைபாத வண்ணம் இங்காடகத்தை அந்தந்தக் கணங்களின் ஸந்தர்ப்பங்களுக்குத் தக்கபடி வெகு முயற்சியுடன் அமைக்கப்பட்ட ஆலோக சித்திரபடங்களுடன் வெளியிடலாயினம். யாம் இங்காடகத்தைச் சென்னை விக்டோரியா

ஸபாண்ட்பத்திலும் இன்னும் சென்னையில் வந்திருந்த பற்பல பிரசித்திபெற்ற பாரஸிக் காடகசாலைகளிலும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலேயே ஸ்ரீவித்வம் மகோரஞ்ஞரீ ஸபையோரைக்கொண்டு பன்முறை அபிசேயித்துக்காட்டியிருப்பதனால் சிலகண்பர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்கி, யாவரும் எளிதில் அபிசேயிக்கும் வண்ணம் பிராசிக் கவிசு காடகசாஸ்திரங்களுக்கொத்தவாறு ஸ்தலவிபாகஞ் செய்து ஒவ்வோரக்கத்தையும் களங்கனாகப் பிரித்து இம் மொழிபெயர்ப்பில் காட்டியிருக்கின்றனம்.

இம் மொழிபெயர்ப்பு பலபல தேசங்களில் பற்பல விபிகளில் அச்சிட்டிடுவெளியிடப்பட்டதும் இன்னும் அச்சிட்டிடு வெளிப்படாததுமான சாகுந்தல காடகத்தின் மூலங்களுடையவும் வியாக்காணங்களுடையவும் பற்பல பாடபேதங்களோடு கூடிய சுமார் மூப்பது பிரதிகளைப்பரிசோதித்து எமது ஸ்தித்திக்குச் சரியானதாகத் தோன்றின ஒரு பாடத்தை மூலாதாரமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றைய பாட பேதங்களை அவற்றின் மொழி பெயர்ப்புடன் இக்காடகத்தின் அறுபத்தக்கனொன்றில் குறித்துக் காட்டுவாம். பிரவித்த மூலபாடத்தை சிற்றிலவீடவ்களில் அதிகக்கிரித்து ஆங்காங்கு புத்திக்குத் தக்கவாறு அவலம்பித்த சிறிய வேறுபாடுகளுக்குக் குணதொடிஞ்ஞர்களான பண்டித சிகாமணிகள் எம்மை மன்னிப்பாராகவும்.

இக்காடகத்தை யிப்பற்றிய ஸ்ரீ காளிதாஸ மஹாகவியின் காலசிரீணயமும், அவரது சரித்திரமும், அவர் இப்பற்றிய கிரந்தங்களின் வரலாறும், அவற்றின் சிறப்பும், விசேஷமாய் இக்காடகத்தின் விமர்சமும், இன்னும் எல்லா காடகங்கள் முதலாகிய இருபத்தெட்டுவகை த்ருச்ய காவ்யங்களுக்குப் பொதுவான பற்பல அருமையான விஷயங்களும் இக்காடகத்தை புல்தக ரூபமாய் அச்சிட்டிடு வெளியிடும் பொழுது பிரமோதோதாஹணங்களுடன் சேர்த்து வெளியிடப்படும.

இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பு தமிழ்ப்பாஷாயி மாணிகளால் கன்று ஆதரிக்கப்படுமாயின், காள்நாஸி, பவபுத் முதலிய மஹாகவிகளால் இயற்றப்பட்ட மற்ற முக்கியமான ஸம்ஸ்கிருத காடகங்களை யும் இவ்வாதே மொழிபெயர்த்து வெளியிட்கருகியிருக்கின்றனம்.

டி. எஸ். நாராயணசாஸ்திரியார், பி. ஏ., பி. எஸ்.

இந்துலேகை

மலையாள காவல்

(153-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

“புருஷர்களாகிய கீங்கன் சத்தமுடர்களாகையால் ஸ்திரீகளின்மூன் ஸரஸங்கார மோஹனலக்ஷாராமாய் ஸல்லாபஞ் செய்வதிலும் டுத்து கொள்வதிலும் கைதேர்த்தவர்களென்று உங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதில் பெருமையும் சந்தோஷமும் உண்டாகித் தென்று எண்ணுகிறீர்கள். இப்படி கீங்கன் மனம்போனபடி செய்யும் தப்புத் தண்டாக்கள் அகாதகனாகிய எங்கள் தலைமேல் வந்துவிடிகின்றன. அதனால் காங்கள் சொல்லமுடியாத தேசவருத்தத்தையும் மனவருத்தத்தையு மடைகிறோம். காங்கள் படும்பாடி, எல்லாம் உணர்ந்தவராகிய சர்வேசுவரனுக்கே தெரியும். அதைப்பற்றி உங்களுக்கென்ன? உங்களுக்கு ஆசுவேண்டியதெல்லாம் ஸ்திரீகளை உங்களுடைய கொடுங்கோன்மைக்கும் மூடத்தனமான அதிகாரங்களுக்கும் உட்பித்துவதுதானே. கீங்கன் எந்த மதத்தை, எந்த ஜாதியை, எந்த வம்சத்தை, எந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறீர்களோ அதே மதத்தையும், அதே ஜாதியையும், அதே வம்சத்தையும், அதே கூட்டத்தை யுஞ் சேர்ந்தவர்களாகிய ஸ்திரீகள், உங்களுக்கென்னென்ன சத்தங்களை உண்டே, அந்த சத்தங்களைக் கெல்லாம் பாத்தியதை யுடையவர்களாயிருக்க, உங்களுக்கு மாண ஆவமான என்னும் உணர்ச்சி கிஞ்சித்தாவதிருக்கமானால், ஸ்திரீகளை இவ்வளவு கேட்டவர்களெனவும் வியப்பிரிககொனவுக்கூறி, அவர்களது சிறந்த குணங்களுக்கு இவ்வளவு அவதூறும் இகழ்ச்சியும் உண்டாக்க மாட்டீர்கள். பதிவிரதாதர்மத்தில் மயிரிதழையும் தவறாமல், புருஷர்களது சமூகத்தில் ஸ்திரீகள் ஆகத்தமாயும் விசேஷமாயும் உல்லாஸமாயும் சேர்ந்து ஸம்பாஷிக்க எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களிருக்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட பொழுதுபோக்குகளில் சேருகிறவர்கள் கேவலம் தங்கள் காமவேட்கைகளைத்தீர்த்துக் கொள்வதாகிய ஒரே கருத்தடன்தான் சேருகிறார்களென்று அவதூறு செய்துகொண்டு திரியும் அடாடி ஆசாயிகளின் கட்டுசியை ஸ்தாபிக்க மாதவனும் முயல்கிறுனென்பது உண்மையானால், எனக்குப் பெருத்த ஆச்சரிய முண்டாகும்.

என்னைக் கேட்கும்பட்சத்தில், ஸ்திரீகளின் கத்த

தர விஷயத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் அநாவசியமான கட்டுத்திட்டங்களும், அவர்கள் சேவலம் மிருகஜாதி யைச் சேர்ந்தாற்போல எவ்வித கல்வி பயிற்சியு மின்றி அவர்களை மூடக்கனாக வளர்த்துவரும் வழக் கமுமே வியபிசாரத்துக்கு முக்கியமான காரண மென்று சொல்லுவேன். அப்படியிருக்க, மிருக ஜாதியைச் சேர்ந்த பசுவாவது காயாவது தன் இஷ்டப்படி இத்தியி சுகமனுபவிக்கும்பட்சத்தில், அத னிடத்தில் வியபிசாரதோஷம் ஆரோபிப்பவருமுண் டேர்? ஸ்திரீகளுக்காவது புருஷர்களுக்காவது கல்வி காகரிகங்கள் ஏற்படுவதனுலேயே அவர்கள் வியபிசாரதோஷத்துக்குட்படாத சுத்தநாக்க மாக்களாய்விடுகிறார்களென்று நான் சொல்லவில்லை; ஏனெனில் எவ்வளவு படித்தவர்களுக்கும் தர்புத்தி யும் தர்வியபாரமும் சிலரமயம் உண்டாகின்றன. ஆனால் அப்படி உண்டாவதற்குக்காரணம் படிப்பும் அறிவுத்தானென்று சில கற்றறிமோதைகள் சாதிப்ப தைச் சேட்கும்போதுதான் எனக்கு எங்குமில்லாத ஆச்சரியமுண்டாகின்றது.

உண்மையை ஆராயுங்கால், கல்வியும் அறிவும் எங்கும் பரவுவதே வியபிசாரத்தையும் தராசாரத் தையும் அழிப்பதற்கு முக்கிய காரணமென்று ஏற்ப டும். ஆனால் மலையாள நாட்டில் ஒரு ஸ்திரீ தனக் கிஷ்டமானபடி ஒரு புருஷனைத் தன்னிவிட்டு மற் றொருவனை வைத்துக்கொள்வதும் சிபாயமென்று அங்கீகரிக்கிறக்கும் கம் ஆசாரத்தைப்பற்றி ஒரு வேளை மாதவன் ஆக்கூழித்திருக்கலாம். இப்படிப் பட்ட சுத்தநாதான் கமக்கு இருக்கிறதெயென்று சில மானவர்கூட ஸ்திரீகள் வியவஸ்தையின்றி நட ப்பதுண்டென்றாலும், இந்தச் சுத்தநாதம் மாத்திரம் கமக்குள்ள அருமையான பாக்கியங்களில் ஒன்றென் பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இப்படிப்பட்ட சுத்தநாதம் ஐரோப்பாவில்கூட கிடையாதாம். ஆனால் இந்த உரி மையானது சர்வஜன சாமான்யமாயிருக்கவேண் டெனென்று ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலுமுள்ள மகாமோதாவிலிற் சிலர் கருதுவதாகப் படித்திருக் கிறேன். இப்படிப்பட்ட சுத்தநாத அநிகராயில்லா மையால்நான், ஐரோப்பாவிலும் இத்தியாவிலும் எத் தனையோ தம்பதிகள் கணையற்ற தக்கசாகரத்தில் மூழ்கிச் சூடப்படுகிறார்கள். இந்தச் சுத்தநாதத்தை மாத்திரம் தர்எண்ணமின்றி சிபாயமும் யுத்தமு மாக காரணமியுந்து செலுத்தும்பட்சத்தில், ஸ்திரீ களுக்கு யிகவும் அவசியமான பாதுகாப்பைத் தரு

வதில் இது சிறந்த சாதனமாய் நின்று உதவும். சென்ற பத்த வருஷங்களாக சிபாயமான காரண மின்றி எத்தனை ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷன் மாணாத் தன்னிவிட்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை புரு ஷர் தங்கள் மனைவிமாளைப் பரித்தியாகம் செய் திருக்கிறார்களென்பதை மாதவன் சரியாய் எண் ணிக்கணக்கெடுக்கும் பட்சத்தில் சராசரி ஆயிரத் தில் ஒன்றுகூடத் தேருதென்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். இப்படிப்பட்ட பரித்தியாகங்களில் சிலவற்றிற்குச் சரியான காரணங்கள் ஏற்பட்டிருக்க லாம்; சிலவற்றின் விடயத்திலே அவைகள் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குள்பாருடைய தர்ப்புத்தி காரணமாக வாவது தராதிரிஷ்டம் காரணமாகவாவது கேரிட்டி ருக்கலாம்; அதைவைத்துக்கொண்டு மலையாள ஸ்திரீ கள் இந்த வழக்கத்தை ஸர்வ ஸாதாரணமாய் அனு சரிக்கிறார்களென்று அவர்களைத் துறுவதைக் கேட்கக் கூடாமாயிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சுத்த நாதம் உண்டாயிருப்பது அனுக்ஷமேயாம். ஆனால் அது சரியானபடி உபயோகப்படும் பொருட்டு ஏற் பட்டதேயன்றித் துருபயோகப் படுத்துவதற்கன்று. அப்படித் துருபயோகப்படுத்தினால் அபகூத்தியும் அலமானமும் உண்டாவது சகஜமே. ஆயினும் அது அந்தச் சுத்தநாதத்தைத் துருபயோகப்படுத்தினதனு லுண்டான தோஷமேயன்றி அந்தச்சுத்தநாதையே சேர்ந்ததல்லவாகையால், ஸ்திரீகளாகிய லீக்கள் ஜாதிமுமுடிவதையும் மாதவன் இப்படி அடியோடு ஊஷித்துப் பேசினதை நான் கண்டிக்காமல் விட மாட்டெனென்பது நிச்சயம்."

இத்துலேகை கடைசியாகச் சொன்ன அபிப்பிராயத்தை மாதவன் அங்கீகரிப்பதனும், "ஸ்திரீபுருஷர் கள் தங்களுக்குக்கிடமானபோதெல்லாம் தங்கள் அந்நோர்யமான சம்பந்தத்தை சிவர்த்தி செய்து கொள்ளும்படியான சுத்தநாதம் அவர்களுக்குக் கொடு த்திருப்பதை சிபாயமென்று நான் ஒப்புக்கொண் டேன். அப்படிப்பட்ட சுத்தநாத்தினால் ஸ்திரீபுரு ஷர்களுக்குள் லீகசகசம்பந்தம் சேவலம் வ்யாபார சம்பந்தமான ஒப்பந்தமாயேற்படுமேயன்றி அதில் பரஸ்பர பிரீதிமும் கௌவமும் முக்கியமாயிருக்க வயியில்லை." என்றான்.

"ஆகவே மலையாள தேசத்தில் உள்ள வழக்கப்படி கடக்கும் சலியானம் உணக்குச் சம்பந்தமாயிராதா கும்?" என்றான் இத்துலேகை.

"இராத தான்" என்றான் மாதவன்.

“அப்படியானால், வேறெந்த காட்டுக்காவது போய்விட உத்தேசித்திருப்பதாகச் சற்றுமுன் சொன்னையல்லவா? ஒருவேளை நீ அப்படிச் செய்தாலும் நல்லதுதான்.”

“அதுதான் வாஸ்வத்தில் என் எண்ணம். அத்தற்கு நீ சம்மதிக்கிறையா, இத்துலேகா?” என்றான் மாதவன்.

“அதற்கு என்னுடைய சம்மதம் எதற்காக?” என்றான் இத்துலேகை.

“இத்துலேகா, நீ என் பெண்டாட்டியாரும் பட்சத்தில், மலையாளதேசமே எனக்கு ஸ்வர்க்கமாகும்” என்றான் மாதவன்.

“மலையாள தேசத்திலுள்ள விவாகசம்பந்த மாதிரிதான் உனக்குப் பிடிக்கவில்லையென்கிறையே?” என்றான் இத்துலேகை.

“சம்முடைய சம்பந்தம் அந்த மாதிரியாயிராதே, இத்துலேகா.” என்றான் மாதவன்.

“அதுசரி, மிகவும் வாஸ்தவத்தான்” என்றான் இத்துலேகை.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இத்துலேகையின் தாயார் வரவே அவர்களுடைய சம்பாஷணை தடைப்பட்டது; வந்தவளும் அவர்களைக் கண்டு நகைத்தான். இதனால் மாதவனுக்கு அன்றையதினம் வேட்டைக்குப்போக உத்தேசித்தது சிறைவேறும் போனதடன் இத்துலேகையுடன் பின்னும் அந்தரங்கமாய்ப் பேசுவதற்கான சமயமும் இல்லாமற் போயிற்று.

ஆனால் காள் என் கதைகளைத் துரிதமாக்கக் கொண்டுபோக வேண்டியிருப்பதால் இந்தப் பீடிகைகருகித்தொழுகவேண்டாம்.

மாதவனுக்கு உண்டான மஃமதாவஸ்தை வரவரப் பொறக்கமுடியாமற் போய்விட்டது. அவனுக்கு அன்னம் அருவருப்பாய்விட்டது. ஊக்கம் வரவில்லை; இத்துலேகையின் கன்னிமாடத்துக்கு வந்துகொண்டிருந்ததும் கொஞ்சக்கொஞ்சமாய்க் குறைந்து வந்தது. ஒருகாள் அவன் தாயாராயி பார்வதியம்மா இத்துலேகையுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தான்; அப்போது பேச்சின்மேல் பேச்சாய் யாதவன் சங்கதிவரவும், “அவனுக்கு என்ன உடம்போ தெரியவில்லை, ரொம்பச் சோர்வடைந்தும் கன்னுள் நியும் இருக்கிறான்.” என்றான்.

“அதற்கு ஏதாவது காரணமிருக்கத்தான்வேண்டும்” எனருள் இத்துலேகை.

“எனக்கு ஒரு காரணமும் தெரியவில்லை.” என்றான் பார்வதி அம்மா, “அவன் சோறு சரியாய் உண்கிறதில்லை, இரண்டு வேளைபுழு சேர்ந்த காலு சுவளம் அன்னம்கூட உள்ளே போகிறதில்லை, பாலோகையோ ஒன்றும் வேண்டாமென்கிறான். ராத்திரியில் அவனுக்குத் தூக்கமுயில்லையென்ற கூட இருக்கிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இருக்கிறதைப்பார்த்தால் ஏதோ பிரமாதமாய் உடம்புக்கு வரும்போலிருக்கிறது”

“அப்படியானால் காள் அவரை இரண்டொரு கேள்விகேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே வரச்சொல்லுங்கள்.” என்றான் இத்துலேகை.

பார்வதியம்மா அப்படியே போய்ச்சொன்னான். மாதவனும் அந்த ஆக்கூறையைச் சிரசில் விடுத்த இத்துலேகையின் மாடிக்கு வந்தான்.

“என், இங்கே வருவது அவ்வளவு ஆர்வமாய் விட்டதே? என்ற கேட்டான் இத்துலேகை.

“எனக்கு வரப்பிடிக்கவில்லை” என்றான் மாதவன்.

“இங்கே வருவது உனக்கு அவ்வளவு வருத்தமா யிருக்கிறதா?”

“தடையன்னியில்” என்றான் மாதவன். “எனக்குச் சாதாரணமாய் எப்போதுயிருக்கிற தூக்கம் இங்கே வருவதனால் இன்னும் ஜாஸ்தியாகிறது.”

“காள் சேலை கட்டிக்கொண்டீர்ப்போகிறேன்.” என்றான் இத்துலேகை. “அந்த ஸோபாவில் படுத்திக்கொண்டு சிபூஸ்பேயர் வாசித்துக்கொண்டிரு, காள் ஒரு சிமிஷத்தில் வந்துவிடுகிறேன்; அப்பறம் எல்லா சங்கதிகளும் நீ என்னுடன் சொல்லுவாய்.”

மாதவன் ஸோபாவின்மேல் படுத்துக்கொண்டானேயன்றி சிபூஸ் பேப்பரைத் தொட்டாளில்லை.

“சிபூஸ் பேப்பர் என்ன தப்பு செய்தது?” என்று கேட்டுவிட்டுச் சிரித்துக்கொண்டே இவர்க்கிப்போனும் மாடியிலிருந்து இத்துலேகை. அவன் இறங்கித் தீழே போகும்போது ஒரு வேலைக்காரன் மாதவனுக்கு ஒரு தந்திக் கடிதாரியை எடுத்துக்கொண்டு வருவதைக்கண்டான். இந்தத் தந்தியில் மாதவன் பரீட்சை சங்கதிதான் இருக்க வேண்டுமென்று இத்துலேகை நிச்சயிக்கொண்டு சிரிதும் யோசிக்காமல் அந்தக் கடிதாரியைத் திறந்து, அதில் எழுதியிருந்த சமசாரத்தைப் படித்தப்பார்க்க அவளுக்கு ஆகத்தம் பொங்கிற்று. தவள் உடனே மாதவனிடம் ஐடிவந்து “பீ. எல். தேறிவிட்டது, தேறிவிட்டது” என்று கத்திக்கொண்டே தந்தியை அவன் கையில் நீட்டினான். மாதவனே அதைத்

தன்னையில் வாங்கக்கூட வங்காமல் "சரி கல்வது" என்று மாத்நிரம் சொன்னான். அவன் தந்திக்கடதத்தைப் பார்க்கவுமில்லை; மேலே ஒரு அசுரமும் பேசவுமில்லை. இருந்த இடத்தை விட்டுக் கொஞ்சமும் அசையாமல் இந்துலேகையின் சந்திரபிம்பம் போன்ற முகத்தைக் காதல் சிறைந்த கோக்குடன் கண்ணற்ற வண்ணமாயிருந்தான். இதைக்கண்ட போது இந்துலேகைக்கே ஒரு திவிரமான மன்மதாவலத்தை உண்டாயிற்றென்றாலும், அதை அவன் திரியத்தோடு அடக்கிக்கொண்டு "இது என்ன சங்கதி, மாதவா? நீ ஏன் இவ்வளவு வியசுளாமாயிருக்கிறாய்? பீ, எல், பரீட்சையில் முதல் ஊராவில் முதலாய்த் தேறினா என்ற சங்கதியைத் தெரிவித்தால் நீ இவ்வளவு விசம்படுவானேன்? இவ்வளவு கவலையற்ற கிடப்பது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!" என்றான்.

"எனக்கு இதில் ஓர் அக்கறையும் இல்லை. பீ, எல், பாஸானும் ஆகாவிட்டாலும் எல்லாம் எனக்கு ஒரு மாதிரிதான்." என்றான் மாதவன்.

"பாஸான சங்கதியை எான் போய் வலியச்சேனெடும் கம் இருவருடைய தாய்மார்களோடும் சொல்லுகிறேன். எனக்கு ஒப்புபோய் சொல்லுகிறேன். அவர்களுவது கேட்டு ஸத்தோஷிக்கட்டும்" என்றான் இந்துலேகை.

"நீ ஏன் அதற்காக இவ்வளவு ஆத்திரப்படுகிறாய்? அவர்களிடத்தில் காணே சாவதானமாய்ப் போய்ச் சொல்லமாட்டேனா? நீ ஏன் இவ்வளவு அவசரப்படுகிறாய்?" என்றான் மாதவன்.

"கூடாது" என்றான் இந்துலேகை. "கானே உடனேபோய் அவர்களுடன் சொல்லிவருகிறேன். இந்தத் தந்தியை நீ வாரிக்கத்தானவேணும். இதோ பார்."

"எனக்கு அதைப்படிக்க மனமில்லை பாஸானில் எனக்குக் கொஞ்சமாவது ஸத்தோஷப்பிரகாரத்தால் தான்" என்றான் மாதவன்.

"ஏன்?" என்று கேட்டான் இந்துலேகை.

"என் மனதில் உள்ள தயரத்தினால்" என்றான் மாதவன்.

"இப்போது நீ, பீ, எல். ஆயிருத்தம் இன்னும் மனத்தயரமா?" என்று குரும்பாய்க் கேட்டான் இந்துலேகை.

"உனக்கு இவ்வளவு கல்மனது இருக்குமென்று எனக்கு முன்னமே தெரிந்திருந்தால்" என்று ஆரம்பித்த மாதவன் மேலே சொல்லாமல் சடுக்கென்று

சிறுத்திவிட்டான்.

"எனக்கு முன்னமே, தெரிந்திருந்தால்" என்று அவன் சொல்லியதை இந்துலேகையம் பிடித்தக்கொண்டு "நீ சொன்னதைக் குறையும் சொல்லித் தயவுசெய்து முடித்தவியி" என்றான்.

"எனக்கு முன்னமே தெரிந்திருந்தால்" என்று மீண்டும் மாதவன் சொன்னான்.

"உனக்கு முன்னமே தெரிந்திருந்தால் என்ன?" என்றான் இந்துலேகை. அப்படிக்கேட்டும்போது அவன் மாதவன் சமீபத்துக்கு வந்துவிட்டான்.

"எனக்கு முன்னமே தெரிந்திருந்தால், இந்தச் சங்கடமும் காசமும் வராமலிருக்கும்" என்றான் மாதவன்.

"சங்கடமும் காசமும்? நீ என்ன எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய்?" என்றான் இந்துலேகை.

"என்கைப்பற்றி உன் கொஞ்சத்தில் கொஞ்சமாவது தயாராட்சணியம் இல்லையே, இந்துலேகை;" என்றான் மாதவன்.

"அதிருக்கட்டும்" என்றான் இந்துலேகை. "அதைப்பற்றி என்னவந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது என் கொங்குள் போய் உனக்குப் பாஸானதை வலியச்சேனெடும் என் தாயாரோடும் உன் தாயாரோடும் கம் மாமாரிடத்திலும் சொல்லிவிட்டுவருகிறேன்; இதோ போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்; ஒப்புபோய்ச் சொல்லிவிடுகிறேன். நீ மாத்நிரம் இங்கே யிரு, உனக்குப் பரீட்சைதேரியசங்கதியைவந்து என் சொன்னதற்காக நீ இவ்வளவு சோர்வடைந்திருக்கக்கூடாது?"

"எனக்காக நீ இந்தச் சிரமமெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம், இந்துலேகை" என்றான் மாதவன். "இந்தப் பாஸானதில் எனக்கு ஒரு ஸத்தோஷமில்லை, என் உயிர் இந்தத் தேகத்தைவிட்டுச் சிக்கிரத்தில் பிரிந்த போய்விட வேண்டுமென்று கருவியை என் பிரார்த்திக்கொள்ளவேண்டியது மாத்நிரமே இப்போது எனக்குள்ள குறை. உயிருள்ளவாருக்கும் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டு இந்தப் பாஸானருக்கு வேண்டியிருக்கிறதா?" என்று சொல்லி மாதவன் கண்ணீர் தாரை தாரையாய்ப் பெருக அழுதான்.

இந்தப் பரிதாப சிலையைக்கண்டு சகிக்க இனி கூண்டுகாரமும் இந்துலேகையால் முடியவில்லை.

அடக்கமுடியாததாலும் தாபமும் அவன் உள்ளத்தில் கொழுத்துவிட்டெடுகின்ற கொண்டிருக்க, இனி ஒரு சிமிகுறும் அதைத்தாமக் முடியாமல் அவன் முற்றிலும் அவற்றிற்குப் பரவசமாகி சோபாவில் தானும் உட்காந்த மெய்மறந்த மாதவன்மேல் சாய்ந்த வண்ணமாய் அவனுடைய கோமனமான

முடிந்தோடு தன் சந்திரவதனத்தைச் சேர்க்கவே அடக்கமுடியாத ஆர்வத்தங்களிப்பில் ஒருவரை யொருவர் முத்தயிட்டு இதுமுடன் இசைவு கலந்தனர். அப்போது இத்தலேகை சொல்லலுற்றுள், 'என் உயிரே, என் ஒன்றான உண்மைக்காதற் காஞ்சியமே! என் இப்படி விசனிக்கிறாய்? இரண்டு வருஷத்திற்கு முன் நான் உன்னை என் உள்ளத்தில் குடிசொள்ளச் செய்தேன், அது முதல் என் சரிந்தையும் மனதையும் உணக்கு சமர்ப்பித்தேன். இனி நாம் ஆர்வத்தையுடைய சகவாழ்வில் இருப்போம் ஞா, உன்னைத்தவிர எவரிடத்திலும் எப்போதும் என் மனம் சென்றதில்லை, இனி இத்த ஜன்மமும் எவ்வரையிலும் வேறொருவரிடத்தும் நான் காதல் கொள்ளேன், உன்னையே என் மன மொழி மெய்களால் காதலிக்கின்றேன்."

என்று சொல்லி ஒரு சூண்டகாலம் மாதவன் ஆலிங்கனத்துக்குத் தன்னை வசமாக விட்டு, அவன் கண்ணீரைத் தடைத்து, பிறகு எழுந்து அவன் பக்கத்தில் சின்னான இந்துலேகை, மாதவனுக்கோ இந்துலேகை சொன்ன சில வார்த்தைகள் மாத்திரமே காணப்பட்டன. உடனே அவன் இன்பக்கடலில் மூழ்கவே தன்னைச் சுற்றிலுமிருந்த எதுவும் அவன் கண்ணுக்கு தெரியவில்லை, காதுக்குக் கேட்கவாயில்லை, கடைசியாக அவன் எழுந்து மீயிந்த சின்னான,

"இப்பொழுது நான் பரிட்சையிலே தேறியதை உலகத்துக்கெல்லாம் வெளிப்படுத்தி. இந்த வாழ்க்கையில் எனக்குக் கிடைக்கும் சகல போக பரிட்சையினைப்போல இனி இந்துலேகை என்னுடன் சேர்ந்து அனுபவிக்கப்போகிறபடியால் எனக்கு இப்போதிருப்பதெல்லாம் நான் இயல்புசகத்தில் ஜீவிக்கிறுக்கவேண்டாமென்ற ஒரே விருப்பத்தான், நான் வாழ்ந்ததேமேலான வரம் எனக்குக் கைக்கூடி விட்டபடியால் நானே மகா பாக்ஷியவானென்பதற்குச் சீர்தேகமில்லை, இனி, இந்துலேகா, நீ போய் எனக்குப் பரிட்சை, தேறின சங்கதியை அவர்களோடு சொல்லலாம். அந்தச் சந்தேகத்தை உன் வாழ்மொழியாய் வருவதை இப்போது உத்தமமாயும்," என்று மொழிந்தான் மாதவன் வெற்றி வீரர்ப்புடன்,

மாதவனுக்கும் இந்துலேகைக்கும் உண்டாயிருந்ததென்று ஏற்கனவே காம் சொல்லியிருந்த ஆத்ம சம்பந்தம் இவ்வாறாகத் தான் சிறைவேறியது. இவ் இருவரும் தமக்குள்ளாகவே ஒருவித வற்பாடு செய்ய துகொண்டிருக்கிறார்களென்றும், மாதவன் இந்துலேகையை மணக்க உத்தேசித்திருக்கிறென்றும் பஞ்சமேனவனுக்குத் தெரியவந்தது. இந்தச் சம்பந்தம் அவ்வளவாய் அவனுக்கு இடையிடையிலே பென்றாலும் அந்தச் சமயத்தில் அவன் அதற்கு எவ்விதவிரோதமும் காட்டவில்லை.

ஓர்நாடாம் அந்நியாயம் முற்றியு.

சிறுவர்க்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

உண்மையான மனிதன்.—முன்னொரு காலத்தில் க்ரிஸ்தோசத்தில் டையோலின் என்னொரு மஹான் இருந்தார். அவர் சிறந்த தபோதனர்: உலக விஷயங்களில் பற்றற்றவராக விருந்தார். இவர் எப்பொழுதும் கத்தல்களை உடுத்திக்கொண்டும், தாமசைய வளரவிட்டுக்கொண்டும், கையில் தடி பிடித்துக் கொண்டும், தோளில் நூர் சிறு மூட்டையைத் தாங்கிக்கொண்டும், வெறுக்காவுண்டார். இவருக்குப் பட்டணத்தில் பத்தகாலங்களில் உலாவி வருவது வழக்கம். இரவில் அவர் ஓர் தொட்டியில் தூங்கி வந்தார். இவர் பிணை எடுத்தே உண்டி வந்தார். மழைக்காலங்களில் இவர் வீட்டுக்கூரைகளின் அடியில் உட்கார்ந்து தமது மேல் விழுந்த தண்ணீரைக் கவனிப்பாதிருப்பது வழக்கம். சீதோஷண ஸூகதுக்கங்களை இவர் ஸமமாகப் பாராட்டி வந்தார். இம்மஹான் ஒரு நாள் கெடுபகலில் கையில் நூர் ஏற்றிய விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு ஏதோ நூர் வஸ்துவைத் தேடுவதுபோலப் பறப்பட்டார். இவர் வரும் வழியில், இவரைப் பைத்தியக்காரன் என்று எண்ணிய சிலர் இதைபும் பைத்தியத்தின் ஓர் அடையாளம் என்று கொண்டு 'என் அய்யா இத்தப் பட்டப் பகலில் இவ்வாறு விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு பறப்பட்டாரே. உமக்கு இத்தப் பகலில் உண் தெரியாமல் போய்விட்டதா?' என்று பரிணாமம் செய்தனர். அதற்கு அவர் மஹா விசயத்தான் 'அப்பா இப்பாழலில் மனிதன் என்று கூறத்தக்கவன் யாரோம் இருக்கிறானா என்று உரை என் பட்டப்பகலில் விளக்கிட்டுத் தேடுகிறேன்' என்று கூறிவிட்டுத் தமது கருமே கண்ணுதப் பறப்பட்டு விட்டார். இம்மறுமொழியால் இவர் பைத்தியம் முற்றிவிட்டது என்று எண்ணம் கேட்போர் மனதில் திடப்பட்டது. பாம்பிற்கென்றோபாம்பின் கால் தெரியும்; மஹான்கள் சிலை பாயார்களுக்கு எவ்வாறு தெரியும்? மஹான் நூர் கோயிலை டையோய் அப்பொழுது அங்கிருந்த பூசாரியிடம் அவர் பிச்சை கேட்டார். இவரைக்கண்டதும் பூசாரியிருந்த பரபரப்புடன் 'நான் உன்னை வாழ்த்துகிறேன் இதுவேபோதும்,' என்று கூறிவிட்டுக் கோயிலுள் மறைந்து விட்டான். மஹான் வேடிக்கை ஸாமான்கள் சிறைத்த நூர் கடையணடை வந்துசின்னார், உன்னை யிருந்த ஆடம்பரத்துடன் நூர் பெண் சில ஸாமான்களை வாங்கிக்கொண்டிருந்தான். அவனை கோக்கி மஹான் 'அம்மணீ! வேடிக்கை ஸாமான்களை வாங்கும் காலத்தில் என்னைக் கவனிப்பாது விட்டு விடக்கூடாது. நான் பசியால் வருத்துகிறேன்' என்று கூறிப் பிச்சை கேட்டார். உடனே அவன் 'ஐயோ, பாவம், யிருந்த கத்தப்படுகிறாய்' என்று கூறி ஒரு பைலாணை விட்டுநீட்டான். அதேஸமயத்தில் அவன் தன் காய்க்குக் கழுத்துப்பட்டை

வாங்கியதற்காக அந்தக்கண்டக்காரனிடம் 12 ரூபாய் களை எடுத்துக் கொடுத்தான். இதைக் கண்டு தலை உயர் செறிந்துகொண்டே மறான் போய்விட்டான். போனவர், நூர் இராஜ குமார்ன் அழகிய ரத்த தில் வருவதைச் சண்டி அதன் அருகில் ஓடிப்போய் ரத்தத்தை சிறுத்திக்கொண்டு, 'மறாராரா! என் கஷ்டத்தைச் சற்றைச் சாதுகொடுத்துக்கேட்கவேண்டும்' என்ற மேல் சொல்ல வாய் எடுத்தார். அப்பொழுது இராஜகுமார்ன் கோபத்தடன் 'அடே மடையா! லிவி கில், இல்லாவியில் உன்னை அடிக்கவாவது செய்வேன், தல்லது ரத்தத்தை உன் மேல் ஏற்றியாவது விடுவேன்' என்ற கதறினான். அப்பொழுது அருகாமையில் போய்க்கொண்டிருந்த அடிமை ஒருவன் மறான் பெரும் கஷ்டத்தைக்கண்டு மிகுந்த மனக்களிவுடன் (தரித்திரத்தின் கொடுமை கன்றாக உணர்ந்தவன் அல்லவா அவன்!) அவனாகக் கட்டி அணைத்து விலக்கி ஒரு கணபாலவை அவர் ஓட்டில் போட்டுவிட்டுத் தன் வேலையின்மேல் கணமாகப் போய்விட்டான் மனைக் களிவுடன் தன்னை இயன்ற அளவு அன்படன் அளித்து, அதற்குப்பதிலாக வரும் யாதொருகைம் மாறையும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பின்னையாய்த் அடிமைமைப் கண்டார் மறான்! ஆனந்தப்பவசராரூர். 'நீ தெய்வமே! உன்னருளால் இப்பாயுலகில் நூர் உண்மையான மனிதனைக் கண்டேன்! அவன் நூர் அடிமையாகக் காணப்படுகிறான். காண் கிருகார்த்தனனேன்!' என்ற கந்தாடிவிட்டு வினக்கை அணைத்தார். பின்னர் அவர் தமது இருப்பிடம் சென்ற அமைதியுடன் இருந்தார். பட்டப்பகலில் தீவட்டியிட்டுத் தழைப்போதிலும் உண்மையான மனிதர் எக்காலத்திலும் குறைவுதான். ஸ்தா மனக்களிவுடன் தம்மால் இயன்றபாடு கெடுத்து, அவ்வாறு செய்வதால் வரும் சிறப்பை அபிமானிக்காதீருந்தலே அவர்கள் முக்கிய வேள்வியாகக் காணப்படும். இத்தக் கருத்தை உண்டாக்கியே ஓளவை 'இட்டார் பெரியோர் இடாகார் இழிகுலத்தோர்' ஆகச் 'சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை' என்றார்.

இக்கரைக்கக்கரை பக்கை.—இத்தத் தொடர், ஆடுகள் மேய்வதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. ஆடு நூர் கால்வாய்க் கரையில் மேய்த்தகொண்டு அக்கரையை கோக்குமாம். அங்கு உள்ள பச்சிலைகள் மிகுந்த பச்சையாகக் காணப்படுவதைக்கண்டு இக்கரையில் தின்னுவதை சிறுத்திவிட்டு அக்கரைக்கு நடிவிரிமாம். பின்னர் அங்கிருந்து இக்கரையை கோக்க இது அதிசய பச்சையாக இருப்பதைக் கண்டு இக்கு வரும்பாம். இவ்வாறு அங்கும் இங்கும் அலைத்ததன் ஆடு தழை மேய்வது வழக்கம். 'தாரத்தப் பச்சை கண்ணிறஞ்சூரிமை' ஆதலால் ஆடு கண்டுவந்து ஏமாறவது. இதுபோல, தான் இருக்கும் நிலைமையிட்டு ஒருவன் மற்றொருவன் நிலைக்கு மாற

உத்தேசித்தால் அவனை கோக்கி 'இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சைதான் அப்பா! வீணாக ஏமாந்து உன் நிலையைவிட்டு மாறி பரிதவியாதே' என்ற இத்தத் தொடரைக் கூறி புத்திகூறவது வழக்கத்தில் வந்து விட்டது. இவ்விஷயமாக நூர் கதை ஒன்றும் உண்டு. நூர் ஆட்டிமையின் கடற்கரையில் தனது ஆடுகளை மேய்ப்பது வழக்கம். ஒருநாள் தனது ஆடுகளை மேய விட்டுவிட்டு, அருகிலிருந்து உயர்ந்த பாறையின்மேல் வந்து உட்கார்ந்தான். ஸமுத்திரத்தை கோக்கினான். அது அலைபற்ற பாய் விரித்த தபோல அசைவற்றச் சாத்தமாக இருந்தது. வேலையற்றிருந்ததால் ஆட்டிமையின் மனோஜ்யம் செய்யத் தொடங்கினான். 'ஆறா! என்ன ஸமுத்திரம்! இதில் கப்பல் யாத்திரை செய்தால் எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருக்கும்!' மேலும் இதில் கப்பல்கள் மூலமாகச் சாக்குகக் கொண்டுபோய் விபாபாரிகள் தமது விபாபார்த்தால் பெரிய பணக்காரராகின்றனர். காம் மாத்திரம் கரையில் இருந்து வெயிலும் மழையிலும் அடிபட்டு ஸூகங்கன் யாதொன்றும் இன்றி வருந்துவானேன்! என்ற எண்ணமிட்டு விட்டுத் தன் ஆட்டு மக்கையை விற்றவிட்டு விபாபாரியாகி 'தினாகடலோடித்திரவியம் தேட்ட' துணிக்ந்தான். மறகாரன் அவன் அவ்வாறே செய்து பின்னர் கப்பல் யாத்திரை செய்யத் தொடங்கிவிட்டான். போகும் வழியில் நூர் பெரும்புயல் அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. கப்பல் முழுவிடும்போலத் தோற்றியது. இப்படியிருக்கையில் கப்பல் கரைநாமக 'வா நூர் பாறையில் மோதி தவிப்பொடியாகி விட்டது. மிகுந்த பரிபுடன் அருகாமையிலிருந்து கிராமத்தின் மோய் அங்கு ஒருவனிடம் ஆட்டிமையைக் காண்தான். மறபடியும் முன்போல ஒரு நாள் ஆடுகளை மேய விட்டுவிட்டு ஸமுத்திரக்கரையில் நூர் பாறையின்மேல் இவ்வளவு உட்கார்ந்தான். முன்போல ஸமுத்திரம் அசைவற்றச் சாத்தமாக இருந்தது. கண்டான் இடையன்! ஆனால் முன்போல ஏமாறவில்லை, 'என் வேலையில் எவ்வளவு கஷ்டமிருக்கிறதோ, அது போல வாணிபத்திலும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் என் வரையில் கோக்கில் வாணிபம் எனக்குத் தருத்தல்ல. மேலும் காண் கடலின் சாத்தத்தைக் கண்டு இனி மோசம் போகேன்.' என்ற தீர்மானம் செய்தான். இம்மாதிரி இக்கரைக்கு அக்கரைப்பச்சை என்பதன் உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் பிறர் நிலை தனக்கு வேண்டும் என்று வீண் எண்ணக்கூடா எண்ணர்கள். நாயுமானவா! கூறியபடி என்னுடைய எண்ணமெல்லாம் என்னிடையெண்ணி எழுகொடுக்கும் புண்ணைச் செய்திளிப்போதும் பாரபாரமே என்றுகூறி மனை ஆடு இருப்பது இத்தகையேயார்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

கௌரி அல்லது வேற்றமை அழிவு

தான் வந்த குலத்தின் நிலைமையை எண்ணாது, கொண்ட கணவனது குலத்தைப் புயர்த்ததாக எண்ணி, அவர்க்குத் தக்கவாறு எடுத்தல்தான் பெண்பிரின் குணத்தை உயர்த்தும் தன்மையது. மனமுழுமை தன் கணவன் வழிபாட்டின் பொருட்டு ஒடுக்கித் தன்னைப்பற்றிய கவலைகள் சேரவிடாது, கணவர்க்குக் குறை ஒன்றும் வாராதிருக்கும்படிச் செய்வதுதான் குலமக்கையின் குணம். தான் வந்தவீட்டின் பெருமையையும், அங்கு ஒன்றுமில்லாவிடையும் தான் வளர்த்த இடத்திற்கொண்ட ஆசை வையும், தன்னையும் தானும் சொல்வதும்படவிடாதுதான் புகுந்தவீடு எத்தகையதாகினும் கீழமைப்படுத்தாது கொள்வருமையதாக வெளிப்பிற காட்டுவதன்றி, மனத்திலுமவ்வாறெண்ணி உட்படுத்தாது பெண்ணின் குணமென்று சொல்லப்படும், அந்தந்த விசுவாசமும், தமையும், குணமும் கலந்து, கணவனை ஆதரித்தலே பெண்மையின் பெருமையின் தரிக்கச் செய்கிறது. அது மாந்திரமன்று; தான் பிறந்த வீட்டின் பெயரையும் விளக்கச்செய்யும், இத்தகையபாரு முண்டென்பதற்கேர் உதாரணம் காட்டுவோம்.

முற்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டோசர் பதுகையில் அரசாட்சிசெய்த காலத்தில் அவ்வூரில் ஓர் பிராஸ்மணன் இருந்தான். ஆழ்ந்த படிப்பும், சிறந்த ஒழுக்கமும் கூடி பெருமையோடு விளங்கிய இவர்க்கு ஓர் பெண் குழந்தைபிறந்தது. சிவபிரானிடமிருண்டொரு ஆக்செயென்னும் கடவுள்வாழ்ந்த சிற்றதனக்குண்டாகிய பெண் குழந்தைக்குக் கௌரியெனப் பெயரிட்டான். அவளுக்குச் சிறுவயதிலேயே தனக்கு, வந்த சிறந்த குணங்கள் படிந்து பெருமை எய்துவண்ணம், சற்குண கவிதைகளும், சாஸ்திர விஷயங்களும் கற்பித்துக், கடவுளிடத்தன்பொழுதுமுறை பஞ்சாசுக்ஷா உபத்தசஞ்செய்து ஒழுக்கத்திற் சிறக்கும்படி வளர்த்து வந்தனர்.

பெண்ணிற்கு வயதாயதும், அவளுக்குத்தக்க கணவன் வேண்டுமெனத் தேடி ஆரம்பித்தனர். எவராயினும் சரி, படிப்பிலுழைத்தவனும், குலத்திலுயர்ந்தவனும், குணத்திற் சிறந்தவனுமாகியவர்கே தன் பெண்ணைக் கொடுப்பதாக சிஸ்சயித்துக் கொண்டார்.

அழகின் ஜ்வாலையால் உள்ளம் புககையாதவர் யாவருண்டு? அவ்வூரில் பிச்சைக்கொண்டு வரும் வையை வளப் பூநூலமணனொருவரும், பிசப் படித்தவன், இவளின் கண்டு மேற்றறங்கொண்டவனும் எவ்வாறேனும் அவளை மணப்பது என்னும் எண்ணம் கொண்டு அலைத்து வந்தான். அவன்,

அவன் தகப்பன் மனத்திலுள்ள எண்ணம் இன்னதென்றும் அறிந்தான்; அறிந்ததும் பிச்சைக்கு வருமுன் ஒருகான் வையைநற்றங்கரையில் தானணிந்திருந்த காமக்களை எல்லாம் அழித்துவிட்டுச் சுகத்தமாகிய விழியை முறைப்படி அணிந்து அப்பாப்பணன் வீட்டிற்குப் பிச்சைக்கொள்ள வந்தான்.

வந்ததும் அவன் வேத முதலிய சொல்லும் வகையாலும், நேந்து கொள்ளும் ஒழுக்கத்தாலும் கன்றாகவே தென்றுகின்றனவன். இவனுக்கே கன்ற குழந்தையை மனைவியாகச் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டவனும், அப்பொழுதே அவ்விடத்து அவனுக்குக் கௌரியை அளித்து மணஞ்செய்வித்தான்.

முற்காலத்திலுமணம் ஆகியதும் பெண் கணவன் வீடே சேரவேண்டும், அதன்பின் கணவனது ஆற்றுகையின்றித் தந்தைவீடு நோக்கவாகாது. ஆகையால் கௌரி தனது கணவனுடன் வையைநற்றைக் கடந்து வந்தான். கடக்கும்போதுக்கூடத் தனது தலைவன் விழுகிறமுதலியவற்றை ஒழித்துத் திருமணம் காப்பிட்டுக் கொண்டு தன் வீடுநோக்கவானான். இதை எல்லாம் கௌரி கண்டான். கொஞ்சமேனும் அருவருப்பென்பதின்றி அவர் பின்னே கடத்தான். தன் சாதி யில்லாதவனை மணந்ததாக அவன் எண்ணவில்லை. அவளுக்குத் தனது கணவனது சாதியே தனது என்ற திடமான சித்தமிருந்ததால்தான் அவன் இவ்வாறிருந்தானென்பது நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை.

தன் வீட்டிற்கு வந்த கணவனை கௌரியை வீட்டு வாயலில் சிறுத்தித் தன் பெற்றாறது ஆற்றுகையென்ற அவளை நர் தனி அறையின் உற்றிருக்கச் செய்து தாமுண்டு எஞ்சியவற்றை அளிப்பது வழக்கம். தனக்கவையப் பிடிக்காவிடும் கணவன்பார் கொண்ட அன்பினால் அனாதச் சிறந்த அமுதமாக உண்டு வாழ்ந்து வந்தான்.

இவ்வாறிருக்கும் ஸமயத்தில் வையைவனும் அவன் கூட்டத்தாரும் ஓர் மணத்திற்குப் போகவேண்டி வந்தது. அப்பொழுது அவர் கௌரியை வரசல் அறையின் வைத்து விட்டபார் தத்தக்கொள்ளும் படி போயினார். இதைத் தன்மேற்கொண்டு ஒழுக்கித் தனத்தையுடைய பஞ்சாசுக்ஷாத்தைச் சபித்து வரும் நாளில் நர் கூன்கொண்டுவந்த கிழவனொருவன் அவ்வீட்டிற்கு வந்து "மான் மிகப் பசிப்பிண்பெரிடுகிறேன். அதைத் தணிக்கவேண்டும்" என்று கேட்டான். "என்னிடம் திறவுகோலில்லை" என்றான் கௌரி. "நீ சென்றபார், கதவு திறக்கமுடியும்" என்றார் கிழவர். அவளுமவ்வாறாகச் சென்ற கதவு தொடர்தும் திறந்தது. உடனே மடபள்ளிக்குள் சென்ற கல்லணவை அவர்க்கு அளித்துக் கொண்டிருந்தான். இதற்குள் வளியன்போல் வழவுகொண்டிருந்தார் பெருமான் கௌரியின் மணம் துடிக்கச்செய்தனர். இவ்வாறிருக்கும் ஸமயத்தில் வாயலில் தன் கணவன் முதலியவர் வந்து

கடவுடையதைக் கேட்டுத் திக்ரமைபுறம் என் செய்வ தென்று தெரியாது மயங்கி மெதுவாக கதவைத் திறந்ததும், அங்கு நிர் குழந்தை துவா துவா என்ற முயற்சிக்கண்டனர். வாலிபனைக் காண முடியவில்லை. இதைக் கண்டவர் "ஹே! ஹே! ஹே! குழந்தைக் கெடுத்தக் கோடரிக்காமல்! கடந்தையும் குறைந்த கொடியாய்! தூர்ச்செல்" என்று கடவுடையைக் கண்டதும் அயர்ந்து மெலிந்து விளங்கினார். இதனிடையே அக்குழந்தையையும் காண முடியவில்லை. முடியாமையால் கௌரவியை நிர் பேய் என்று அவர் நிர்ச்சயித்து பலவாறு துன்பப் படுத்தினார்.

கணவன்பாற் கொண்ட அன்பின் முதிர்ச்சியால் அவர் செய்ததெல்லாமவளுக்குத் துன்பமாகவேப் பட வில்லை. சிவபிரானும் கருணைகூர்ந்து ரிஷபாருடரா கிசேவை தந்து அவளுக்கு மோக்ஷமளிப்பதாகக் கூறினர். அதைக்கேட்ட கௌரி "எனக்கு மோக்ஷம் வேண்டியதில்லை, என் கணவனுக்கு மோக்ஷ ஸாத னமளித்து அவர் அதை அடைபுமறு ஊழியஞ் செய்ய ஏழையேற்கு அருளும்" என்று கூறிய மொழிகளைக் கேட்டவர் தம்பதியிருவருக்கும் மோக்ஷ மளித்தார் என்பது ஸ்ரீபரஞ்சோதி முனிவரியற்றிய கீருவியாயட்புராணத்தின் விருந்த் குமாரபால ரான படலத்தை ஒருவாறு தழுவி எழுதப்பட்டது.

வா. கேஷகிரி.

புருஷனைக் காப்பாற்றும் பதிவிரதை.—நிர் பொல்லாத மனிதன் தன் பெண்சாதியை அடித்து அடித்து அவன் காலைக் கடித்ததற்காகப் போலீஸ் கோர்ட்டில் கொண்டுவரப்பட்டான். பெண்சாதி யிகவும் கல்லவளானபடியால் தன் புருஷனைத் தப் பிட்டுவிட்டு வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் கோர்ட்டிற்குப் போனார். அவன் வாக்குமூலத்தை வாக் குறிதந்தக்க சியாயிப்பதி அயனைக் கூப்பிட்டு 'உன் புருஷன் உன்னைக் குராமாய் கடத்தினான் லவா? என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் "இல்லை துரைகளை" பென்று மறமொழி கொடுத்தான். "என்ன? அவன் உன் காலைக் கடித்துக் கொஞ்சம் சதையை எடுத்துப் போடவில்லையா?" வென்று ஆத்திரமாய்க் கேட்டார். அப்போது சிஷ்கபட குணை அந்தக் கல்ல ஸ்திரீயானவன் "இல்லை துரை களை, காளை கடித்துக்கொண்டேன்" என்றார். சியாயிப்பதி பெண்சாதியின் விசுவாசத்தக்காகப் புருஷனை மணனித்துப் போட்டார்.

விசேஷ வர்த்தமானங்கள்

GENERAL NEWS

ஜப்பான் நாட்டின் விரிவு.—பன்னிரண்டுவரு டங்களுக்குமுன் ஜப்பானிய ராஜ்யம் 3,20,000-சதுரமைல் வில்தாரமுன்னதாயிருந்தது. சீனுவோடு புத்தஞ்செய்து ஜயமடைந்த பின்னர் 35,000-சதுர மைல் ஜப்பான் ராஜ்யத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. ஐரோப்பா கண்டத்திற் பாதி என்ற சொல்லக் கூடிய பெரிய காடாகிய ருஷியாவடன் புத்தஞ்செ ய்த வெற்றியடைந்தபின் 250,000-சதுரமைல் சேர்க்கப்பட்டது. ஆகவே ஜப்பான் ராஜ்யம் இப் போது முன்னிலும் இருமடங்கு வில்தாரமுன்னதாக விருக்கிறது.

மனிதர்க்கொட்டை.—புதுச்சேரி துரைமுகத் தில் நானொன்றுக்கு சூயர்க்கணக்கான சிலக்கடலை மூட்டைகன் ஏற்றப்படுகின்றன.

காகிதம் செய்யவந்திருந்த நகுந்த ஏற்பாடு.—காகி தம் செய்யும் தொழிலைப் பலப்படுத்தும் கோக்கத் தோடு இம்பீரியல் பாரல்டி லீஸர்ச்ச இன்ஸ்டி ட்யூடர் இத்தியாவில் மாச்சோறு செய்யும் முறையை அனுபவமுலமாய் வினக்கத்தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய முயன்ற வருகிறார்களாம்.

பிரிட்டிஷ் வர்த்தகக் கணக்குகள், லண்டன், ஜனவரி 8.—இவ்வருஷத்திய பிரிட்டிஷ் இறக்கு மதி சாமான்களின் விலை 62,47,40,000 புலன் என்றும், பிரிட்டிஷ் ஏற்றுமதி சாமான்களின் விலை 37,83,79,000 புலன் என்றும், இவையுமறையே முன் வருஷத்தைக் காட்டிலும் 3,959,899 புல னும், 43,88,321 புலனும் அதிகப்பட்டிருக்கின்றன எனும் அறிவிக்கப்படுகின்றது. ஏற்றுமதியில் அதிகமான சாமான்கள், இரும்பு, உறுக்கு, பருத்தி, கம்பளி, கைத்தொழிற் சாமான்கள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

ஜெர்மனியின் பருந்தி வியாபாரம், லண்டன், ஜனவரி 9.—தென் ஜெர்மனிப் பருத்திக் கைத்தொழிற் சக்கத்து அக்கிராஸ்திப்பதி வெளியிட்டிருக் கும் சென்ற வருஷத்திய ரிபோர்ட்டில், ஜெர்மனி

யின் பருத்தி வியாபாரம் சென்ற வருஷத்தில் மிகக் கூடுதலாக அடைந்திருக்கின்ற தென்றும், இவ்வருஷத்திலும் இன்னும் ஆறுமாதகாலத்துக்கு ஜெர்மன் பருத்தி வியாபாரம் தலைதூக்காது என்றும் கூறுகிறார்.

அமெரிக்காவில் இந்து தேவாலயம்.—அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த லான் பிரான்ஸில் கோவில் ஒரு இந்து தேவாலயம் கிராமமாகிச் சென்ற வருஷம் ஏப்பிரல் மாதத்தில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண வர்க்கத்தாரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. அது நூற்றுமூன்று போன்ற இந்து, மகம்மதிய சிறிஸ்தவர்களால் விலங்கிச் சிறப்படைந்ததென்றும் ஒருங்கே அமைப்பெற்றுப் பார்க்க வேறு அழகாய்வின்குறிதாம். அந்தத் தேவாலயத்தில் வழிபடுவோர் எல்லோரும் அமெரிக்கரே என்று தெரிகிறது.

சாதுரியமான ரணவந்தியம்.—இங்கிலாண்டிலுள்ள பர்மிங்ஹாம் பண்டத்தில் ஒருவன் சாராயத்திற்குப் பதிலாய் ஏதோ ஒரு திராவகத்தைக் குடித்தவிட்டான். அதனாலே அவனது கெஞ்ச புண்ணாகிவிட்டது; ஆசுபத்திரியில் சிகிச்சை செய்துகொண்டபோது, டாக்டர்கள் அவனைச் சாராயம் முதலான லாஹியவஸ்துக்களை இனி புப்போகிக்க வேண்டாமென்று எச்சரித்தார்கள். ஆனாலும் அவன் கேட்கவில்லை. ஆசுபத்திரியிலிருந்து வெளியே வந்ததும் பழம வழியில் திரும்பித் திராவக மதிகமுள்ள சாராயங்களைக் குடித்து முன்னிலும் பதின்மடங்கு அதிகமாகத் தொண்டைப் புண் செய்து கொண்டான். ஆகாரம் உன்னே செல்வதில்லை. அதனால் மிகக் அவதியடைந்த அந்த விபாதிவஸ்தனைண்டை ரணவைத்திய ரொடுவர் வந்து கழுத்துக்கு இடதுபாகத்தில் பக்கவட்டாய் ஓர் குழாயைவைத்து அகன்வழியாக அன்னயானுகிகளை உன்னே செலுத்திவர, கால்கிரமத்தில் இத்த வாயை அவ்வியாகிய வஸ்தனின் ஜீவாதாரத்திற்குப் போதியதாய்வின்குறிவதாகக் கூறப்படுகின்றது. என்னே ரணவைத்தியத்தின் சாமர்த்தியம்.

ஒரு நூதன யந்திரம்.—சிலத்திலும் தண்ணீரிலும் போகும் மோடார் வண்டிகளுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் கட்டிவைக்கும் இக்காலத்தில் மனிதனை ஆகாயத்தில் பறக்கத்தக்க ஒரு புது யந்திரம் வரப்போகின்றதாம். இதை விவரிக்கவும் என்னும் ஜெர்மன்

தேசத்தவர் கண்டு பிடித்திருக்கிறார். சாதாரணமாக போடும் மோடார் வண்டிக்கு எந்த விதமான இயக்கும் விசைவேண்டாமோ அந்த விதமான விசை யெதுவும் இரத்தப் புதிய யந்திரத்திற்கு வேண்டிவதில்லையாம். இதை யோட்டுவிக்க சாமான்ய மனிதன்கூடும் ஸ்திரீயாகட்டும் முன்வந்த முயற்சிக்கலாம். அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடியசொற்ப பலத்தைக்கொண்டே இந்த யந்திரத்தைத் தாங்கி மனிதப் பறவைபோல் வானத்தில் பறக்கமுடியுமாம். பைவிக்சில் வண்டியில் ஏறி வீதி வழியாய் எவ்வளவு சுலபமாய்ச் சுவாரி செய்தின்றோமோ அவ்வளவு சுலபமாய் இந்த யந்திரத்தினால் ஆகாயத்தில் பறக்கமுடியும். இது ஒரு பட்சியுருவத்தைப்போலிருக்கிறது. இதைத் தாங்கிக் கனமாரக்கமாய்ச் செல்லுமொருவன் வேலை செய்ய முடியாமல் சோர்வடைந்து விட்டால் யந்திரம் தானே மெதுவாகக் கீழ்க்கொண்டு வந்து சேர்ந்து விடுமாம். என்னையே கல்கால விசேதம். பூர்வம் இத்திரைத்திறுமுதலான இராஷ்டிரசர்க்கர் ஆகாசஞ்சரிகளாய் மேகமண்டலத்தில் மறைத்துக்கொள்ளுந் தன்மைபாயிருந்தார்களென்று புராணங்களில் படித்திருக்கிறோமே. இத்த நூதன யந்திரம் பலித்தப்போடாகில், பூர்வம் இருந்தது உண்மையாகுமென்று சொல்ல வேண்டியதற்குரியம்

தலை ஜோடிப்புக்காகப் பறவைகளைக் கொல்லுதல்.—ஐரோப்பிய துரைசானி மார்களின் தொப்பிகள் பல பறவைகளின் சிறகுகளால் அலங்கரிக்கப்படுகின்றன. இதற்காக வருஷத்தில் எத்தனை கோடி பறவைகள் வீணாகும் கொல்லப்படுகின்றன. இதற்காக வருஷத்தில் எத்தனை கோடி பறவைகள் வீணாகும் கொல்லப்படுகின்றனவென்று யோசித்தால் மெய்யாகவே வியசனிக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது. 30-வருஷங்களுக்கு முன் அமெரிக்காவில் புஜோரிடாமா காணத்தில் 30,00,000-ஈரைக் கூட்டங்களிருந்தன. சில தேசத்திலும் காணிகள் எதேய்தமாயிருந்தன. இப்போது அமெரிக்காவிலும் சிலுவிலும் வெள்ளை ஈரைபெய்ப்பேத கிடையாது. வெள்ளி இண்டியா நிலங்களில் சர்க்கார் சட்டம் கெடுபிடி பண்ணினபோதிலும் பலவித ரீங்காரப் பக்திகள் அடியோடு தொலைக்கப்பட்டன. ஆஸ்திரேலியா, டாஸ்மேனியா முதலான நிலங்களில் எழு என்ற அழகுள்ள சிறகுகள் புகைய பறவை ஜாதி முழுதும் அற்றுப்போயிற்று. மனுஷருடைய சிலரக்கியத்துக்காக ஏதேனை அருமையான பக்திகள் காசப்படுகின்றன;

விவேக போதினி

ஓர் சிறந்த மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை 1908-ம் வரு முதல்

பிரசுரமாகிவருகிறது. யாவராலும் சிலாகிக்கப்பெற்றது

இப்பத்திரிகைக்கு விஷயநாணம் செய்வோர்சேர்க்கொண்டே, இதன் பெருமையை நன்கு அறியலாம். மிகவும் சுலபமான ஈடையில் எழுதப்படுகிறது. சிறுவர்கள் சிறுமிகள்கூட உதலாகத்துடன் வாசிக்கக்கூடியது. ஒவ்வொரு மாதமும் ஒழுக்காகப் பிரசுரமாகிறது. சித்திரப்படங்கள் ஒவ்வோர் சஞ்சிகையிலும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. எத்திறத்தாரும் வாங்கி வாசித்து நற்பயனடையும் பொருட்டே சந்தாத்துகையும் மிகவும் ஸுலபமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. [இம்மாதிரி யாவருக்கும் உபயோகத்தையும் உதலாஹத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய பத்திரிகை இன்னமும் எவராலும் பதிப்பிக்கப்படவில்லையென்று தைரியமாய்ச் சொல்லுவோம்.

இப்பத்திரிகையில் பிரசுரமாகும் விஷயங்கள்

1. நீதிகளைக் கற்பிக்கக்கூடிய பொது விஷயங்கள்.
2. பொது நன்மைக்காகப் பாடுபட்ட மஹான்சனின் ஜீவிய சரிதைகள்.
3. இயற்கை அற்புதங்கள்.
4. உலக ஒழுக்கங்கள்.
5. கல்வியபிவிருத்திக்குரிய பாஷா விஷயங்கள்.
6. வியவஸாயம், கைத்தொழில், வியாபார விஷயங்கள்.
7. தக்க சிபுணர்களைக்கொண்டு எழுதப்பட்டு வரும் உயர்தரமான நாவல்கள், நாடகங்கள்?
8. சிறுவர்க்காகவென்று எழுதப்படும் நீதியைப் புகட்டும் சிறந்த கதைகள்.
9. ஸ்திரீகளுக்கேற்ற நற்போதங்கள்.
10. சாஸ்திரீகமான விசேஷ வர்த்தமானங்கள்.

த்பாற்கூலி உள்பட சந்தா விபாய்

இந்தியா, பர்மா, சிலோன்,		பினாங்கு, சிங்கப்பூர், றெடால், ஆ இடங்களுக்கு	
ஒரு வருஷத்துக்கு	ரூ 3 0 0	ஒரு வருஷத்துக்கு	ரூ 4 8 0
ஆறு மாதத்திற்கு	" 1 12 0	ஆறு மாதத்திற்கு	" 2 4 0
தனிப்பிரதி	" 0 5 0	தனிப்பிரதி	" 0 6 0

இது சந்தாதொகை முன்பணமாகத்தான் அனுப்பவேண்டும். அல்லது, முதல் ஸஞ்சிகைகளை ஒரு வருஷத்துக்கு, அல்லது ஆறு மாத சந்தாவுக்கு வி. பி. மூலமாய் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

இப்பத்திரிகையின் சந்தாதாரர்களுக்கு மட்டுமே எங்களிட சொந்தப்புத்தகங்களும், இன்னும் அகேச தமிழ்ப் புத்தகங்களும் குறைந்தவிலைக்கு அனுப்பப்படும். ஆகையால், இப்பத்திரிகையின் சந்தாதாரர்களுக்கு எப்பொழுதும் கஷ்டமில்லை. பத்திரிகையின் அபிவிருத்தி விஷயமாய் எழுதப்படும் சிறுபய்களை எங்களால் இயன்றமட்டில் கவனித்து, முடிந்தவரையில் சீர்திருத்தமுலனுவோம். மற்றும் வேண்டிய விபரங்கள் எழுதித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மாளேஜர், "விவேக போதினி" ஆபீஸ்

கைலாப்பூர், மதுரை

நமது பத்திரிகைக்கு விஷயதானம் செய்யும்

கனவாஸ்களில் சிலர் :—

- 230
- ம-ா-ஸ்ரீ. மஹா மஹோபாத்யாயர் பண்டித-ஸ்ரீ வே. சாமிநாதய்யரவர்கள்.
 மஹா மஹோபாத்யாயர் பண்டித-ஸ்ரீ சந்திரசேகர சாஸ்திரிகளவர்கள்.
 கணம் ஆர். ரகுநாதராவ் அவர்கள், திவான் பஹாடர், வலி. எஸ். ஜி.
 பண்டித-ச. ம. டேச சாஸ்திரியாரவர்கள்.
 டி. செல்வகேசவராய முதலியார் அவர்கள், எம். ஏ.
 த. கணகலுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், பி. ஏ.
 டி. ஏ. கோபிகாத ராவ் அவர்கள், எம். ஏ.
 வ. சு. செங்கல்வராயப் பிள்ளை அவர்கள், எம். ஏ.
 பி. வி. ஸ்வாமி ராவ் அவர்கள், எம். ஏ.
 எஸ். குப்புலாமி சாஸ்திரிகள் அவர்கள், எம். ஏ.,
 டி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள், எம். ஏ., எல். டி.
 ஏ. பஞ்சாபகேசய்யர் அவர்கள், எம். ஏ., எல். டி.
 வி. அப்பாணாமி அய்யர் அவர்கள், எம். ஏ.
 மஹேச குமார சர்மா அவர்கள்.
 ஏ. எஸ். கஸ்தூரிசங்கய்யர் அவர்கள், பி. ஏ., எல். டி.
 வ. சேஷதிரி சாஸ்திரியார் அவர்கள்.
 வி. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், பி. ஏ.
 ஜே. ஆர். ரங்கராஜு அவர்கள்.
 ஏ. மாதவய்யா அவர்கள், பி. ஏ.
 எஸ். சிதம்பர அய்யர் அவர்கள்.
 கே. ஶாராயண அய்யர் அவர்கள், பி. ஏ., எம். பி., வலி. எம்.
 பண்டித-ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள்.
 ஜி. வே. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், பி. ஏ.
 வலி. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் அவர்கள், பி. ஏ.
 வி. ஜி. சுப்பய்யர் அவர்கள், பி. ஏ., எல். டி.
 ஜி. சந்திரச அய்யரவர்கள், பி. ஏ., எல். டி.
 ஜி. தாதாசாரியாரவர்கள், பி. ஏ.
 ப. சம்பந்த முதலியாரவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.
 சூ. கரலிம்மயங்கார் அவர்கள், பி. ஏ., எம். எல்.
 ப. கிருஷ்ணலாமி சாஸ்திரி அவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.
 டி. எஸ். ஶாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.
 எஸ். ஶ. சங்கர அய்யர் அவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.
 என். ஆர். கே. தாதாசாரியார் அவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.
 வலி. சந்தரம் அய்யர் அவர்கள், பி. ஏ.
 வலி. எஸ். சந்தரம் அய்யர் அவர்கள், பி. ஏ., எல். டி.
 த. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள், பி. ஏ.
 வலி. பி. வெங்கிடராமய்யரவர்கள், பி. ஏ.

குறிப்பு:—இன்னும் அனேகம் நிபுணர்களும், ஸ்திரீகளும் கமத பத்திரிகைக்கு வியாஸங்கள் எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடியாலும், இங்கு இடம் இல்லாமை பற்றியும் அவர்கள் பெயர்கள் இவ்விடம் அச்சிடப்படவில்லை.

'சூரியோதயம்'

இஃது பூஸ்திபுடைய ஓர் பிரஞ்ச ராஜ தந்திரியால் நடத்தப்பெறும் சித்திர விளக்க முள்ள வாராந்தப்பத்திரிகை.

இதில் பாரத ஜாதிய தர்மம், ராஜரீகம், சரித்திரம், கைத்தொழில், விவசாயம், விகடம் முதலியவை நிறைந்து வெளிவரும்.

விஷயதானஞ் செய்வோர்:—

ஸ்ரீ நீலகண்டம்

ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணிய பாரதி

ஸ்ரீமதி கமலநாயகி முதலியவர்கள்.

வருட சந்தா ரூ 3 0 0

ஆறு மாதத்திற்கு ரூ 1 12 0

ஏஜெண்டுகள் தேவை.

மாணேஜர்,

'சூரியோதயம்' பத்திரிகாசாலை,

புதுச்சேரி.

குளிர்காலத்தில்

சார்த்தைப் பதுகாக்க பிரியப்படுகிறீர்களா? முத்துங்கள்! அப்படியானால், முத்துங்கள்!!

உடனே எழுதுங்கள்!!!

6-முழ நீளம் 3-முழ அகலமுள்ள கலப்பில்லாத கம்பளி ரோமத்தால் செசுவ செய்ததும், கேர்த்தியும், அழகுமுள்ள போர்வைகள் பலவித நிறங்களிலும் உண்டு. விலை 1-க்கு ரூ. 5.

காஷ்மீர் "கழுத்துப்பட்டி"

இது கலப்பற்ற கம்பளி ரோமத்தால் செசுவானது. அழகான வேலைப்பாடுள்ளது. குளிர்காலத்திற்கு மிகவும் பிரயோஜனமானது. 6-இஞ்ச அகலம் 4-அல்லது 5-முழ நீளம் விலை ரூ 2 8 0 முதல் ரூ 10 வரையில்.

"மடிதாவளி" வைதிகர்கள் மடியாக அணிந்து கொள்ளும்படியான கலப்பற்றவெண்மை நிறமுள்ள கம்பளி ரோமத்தால் செசுவசெய்தது. 24, 29, 37, 40; இஞ்ச அகலமுள்ளதும் 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15-முழம் நீளமுள்ளதும் விலை 1-க்கு ரொமமாக, 0-12-0, 1-0-0, 1-4-0, 1-12-0, 3-0-0, 3-12-0, 4-8-0 வரை,

கே. எஸ். முத்தையா அண்டு கம்பெனி, பட்டு பிதம்பர வீந்தகம், ஸ்ரீகாசி.

•BENARES CITY.

அருமையான தமிழ்ப் புத்தகங்கள்

போஜனப் பந்தலில் போர் விளைந்ததை அல்லது ஒழுக்கற்ற சமஸ்தானம்	0 10 0
தாபுமான சவாயிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு மூலமும், நாதனமாக எழுதிய மெய் கண்ட விருத்தியுடைய(புதியபதிப்பு)	3 8 0
கல்யாணப் பாட்டுகள் (தமிழ்)	0 4 0
அழகு சந்தரி	0 8 0
படுக்கைகயணையில் பாசாங்கு செய்த பக்கஜவல்லிக் கதை	0 8 0
யோகன சந்தரி	0 6 0
தனேசுவரி 1-ம் பாகம்	0 6 0
நீதிநூற்றிரட்டு விருத்தியுரை 1-ம்பாகம்	1 2 0
டில்லப்பாஷா கதைகள்	0 5 0
பூலோகாரம்பை காடகம்	1 0 0
விசித்ர வினாடை	0 4 0
சந்தராங்கி	0 6 0
மைனாவதிக்கதை	0 12 0
மனோஞ்சனி	0 12 0
ஜெயக்கொண்ட சவுந்தரவல்லிக் கதை	1 0 0
இல்லற சார சங்கிரகம்	0 8 0
மஹாபாரதச் சுருக்கம் வசனம் (தின்காசிதம்)	2 0 0
ஸ்ரீராம கோடி	2 0 0
சகலகலாபூஷணம்	2 0 0
ஆசாரத்திரட்டு	0 4 0
பரிமளா (சாவல்)	0 10 0
தர்க்கபூஜை அல்லது கமலம்	0 8 0
சாவத்திரி சரிதை	0 1 0
முருகீக்கடவுள் துதிமஞ்சரி	0 3 0
தேசிகப் பிரபந்த மூலம்	0 8 0
பூர்வாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த கோயிலொழுது	0 4 0
ஸ்ரீ மணவான மாமுநிகள் உபதேச ரத்ந மாலை வியாக்கியானம்	0 14 0
திருப்பாவை வியாக்கியானம் படக்கூடன் (சித்தான்)	0 12 0
ஷெ. மார்பில் பயிண்டு	0 8 0
திருக்கழுக்குன்றம் பக்திதரிசன தேவ ரகசிய படம்	0 1 0
திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாயிகள் படம்	0 0 6
காமாவளிசுதம் 1ம் பாகம் படத்துடன்	0 4 0
ஷெ. சித்தான் பயிண்டு	0 5 0
இக்கிதாமலை உரை	0 8 0
சங்கரவிஜயம் வசனம் 2-படமும்	1 0 0
[ஷெ. புஸ்தகங்களுக்குத் தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.]	

அ. மஹாதேவ செட்டி,

நெ. 288, இலிங்ககொட்டி வீதி,

முத்தியாலுப்பேட்டை, சென்னை.

Luxurious
Writing

Fountain Pens.

British and American Manufacture.

Fountain
Pen Clips
assorted
Sizes from
As. 2 to
As. 12

The 'WATERMAN'S IDEAL,' with Cone cap holder, fitted with No. 2 Gold Nib and spoon-feed—Very reliable writing instrument **Rs. 7-14**

The "IMPROVED FORTUNE" Made specially to our order by one of the best Makers of Fountain Pens, is fitted with a high class 14-Carat Gold Nib, and fitted with Silver Regulator. A very Reliable Writing Instrument, with box, filler, directions, &c., complete. Appreciated by one and all **Rs. 3-8**

Do. do. No. 8 cone Cap holder, with large Nib **4-8**

"JEWEL" Fountain pen, has a chased barrel is fitted with a large 14 Carat Gold Nib ... **Rs. 3-12**

The "CALTONIAN,"—Same as above but with no spiral.—Has a chased barrel. Is fitted with 14-Carat Gold Pen and double feed,—with box, directions, &c., complete **Rs. 2-12**

"Supplies" Fountain Pen same as above with plain reservoir and fitted with 14-Carat Gold Nib **Rs. 2-8**

"FISCAL"—Fountain Pen—has a plain barrel and fitted with a 14-Carat Gold Nib and double feed—a Reliable Writing Instrument and is very popular **Rs. 2-0**

"RED GIANT STYLO."—Same as illustration—Fitted with a Spring Needle—works beautifully well—Tan color, **Rs. 2-12**

"WEE-MITE"—A Vest Pocket Fountain Pen, suitable for presentation, gives perfect satisfaction, Tan color **Rs. 2-4**

The "COUNTY" PEN—Fitted with screw section and duplex feed but has a Metal Nib ... **As. 12**

Spare Nibs for this pen, per dozen **As. 6**

We have also in stock, Swan Pens, Moore's Non-Leakable Fountain Pens, Efficient, Warren. All these are fitted with high class Gold Nibs—we have also very attractive and durable Stylographic Pens, Spare gold Nibs and parts.

We have 'Swan' Inks in Blue-Black, Blue, Green, Violet, Red—Each Bottle of ink has a thick Glass filler. Leather pockets to hold single and double fountain pens As. 6 and 9 only.

Fountain Pen Inks—As. 8

FIREFLY PENS

Have

TEN GOOD POINTS

DURABILITY

FLEXIBILITY

Write in any position

Glide over any paper

Give character to writing

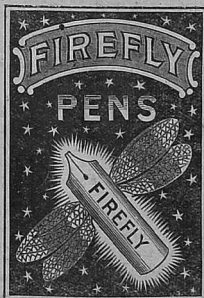
Prevent writers' cramp

Are incorrodible

Are better boxed

Better advertised

And better liked than any other pens in the world

FIREFLY PEN

ARE

OBLIQUE, POINTED

AND ARE

SPECIALLY ADAPTED

FOR

RAPID WRITING

Per Box containing 12 doz.,
Rs. 2-8

Per dozen As. 4

POSTAGE EXTRA

The General Supplies Co.

Stationers, Etc., MYLAPORE, MADRAS.